ARRA VÁGJUNK FEL, HOGY VAN KIT LEVÁGNUNK?

LUDAS FÓRUM A HITELRŐL A 8—9. OLDALON

39. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. JANUÁR 27.

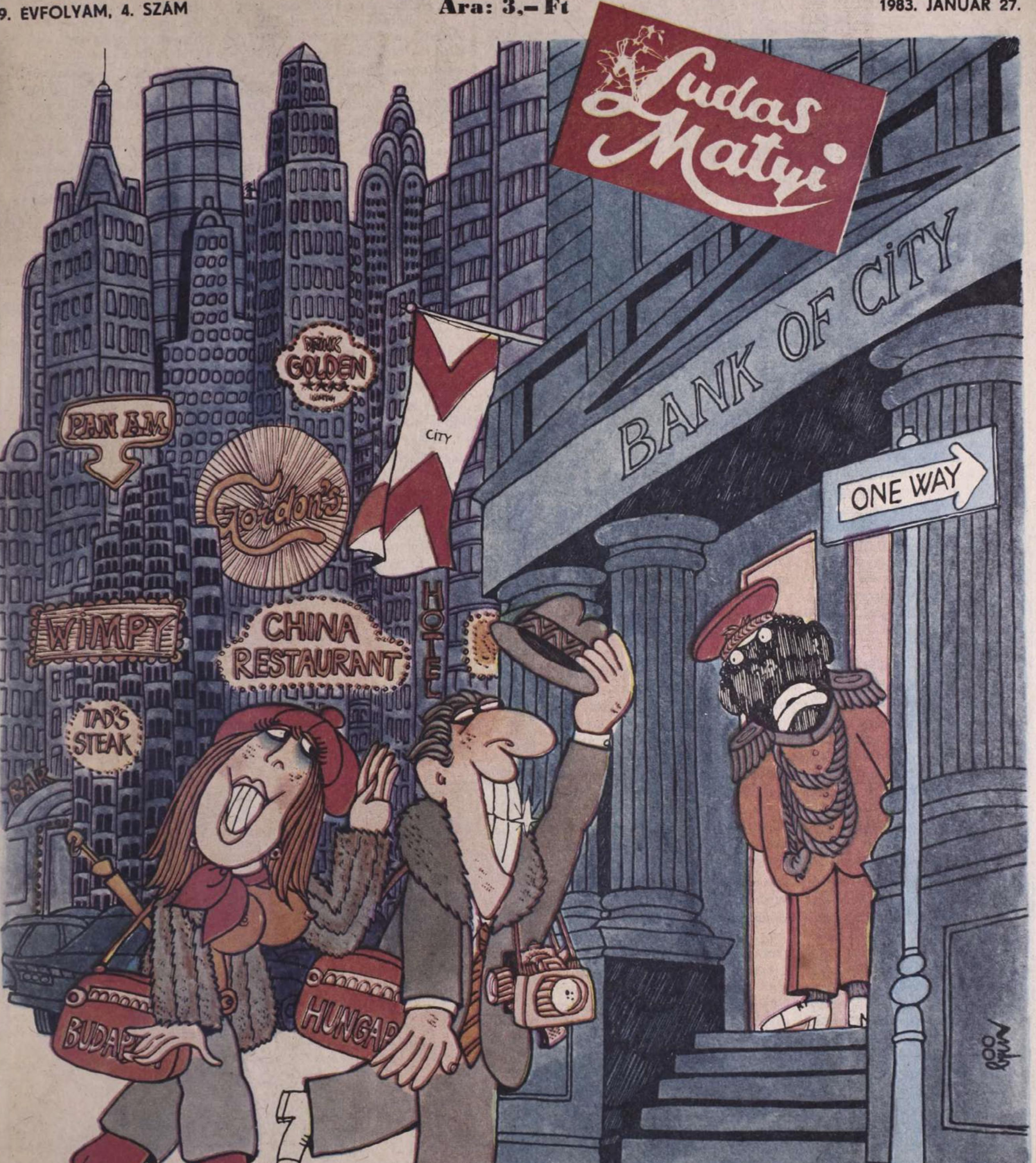
Ludas Matyi
BANK OF CITY
ONE WAY
DRINK GOLDEN
PAN AM
Gordon's
CITY
WIMPY
CHINA RESTAURANT
HOTEL
TAD'S STEAK
BAR
BUDAP
HUNGAR

Balázs-Piri Balázs rajza

TURISTAÚTON

– Mindenesetre köszönjünk, anyukám, nehogy azt higgyék, hogy megfeledkeztünk az adósságainkról…

mondjuk a magunkét

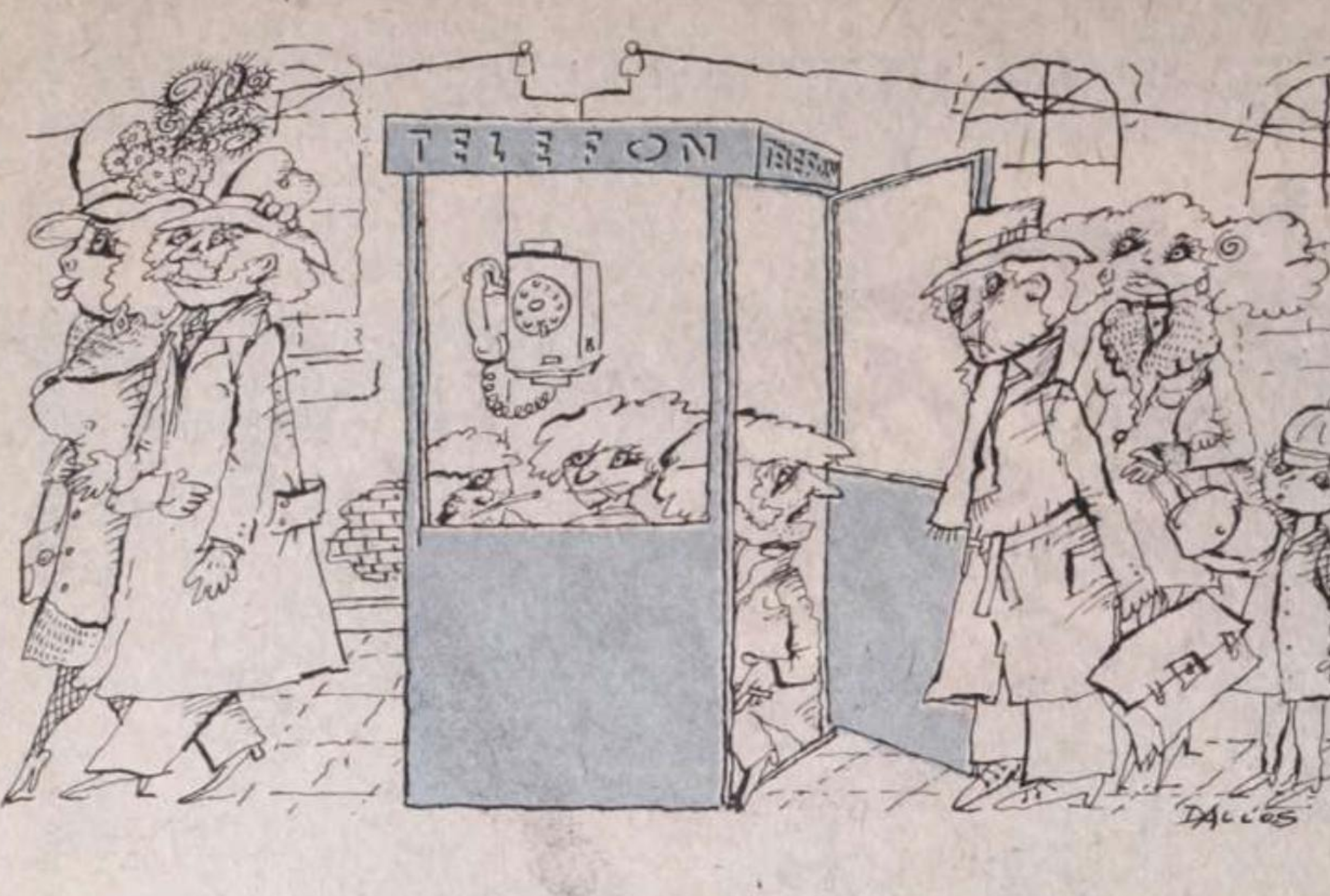

– Nem látja, hogy foglalt?

Üzérkedj hibátlanul!

Üzérkedés miatt elítélte a bíróság egy polgári jogú társaság két vezetőjét, mert szervezésre és tanácsadásra, tehát szellemi tevékenységre kaptak jogosítványt, néhány hónap után azonban építőipari munkába fogtak. De hová is jutnánk, ha mindenki azt csinálna, amit akar, engedélytől és alapítólevéltől függetlenül? Bár az sem mellékes, hogy valaki azt csinálja, amit jól tud csinálni. A szakértők véleménye szerint ugyanis a társaság „példa nélkül állóan gyorsan, határidőre, kifogástalan minőségben és túlszámlázás nélkül végezte munkáját, a megrendelők legnagyobb megelégedésére" – idézi a bírósági ügyről szóló tudósítás a szakvéleményt.

És ez már nem az első ilyen bírósági ügy. Nemrég egy kőműves kisiparost ítéltek el, mert csak egyemeletes, hatlakásosnál nem nagyobb házakat építhet, de ő kétemeletes, kilenclakásos épületeket is felhúzott. A szakvélemény szerint alkalmazottaival együtt „gyorsan, jó minőségben dolgozott és a kisipari egységárat sohasem lépte túl, sőt a vállalási összeg ennél nem egyszer alacsonyabb volt." Hogy hasonlít ez a szöveg az előző bekezdésben levő idézethez! Ugyancsak szakértők szerint egyemeletes társasház a nagyvárosokban már alig-alig épül a magas telekárak miatt és szövetkezetek, meg államiak még mindig ritkán vállalkoznak kisebb munkákra. És a kisiparos ezt kihasználta!

Szerencsére az összkép nem ilyen kedvezőtlen. A cégek túlnyomó része lassan épít, határidőcsúszásokkal, kifogásolható minőségben, itt-ott túlszámlázással, de: engedéllyel épít, tehát nem üzérkedik! És csak nagyon rosszmájúak mondhatják, hogy ha ezt (ezt is) üzérkedésnek titulálják, bár lenne több ilyen üzérkedőnk! Aki „üzérkedj ma jobban, mint tegnap" jelszóval egyre gyorsabban, jobb minőségben és olcsón épít. Persze engedéllyel! És adót, SZTK-járulékot is fizetve, nem úgy, mint a kisiparos, akinek a terhére ez joggal felróható. Ha a társaságot szabálysértés, a kisiparost pedig szabálysértés és adócsalás miatt vonják felelősségre, egy magyartanár sem kerül zavarba, ha meg kell magyaráznia, mit jelent az a szó, hogy üzérkedés.

De hogy itt valami gubanc van, azt a bíróság is érezhette, mert a társaság üzérkedés miatt vád alá helyezett két tagja megúszta 10–10 hónapi felfüggesztett szabadságvesztéssel, a kisiparos büntetését pedig a Legfelsőbb Bíróság 1 év 4 hónapról 1 évre mérsékelte, csökkentette az elkobzandó összeget is és megállapította, hogy az ilyen tevékenység szabálytalan, a teljesítmény szempontjából viszont hasznos... A szabályos, de a teljesítmény szempontjából gyakran kevésbé hasznos tevékenységet folytató vállalatok újabb kitüntetéséről lapzártáig nem érkezett hír.

Földi Iván

Disztingváljunk!

Hallgatom a rádió egyik reggeli adását.

– Nálunk a társadalmi munka – kezdi a riportalany elsöprő lendülettel, aztán nyel egy nagyot. Még egyszer nekifut: – Nálunk a közhasznú társadalmi munka...

A beszélő visszaszaladt a közhasznú szóért, mint valami ottfelejtett poggyászért. Ezek után hallom is, nem is, hogy mivel folytatja. A már-már lemaradt, de az utolsó pillanatban mégiscsak felkapott jelzőn gondolkodom. Minek kellett ez ide annyira? Hiszen, ha tényleg társadalmi az a munka, akkor ez azt jelenti, hogy a társadalom javára végzik, tehát csak közhasznú lehet. Ezzel már raknám is az egészet közkedvelt nyelvi fordulataink sorába, ahol is a legszebbek: az önműködő automata, a csapadékmentes száraz idő, a vízhatlan esőkabát, s a lyukas csőtészta.

Fennakadok azonban egy utolsó próbán. Tudniillik, amikor igyekszem megfordítani a dolgot: létezhet-e olyan társadalmi munka, ami nem közhasznú? Eszembe jut ugyanis, hogy létezhet.

Lakásom közelében, például, a tavasszal szép kis park készült. Szombat–vasárnap ásóra, kapára, gereblyére kapott a környék lakossága és egy-kettőre rendben minden; már csak hallgatni kellett, hogyan nő a fű. Fű azonban nem nőtt, mert egy hónap sem kellett, gépek jöttek s feltúrták a parkot, valamilyen csőfektetés miatt. Kérdem: közhasznú társadalmi munka volt ez a parkosítás? Ördögöt. Ez haszontalan társadalmi munka volt.

Más! Ismerősöm, a jóhírű kátéesz elnöke hétvégeken összecsődítette beosztottait, ezúttal megannyi szakértő mesterembert, s felvitte őket a Mátrába. Egy kis társadalmi munka – mondta kedélyesen. Mert különben igencsak derűs, kedélyes természetű elnök. Fel is építtette a kátéesz mestereivel saját víkendházát – társadalmi munkában. Mármost – kérdem ugyancsak – közhasznú társadalmi munka volt ez? Frászt. Ez magánhasznú társadalmi munka volt.

Megint más! Tavaly megindultak környékünk iskolásai vasat, fémet gyűjteni. Társadalmi munka volt, természetesen. Elvitték a MÉH-be több társasház vaskapuját. A közös pincék vasajtóit. Egy építkezésről a vízvezetékcsöveket. Vízaknákról a fedőt. Egy elszállításra váró úthergerből a hengert. Hát ez – kérdem megincsak –, közhasznú társadalmi munka volt? Nyavalyát. Ez egyenest kártékony társadalmi munka volt.

Egyszóval, kezdem magam is úgy látni, tényleg kellenek a kínosan disztingváló jelzők. Közhasznúak.

D. Kiss János

DIVATOS SZÓHASZNÁLAT

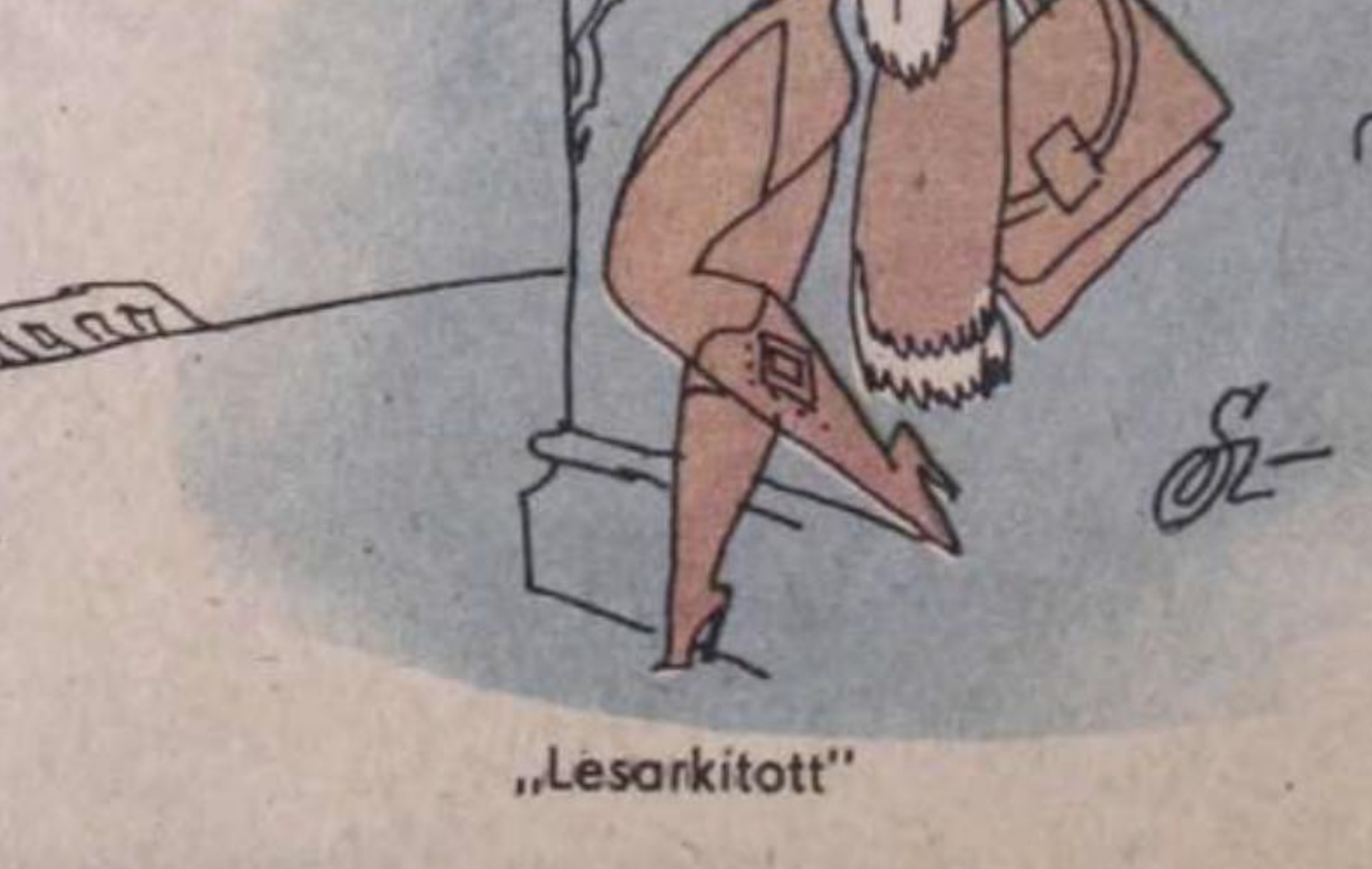

„Lesarkított"

TECHNOLÓGIAI HÁTTÉR

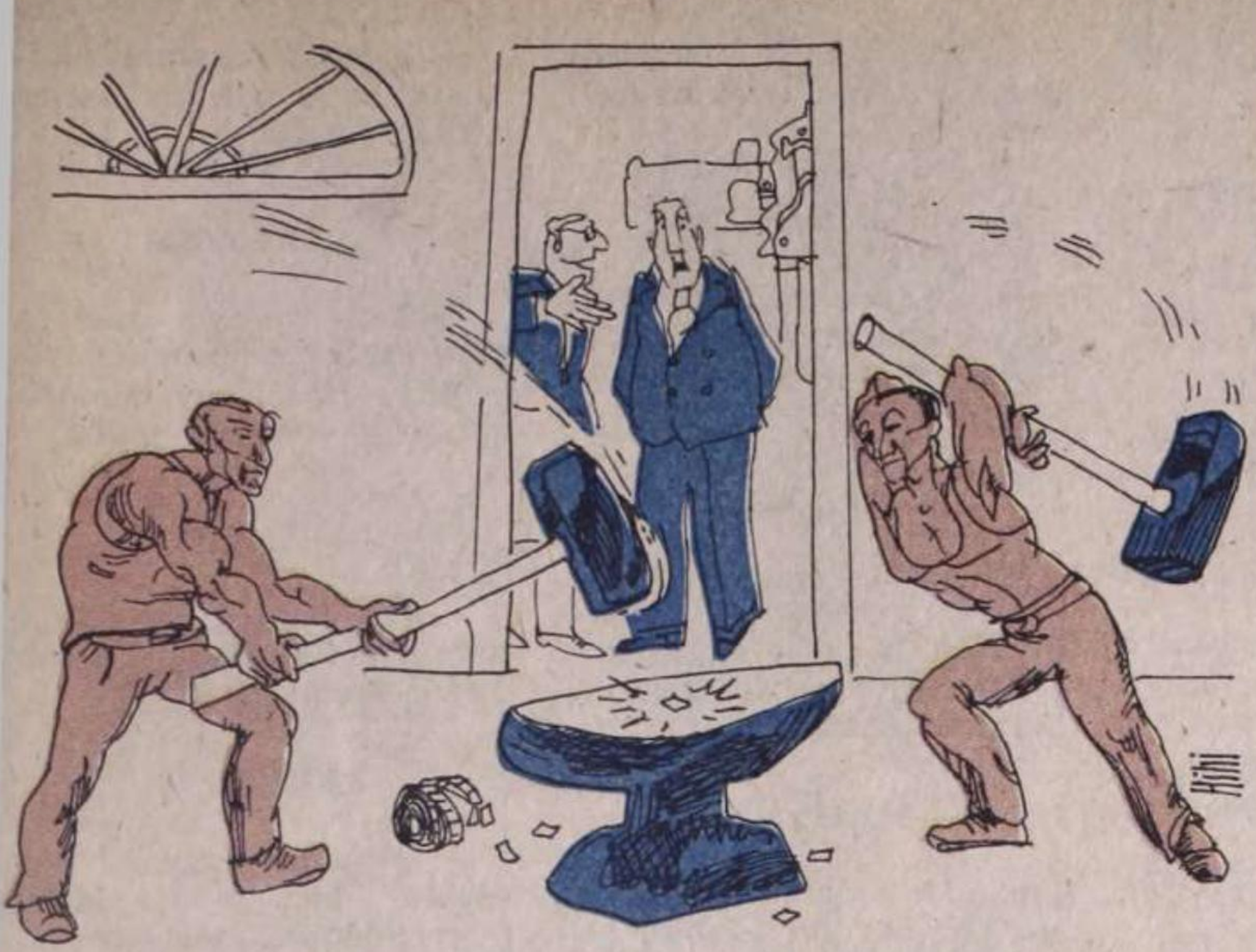

– Itt kovácsolják a mikroprocesszorokat . . .

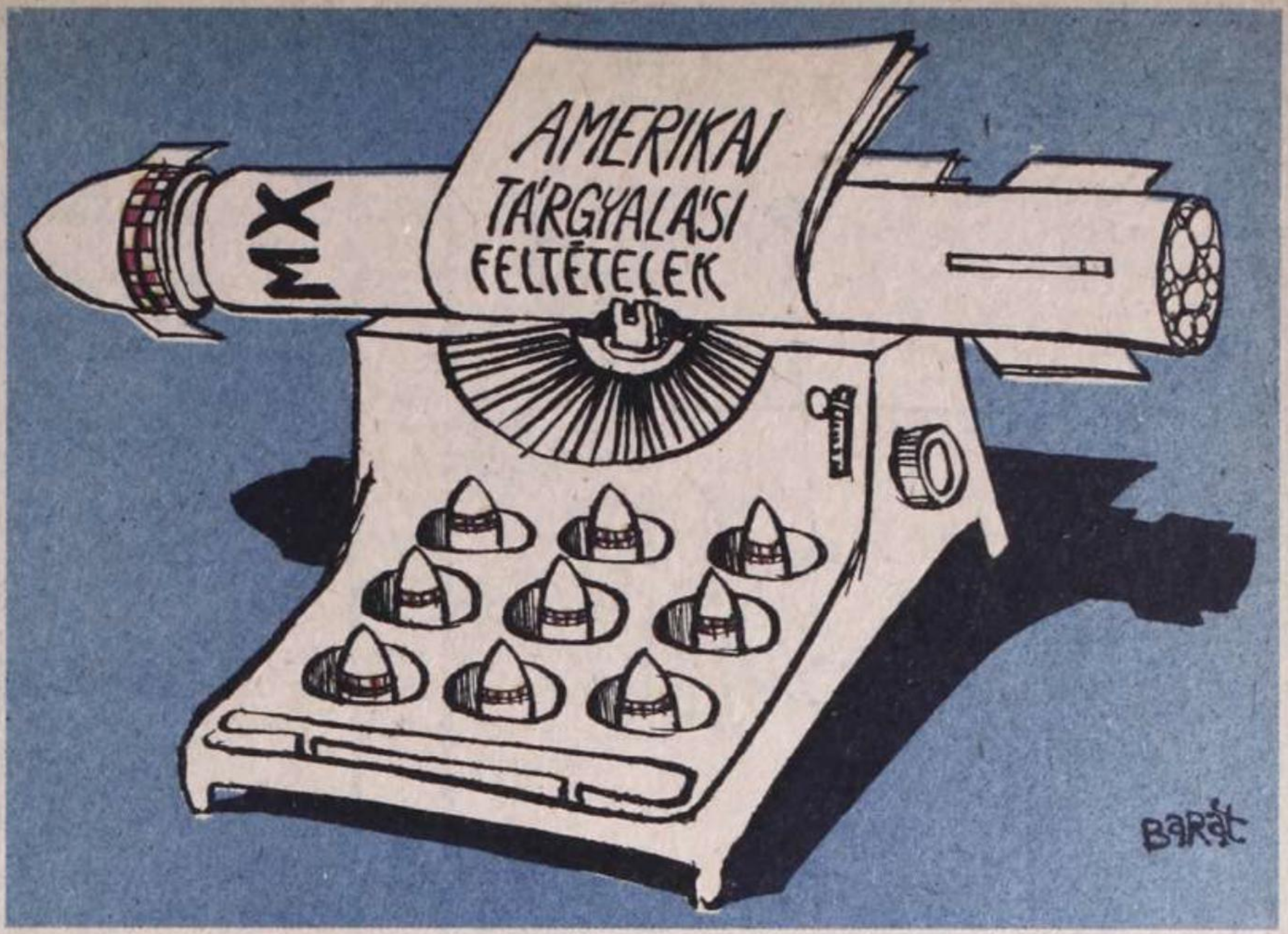

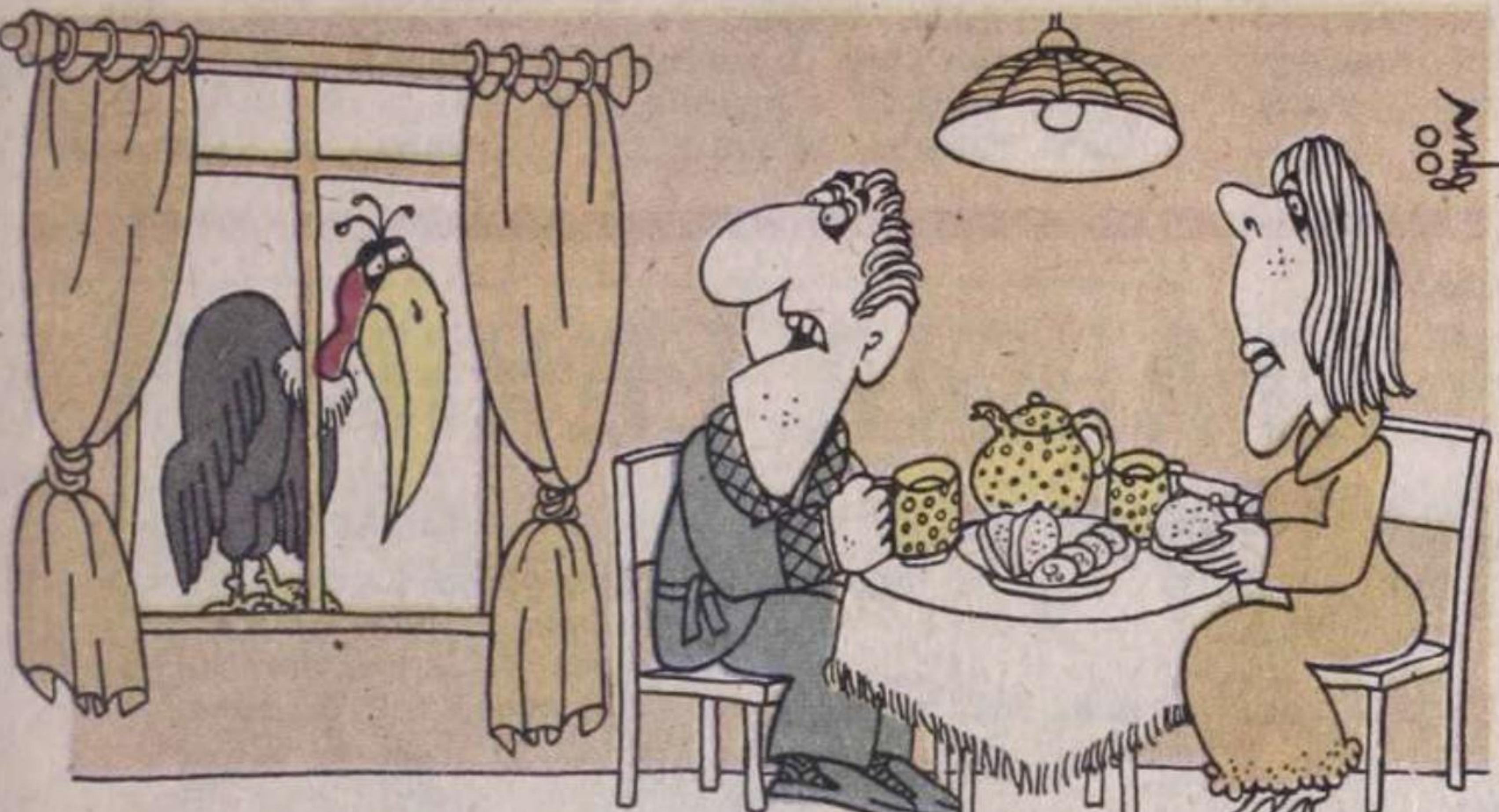

– Már kezdem elhinni, hogy ez tényleg egy nehéz év lesz . . .

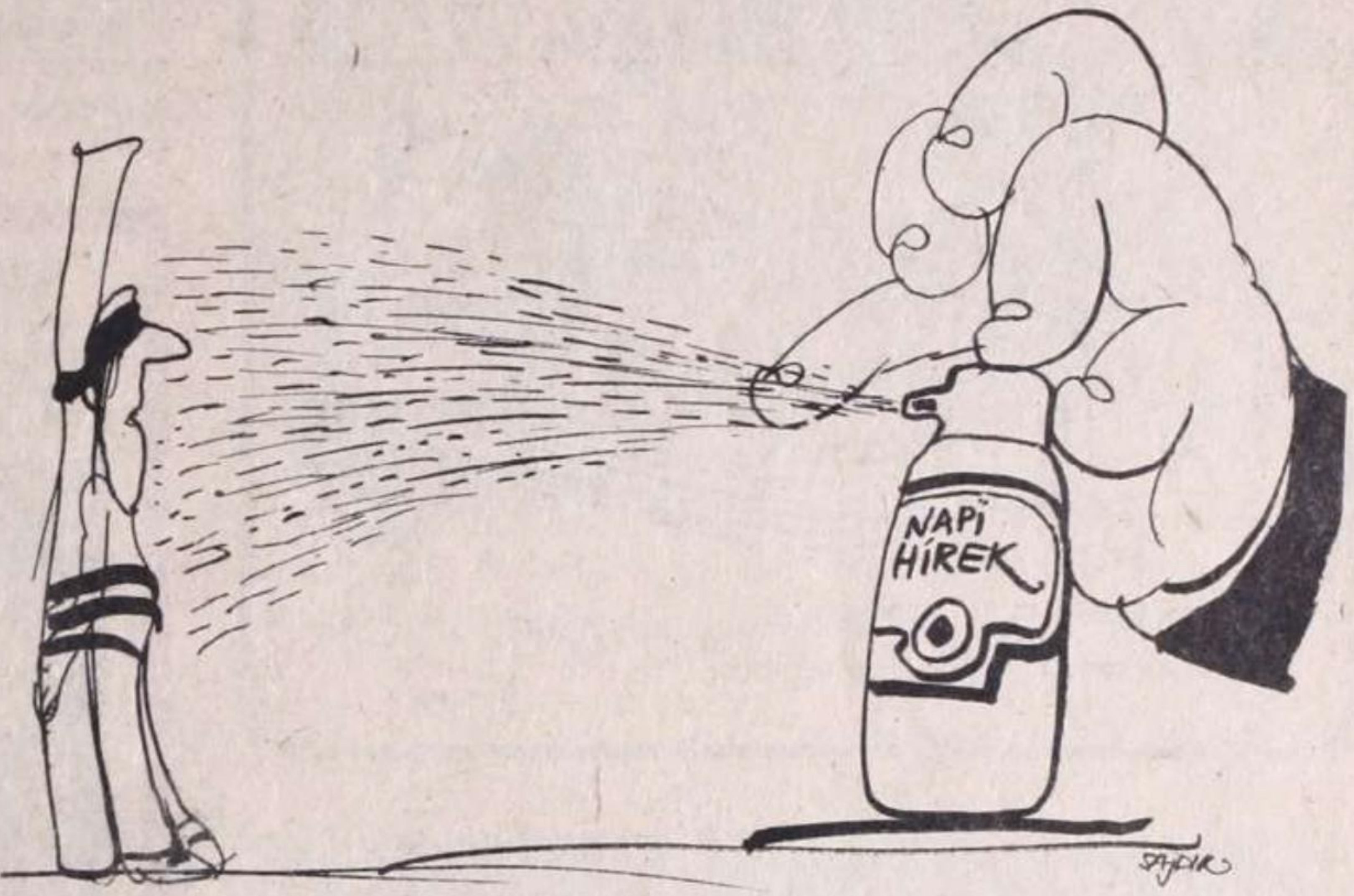

EZ VOLT A SHELL...

— Hát jól nekigyűrköztünk ennek az évnek is — mondta Csámcsogi néni, Nagypofon utcai lakóházunk magasföldszinti lakója. Egyik lábáról a másikra állt, úgy váltogatta alsó végtagjait, mint magyar autós az oktánszámot a kocsijában.

Nem értettem, mi baja lehet az idős választópolgárnak, hiszen ebben az évben még nem történt semmi.

— Baj van a tévével — súgta a fülembe lazán, hogy a harmadikemeleti ablakpárkányokról felriadtak a galambok.

— Miről lenne szó?

Hajdújánososan meghajolt, de úgy, hogy közben tapodtat sem vesztett vészes eleganciájából.

— Ez volt a Shell, január második hete — mondta, amikor sikerült ismét kiegyenesednie.

Miféle Shellről beszél nekem ez a Csámcsogi Abaújné a heti pihenőnapomon?

— Nem látta A hetet? — folytatta.

— Csak a Hófehérkét — jegyeztem meg. — A törpékből egy kukkot sem láttam, otthon felejtettem a szemüvegemet.

Csámcsogi Abaújné születtt Spacc Kisztihand Delikátesz akkorát legyintett, hogy abban nem volt köszönet.

— Január második Hetéről beszélek, A hét című adásról — mondta az idős lakótárs és tréfásan megfenyegetett. — Sokat fejlődik ez a műsor — tette hozzá.

— Csak nem visszafelé? — riadtam meg.

Beszélgetőpartnerem közelebb húzódott, úgy fröcsögte a fülem hallójárataiba.

— Kezdik átvenni a nyugaton már régóta divatos szerkesztési szokásokat.

Mindketten körülnéztünk, de ezen a hajnali órán nem hallgatózott senki a közelben.

— Pénzt is átveszünk, miért éppen szerkesztési szokásokat ne vennénk át tőlük — nyugtattam meg az önérzetes asszonyt. — Egyébként mire tetszik gondolni?

— Arra a félórás Shell reklámfilmre, amit A hét közepén, az adást megszakítva bevágtak a műsorba.

Olyan indulatba jött a saját bátorságától ez a Csámcsogi néni, hogy egy négyes erősségű földmozgás erejével toppantott. Meg is lett az utóhatása: az előszobánkban egy frissen bevert képszög magától beljebb húzódott a falba.

— Nem reklámfilm volt — mondtam neki — hanem a Delta című műsor.

— Delta?

— Igen. A nézők kérésére újabban nem hétközben, hanem A hét közben kerül bemutatásra.

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz huncut arckifejezést vett föl, mint aki csak nemrég járta el a leányosi asszonytáncot.

— Nem hiszem én azt — mondta. — Mármint, hogy a nézők kérését is figyelembe veszik a műsorszerkesztésnél. Itt valami bűzlik.

Beleszagoltam a levegőbe, de hajnali négykor még soha nem éreztem semmilyen szagot.

— Lehet, hogy a Hobo Blues Band szerepelt volna A hétben? — kérdezte Csámcsogi néni. Olyan aggodalmas volt, mint a levelibéka, amikor esőt érez. — Az ő műsorukat szokták minden előzetes és utólagos bejelentés nélkül hirtelen levenni a műsorról.

Csavaros észjárású volt ez a Csámcsogi néni, nemhiába költözött a mi házunkba.

— Talán pénzt kaptunk a Shell cégtől — mondtam — vagy olajat.

Ez olaj volt a tűzre.

— Olajat? — üvöltött, mint egy fába szorult féreg, aki nem engedi, hogy kihúzzák. Felvetette fejét, mint gyom az elhanyagolt katasztrálist. — Curacao!

— Ne tessék ilyen csúnyán beszélni, még csak év eleje van — intettem mérsékletre a magáról megfeledkezett nyugdíjast.

— Most már emlékszem — mondta. — Curacaon verte meg december elején válogatottunk 5:0-ra a helyi Shell gyár csapatát. Most hálából levetítettük főműsoridőben a reklámfilmjüket.

— Nálunk nincs is főműsoridő — cáfoltam meg Csámcsogi néni érveit.

Nagyon megbánthattam, mert ezúttal majdnem földig hajolt, még a fejét is beverte egy ajtó előtt felejtett szemétládába.

— Ez voltam én, Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz — mondta csak úgy magában, mert én akkor már régen visszabújtam az ágyba és Curacaoról álmodtam.

Föld S. Péter

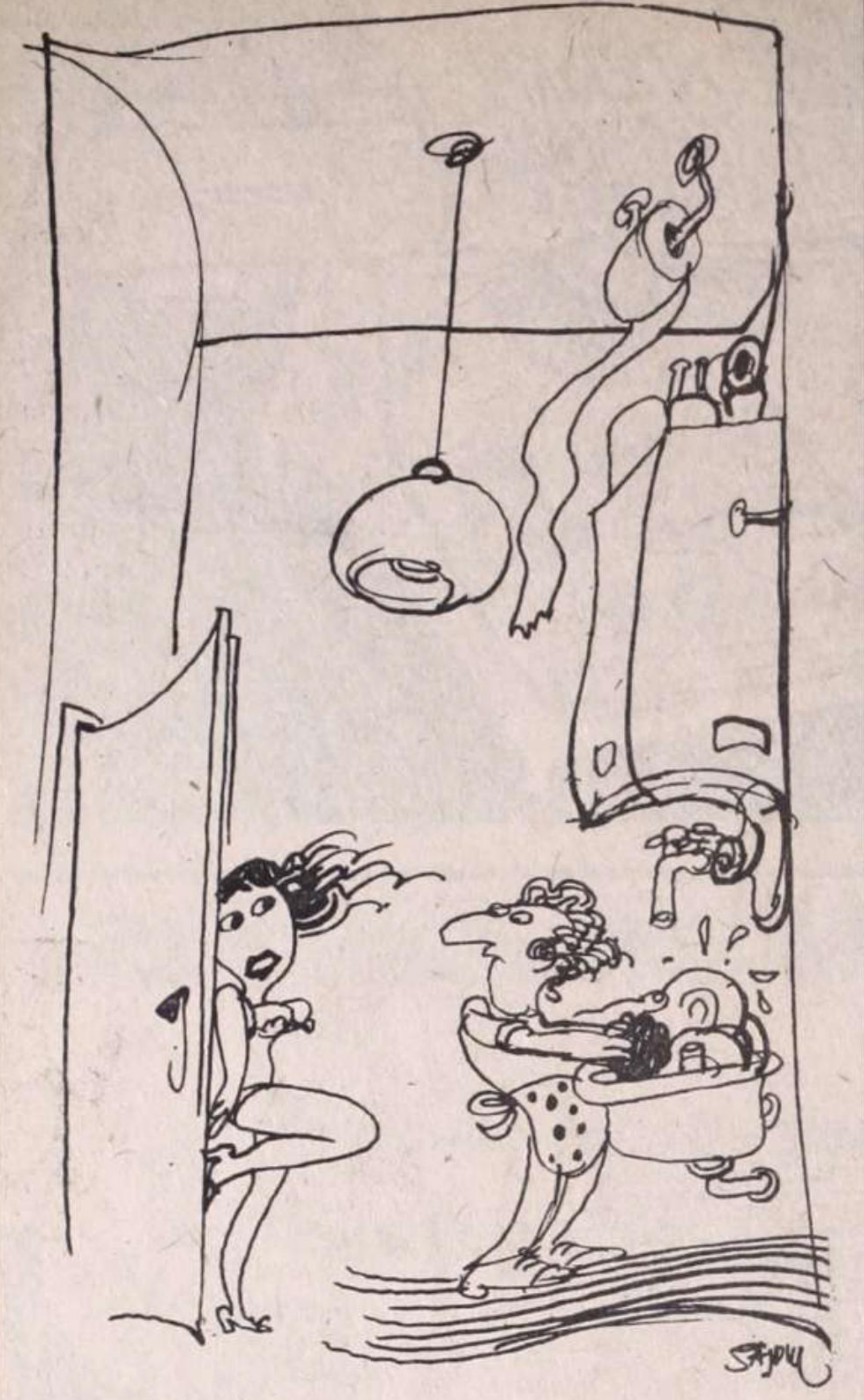

– Drágám, be kell vallanom, hogy nem te vagy az első mosogató az életemben.

SZILÁNKOK

A NYUGATI ELŐTT

— Maga mire gyűjt?
— Rákosrendezőre akarok utazni.

KAMASZKOR

— *Szerelmes vagyok. Csak még nem tudom, kibe...*

FÉLELEM

— Ön jó ember, ön becsületes ember?
— Igen, csak ne terjessze.

ILYEN IS VAN

A világhírű filmszínész boldogtalan volt, mert ő mindig világhírű hegedűművész szeretett volna lenni.

ENGEDMÉNY

— Én utcán ismerkedem. De mellékutcában nem!

KÉRÉS

— *Nem tud ajánlani egy nálam gyengébb férfit, akivel garázda módon viselkedhetnék?*

KÜLÖNBSÉG

A házas ember és az agglegény között az a különbség, hogy az agglegény önmagával osztja meg a boldogtalanságot.

MAGÁNY

— *Már olyan barátot is elfogadnék, aki később ellenségemmé válik.*

RÉMES

— Képzelje, milyen rémes! Ötven éve hazudok és még mindig elpirulok, ha nem mondok igazat.

SZOMSZÉDASSZONYOK

— *Szomszédasszony, adjon kölcsön egy kis lisztet, meg a férjét.*

SZERENCSE

— Szerencsére csak a gyémántlakodalmunkon vettük észre, hogy nem vagyunk egymáshoz valók.

AJÁNLAT

— *A boldog felnőttkor után elvállalnék egy nehéz gyerekkort is.*

MOHÓSÁG

— Minden vágyam egy családi ház volt. Most, hogy felépült, még egy családi házat szeretnék.

LESZOKÁS

— *Leszoktam a dohányzó feleségemről.*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

ZS

ZSIRARDI

Őnagysága fürdőhelyen,
zsirardi a férfi fejen,
kalap és férj immár szalma,
Éva kéne, meg az alma.

ZSERBÓ

Krémhegyek közt Zserbó-bóban
delnő duskált a sok jóban.
Tortában csak tortát látott
és nem gyilkos szénhidrátot.

ZSIBONGÓ

Régi nevén gróf Teleki.
Sánta sezlon, fél bele ki...
Córeszt jelzett ez a szócska,
nem volt hobbi még az ócska.

ZSALUGÁTER

Zsalugáter árnyas szárnya,
mögötte sír bánat lánya.
Megy a tiszt új csókcsatába,
nem dicséri, csak a bába.

KI AZ ÖREG EMBER?

AKI MÉG EMLÉKSZIK A 2.70-ES BENZINÁRRA

ELLENTÁMADÁS

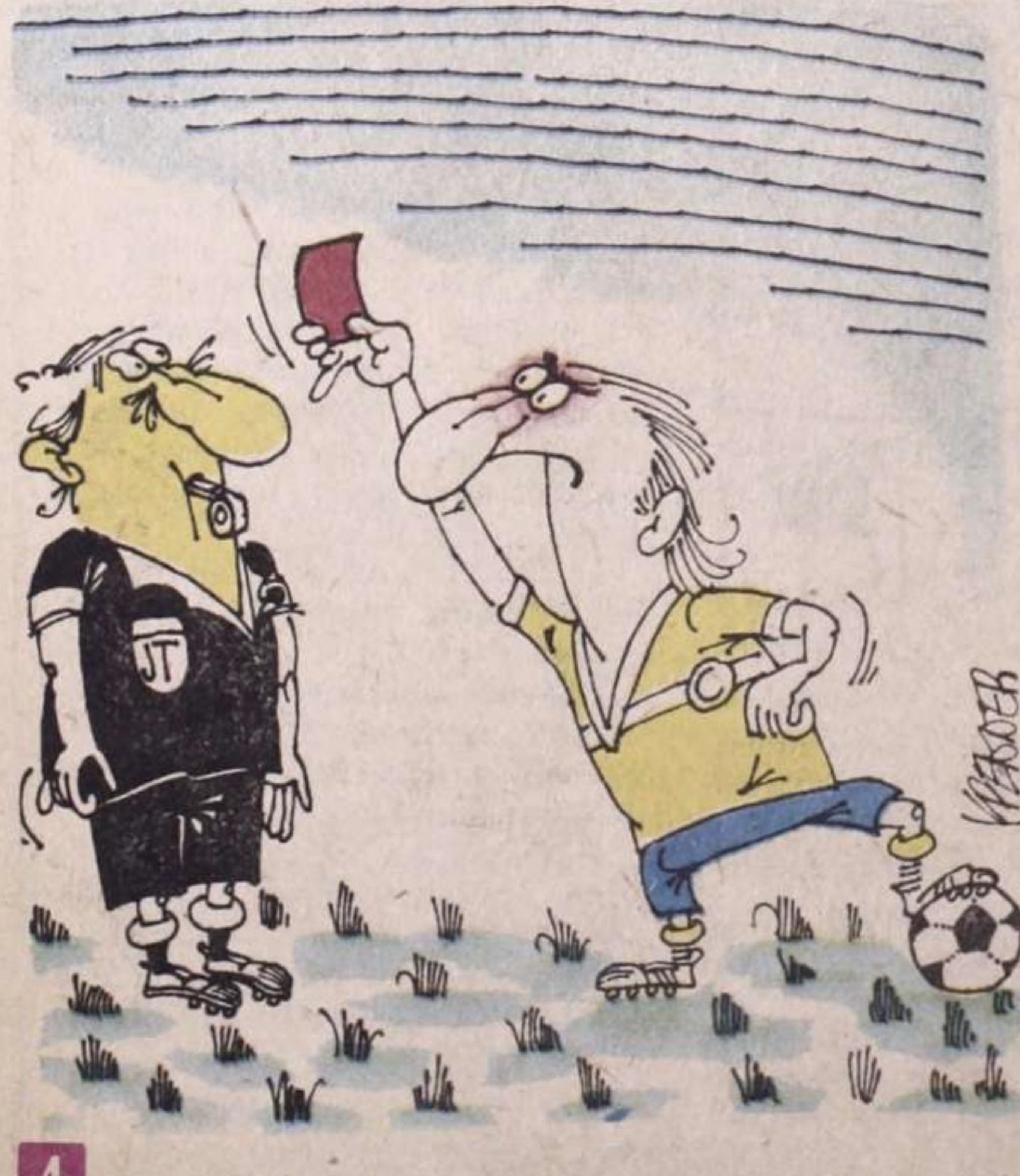

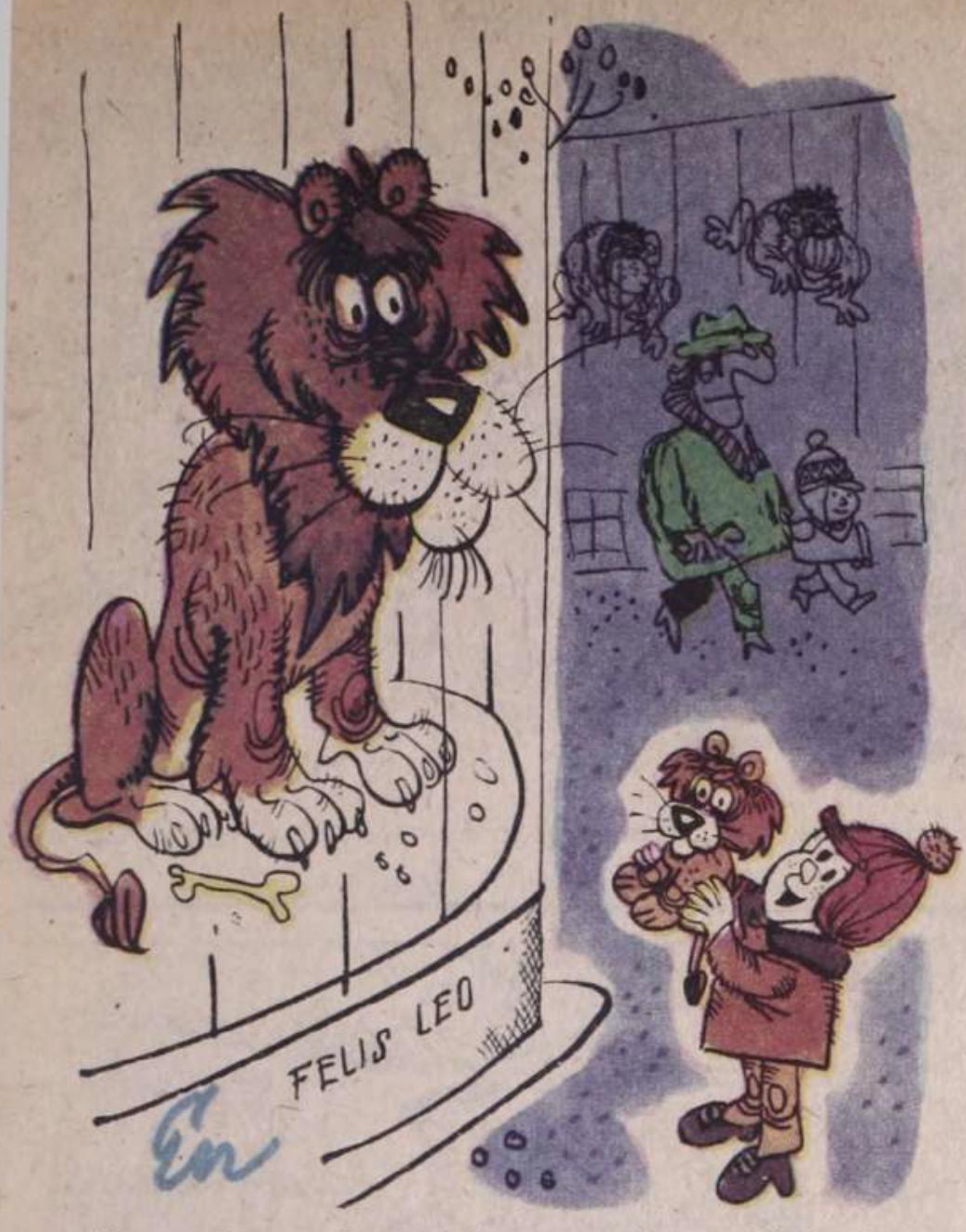

– Ha majd megnő, tessék beprotezsálni az állatkertbe.

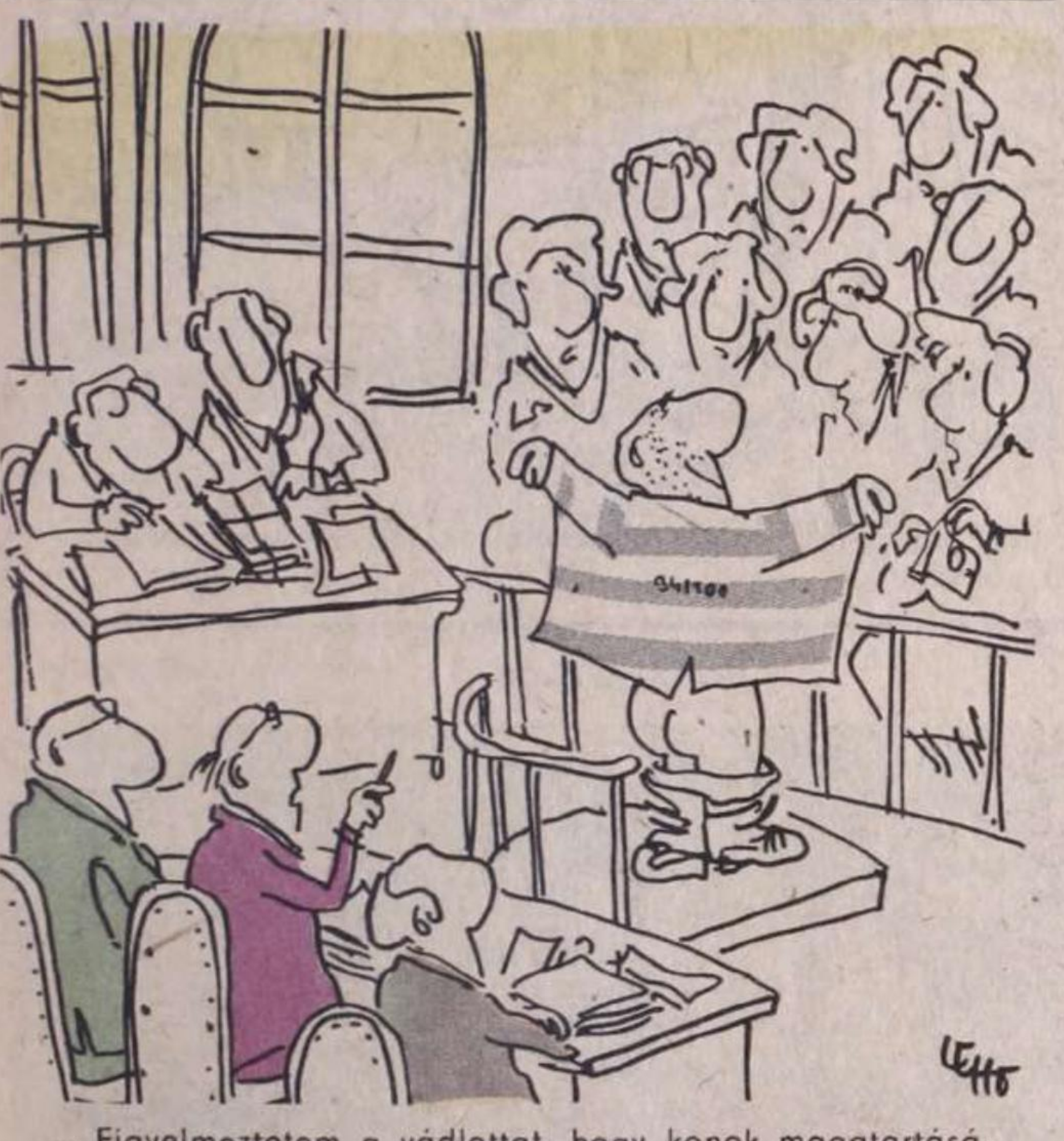

– Figyelmeztetem a vádlottat, hogy konok magatartásával csak ront a helyzetén!

A rizikófaktor

— Kukucs — mondta a rendőr. — Ipi-apacs egy, kettő, három, te vagy a fogoly.

A betörő letette a szerszámait, lehúzta fejéről a fekete strimpflit.

— Puffneki — mondta. — Maga meg hogy került ide?

— A szemközti lakásban iszogattam estvéli tejecskémet és pont beláttam.

— Hiába — sóhajtott a betörő .—, nincsen vállalkozás rizikófaktor nélkül. Hát akkor mehetünk. Bár el kell ismernie, hogy a modern gazdasági élet hathatós eszköze az új, merész alapokon nyugvó kisközösség. Ez pedig bizonyos méltányosságot várhatna a felsőbb szervek részéről.

— Szóval bűntársa is van?

— Csúnya szó — ingatta fejét a betörő. — Inkább cégtársamnak mondanám. Üzlettársnak. Hát persze hogy van. A Cvider Lojzi. Odabenn szórakoztatja őnagyságát.

— Ezt nem értem.

— Megmagyarázom. Rágyújt?

— Kösz.

— Tehát mi kiszúrtuk, hogy ez a Májfoltos Gitta hetedhétország legmenőbb lepedőakrobatája. A Kék Csótány bisztró a támaszpontja, ott csípi fel a palikat. Idecsalja őket a kéglire, aztán pár perc múlva utánuk jön az Aranyfogú Árpi, jól eltángálja a palit és elveszi a dohányát.

— Na és?

— Erre alapoztuk az akciónkat. A Cvider Lojzi hagyta magát felcsípni, idejött a csajjal és nyitva hagyta az előszobaajtót. Arra gondoltunk, hogy amíg ő a Májfoltos Gittával hancúrozik, én besurranok, kirámolom a kéglit. Aztán, ha az Aranyfogú Árpi közben betoppan, óriási meglepetésben lesz része, És még nagyobb pofonokban.

— Na és betoppant?

— Persze, hogy betoppant. Ne keresse, odatettem a zongora alá.

— A zongora alá?!

— Muzikális lélek vagyok. És utálom, ha tetszhalottak téblábolnak körülöttem, amíg melózom.

A hálószoba ajtaja mögül dévaj kuncogás szűrődött ki.

— Menjen csak be — mondta a betörő. — Sose zsenírozza magát.

— Igen, de én hitbuzgalmi nevelésben részesültem.

— Menjen csak nyugodtan. Garantálom, hogy pornó egy szál se.

A rendőr benyitott.

— Szia, nyuszi — rebegte a Májfoltos Gitta, aztán feljebb ment két oktávval és sikoltozni kezdett. — Anyám, hiszen ez nem az Aranyfogú Árpi.

— Nem ám — mondta a rendőr. — Hanem a Gumibotos Józsi. Maga meg mit csinál ott, Cvider? Így szórakoztatja a hölgyismerőseit?

Cvider Lojzi fejenállva trombitált, jobb bokája körül pedig három színes karikát forgatott.

— Én családos ember vagyok kérem — mondta a trombita mögül. — Nekem üzleti ügyben első a szolgálat. Amellett a kondíciómra is vigyáznom kell. Nos, ebben az esetben akár indulhatunk is.

Az ebédlő üres volt. A zongora alatt egy tetszhalott nyöszörgött, de ez volt minden. A betörőnek nyoma veszett.

— Tudtam, hogy lelép — nyafogta a Cvider Lojzi. — Az esze akkora, mint egy jogi fakultásé, de üzlettársnak nulla.

Az asztalon kis cetlit találtak.

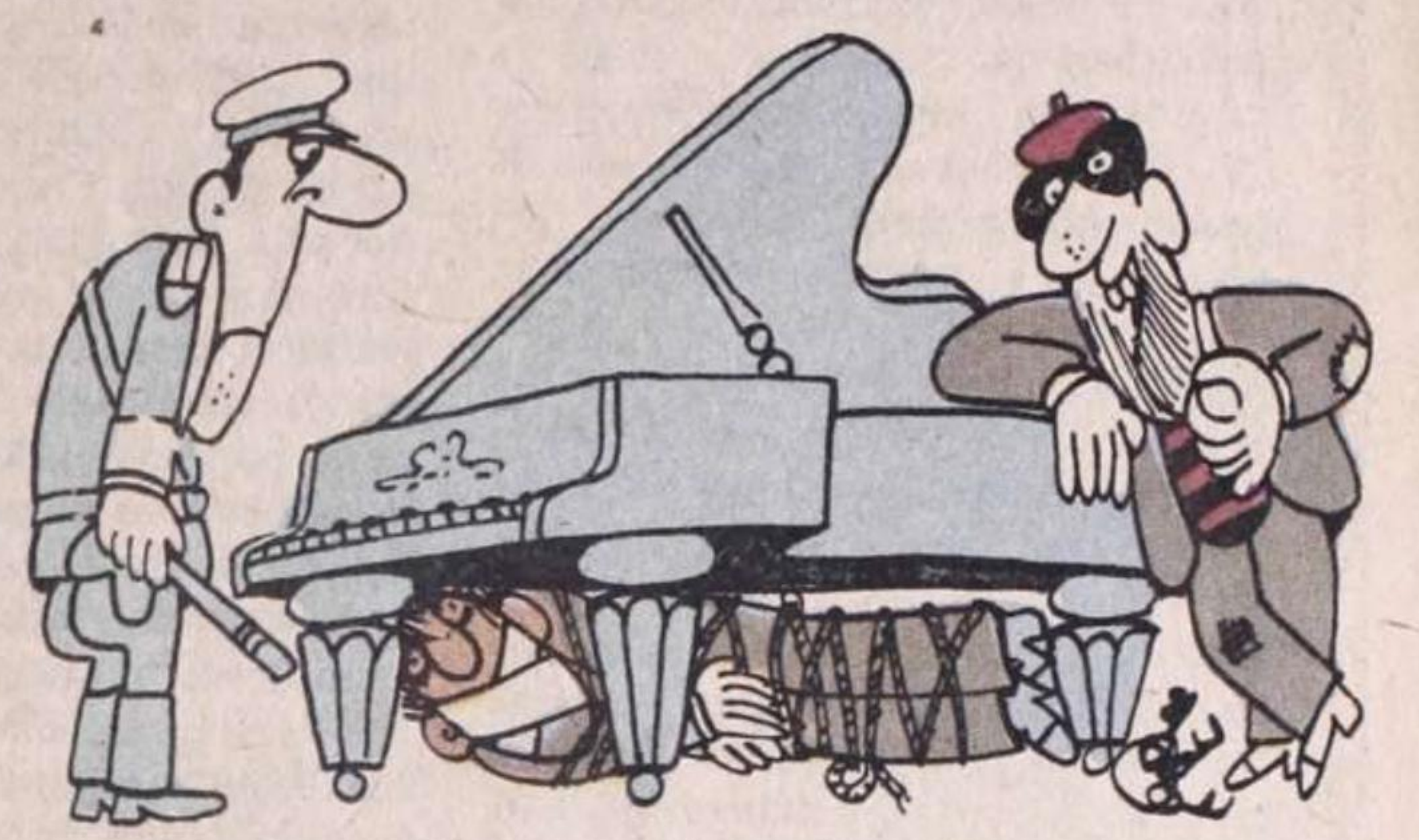

„Úgy döntöttem — olvasta a rendőr —, hogy rossz útra térek és filmrendező lesz belőlem. Tervem kész: harmadszor is leforgatom a Dörzsölt Hrskovics életéről szóló szuperkrimit.'

A rendőr hátrafordult.

— Ezt nem értem. Hiszen a Dörzsölt Hrskovics életéről még egy szuperkrimit sem forgattak.

— Idő kérdése — mondta Cvider Lojzi. — Fiatalok vagyunk. Előttünk az élet.

— Egyáltalán, hogy hívják a maga üzlettársát?

— Jó kérdés — sóhajtotta Cvider Lojzi. — Hát ő a Dörzsölt Hrskovics.

Peterdi Pál

BÜSZKESÉG

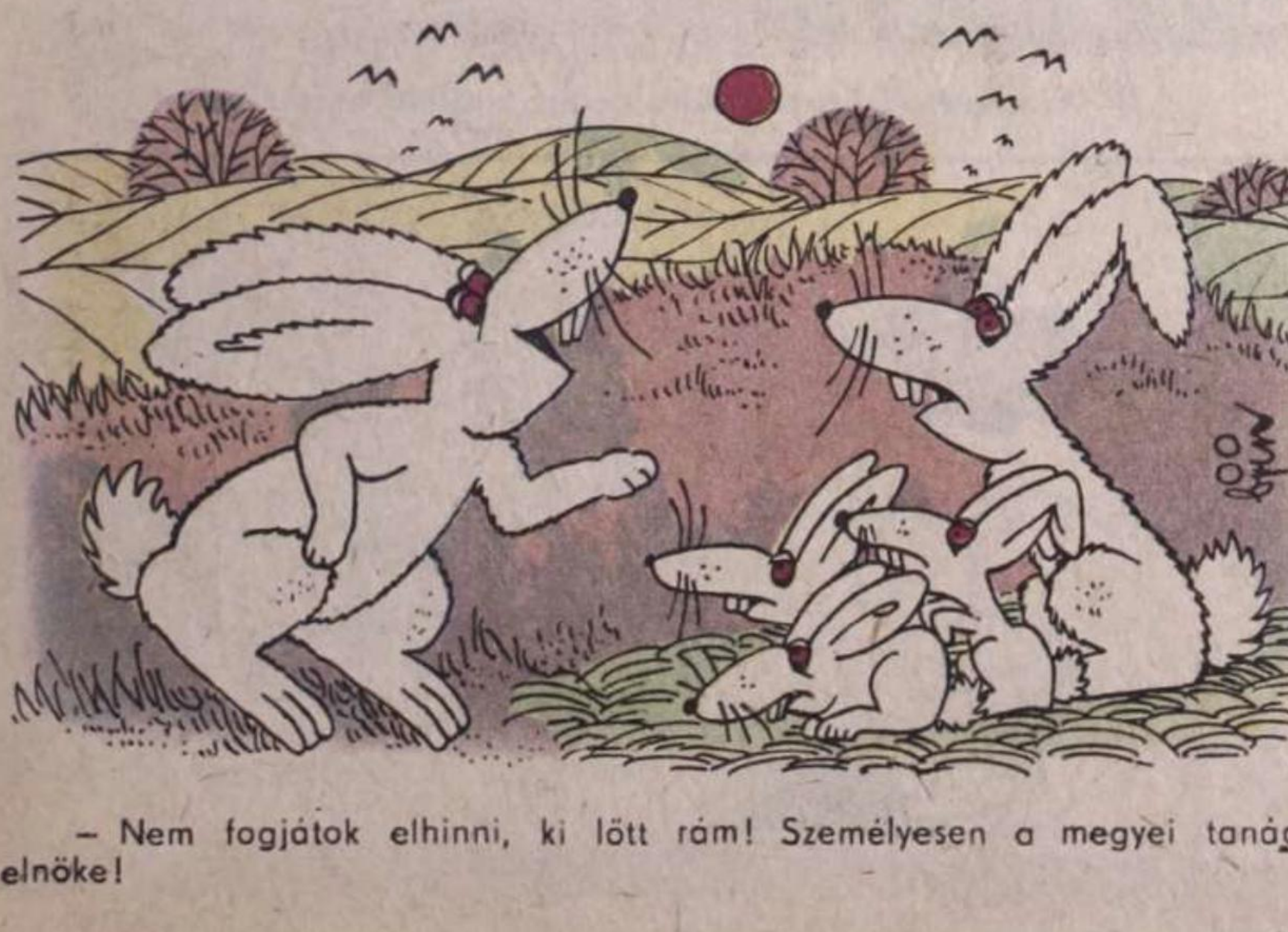

– Nem fogjátok elhinni, ki lőtt rám! Személyesen a megyei tanács elnöke!

MÁZLISTA

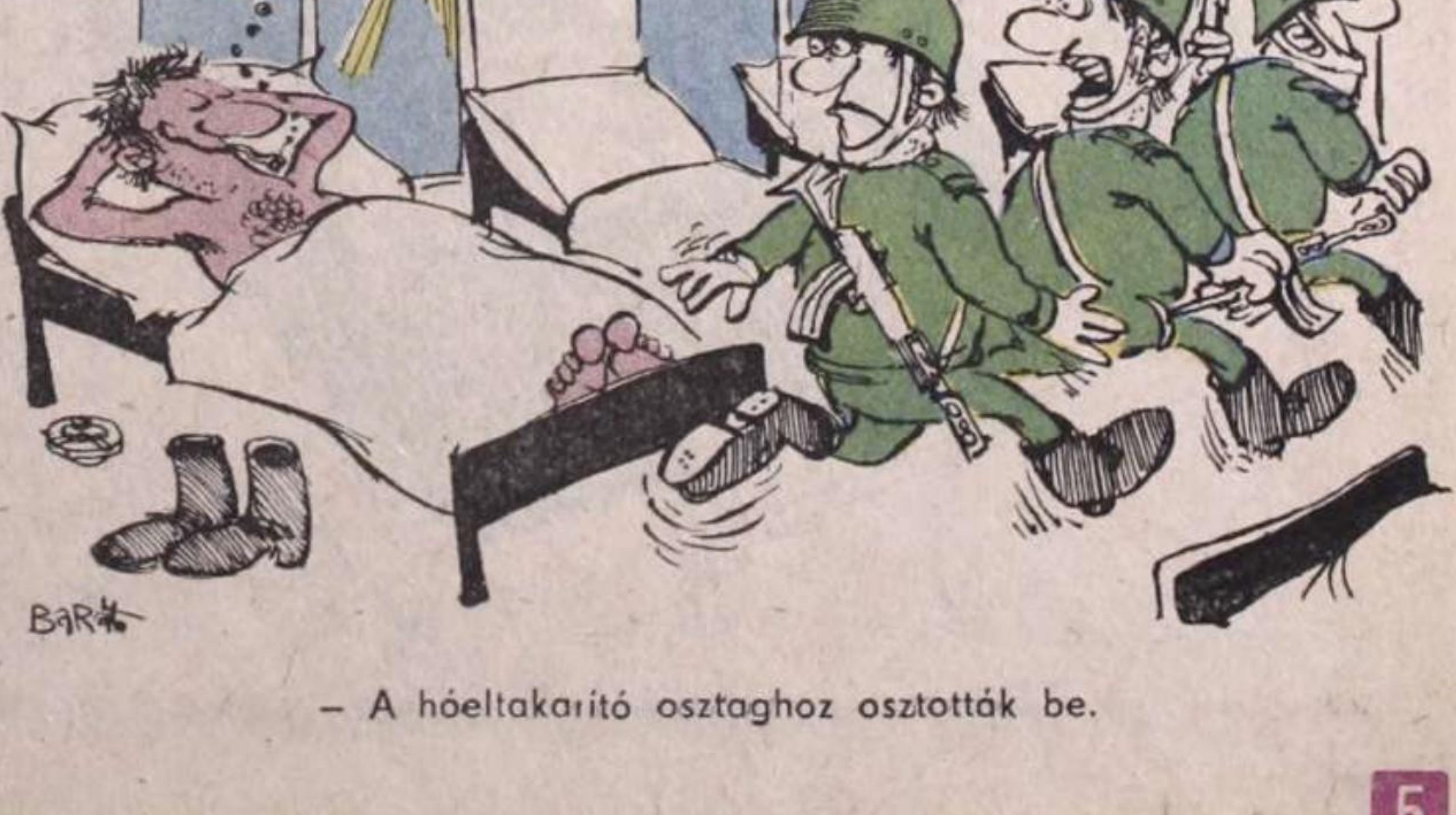

– A hóeltakarító osztaghoz osztották be.

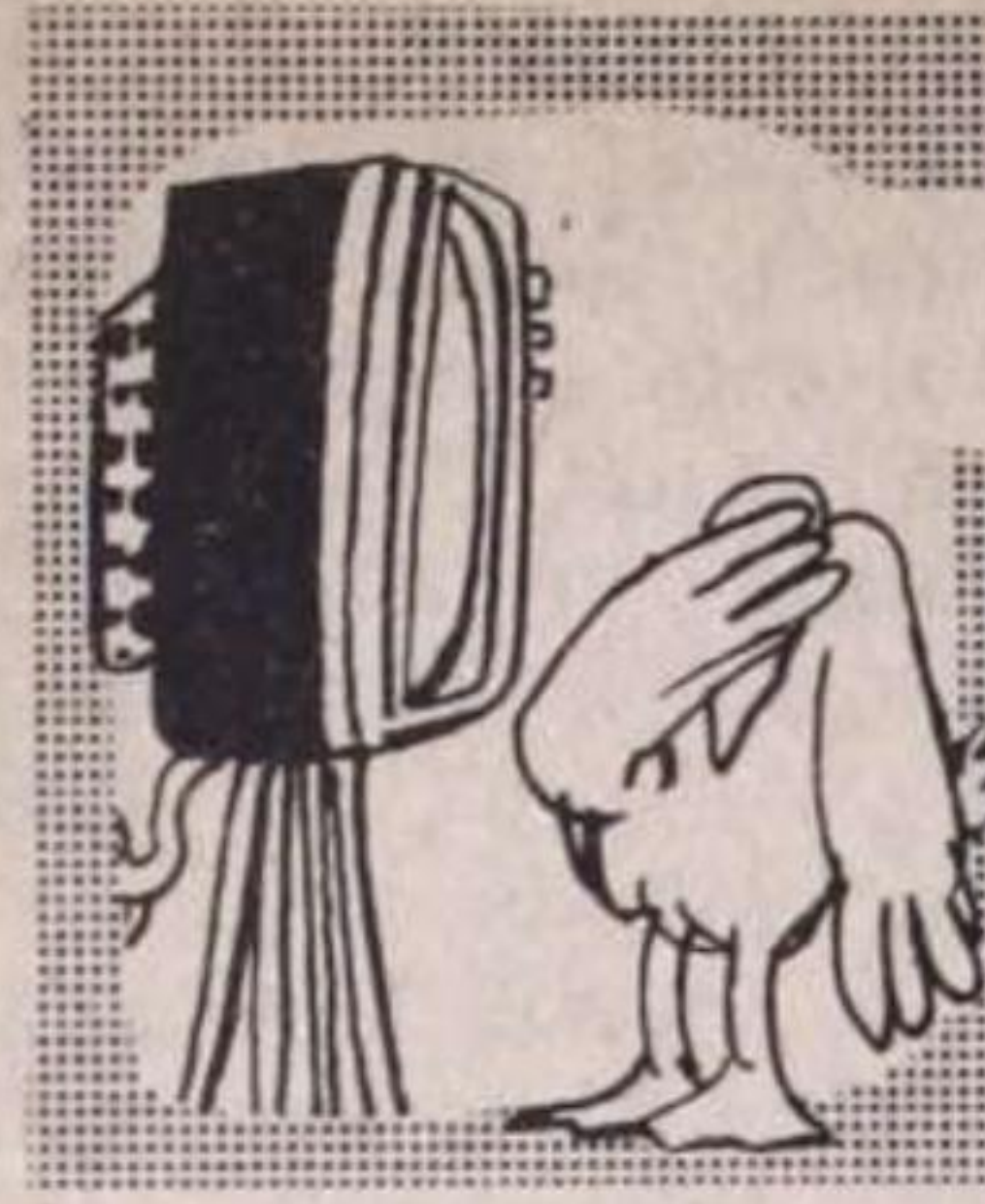

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és kosárlabda-mérkőzést nézek. Valami nagyon ez a sport sohasem érdekelt, még a szabályait sem ismerem kellőképpen, csak abban vagyok bizonyos, hogy a labdát bele kell dobni a kosárba. A MAFC mérkőzik egy jugoszláv csapattal, melynek játékosai szemmel láthatóan magasabbak, mint a mieink. Ez nincsen rendjén; hogy az egyik csapat (játékosainak testmérete révén) előnyben legyen. ez — véleményem szerint —, igazságtalan dolog. Az egyik jugoszláv játékos például — mint a riportertől hallom — 207 centiméter magas. Ha felugrik, minimum két és fél méter magasról lefelé dobja a labdát a kosárba. A birkózásban, ökölvívásban súlycsoportok vannak, elképzelhetetlen, hogy egy ötvenkilós birkózó ellenfele nyolcvan kiló legyen. A kosárlabdában — a súlycsoportok mintájára — hosszcsoportokat kellene megállapitani. A következő hosszcsoportokat javaslom: 1. Liliputi csoport (maximum 160 centiméteres játékosokkal), 2. Deli csoport (160 és 180 centiméter között), 3. Langaléta csoport (180 és 200 centiméter között) s végül a góliát csoport (200 és 250 centiméter között.) Két és fél méternél magasabb legények kosárlabda-csapatban nem léphetnek pályára.

* * *

A 2-ik magyar hadsereg doni pusztulása örökre gyászos emléke marad történelmünknek, éppen úgy, mint a tatárjárás vagy a mohácsi katasztrófa. Ugyan kik nézik szívesebben az erről készült filmsorozatot: azok, akik személyesen is résztvettek a legutóbbi világháborúban, vagy azok, akik csak hallomásból, cikkekből, könyvekből ismerik a történteket? Nem tudom. Én az előbbi kategóriához tartozom, s falom a film minden kockáját.

Ha alkalmam lett volna azok között szerepelni, akik legutóbb személyes emlékeiket elevenítették fel a képernyőn, az alább következő „derűs" történetet meséltem volna el:

Teljes egy esztendeig erdőt irtottam Ukrajnában, mint munkaszolgálatos. A kivágott és lelombozott fatörzseket felszabdaltuk és szekerekre rakva a pályaudvarra szállítottuk. A szekereket jobb sorsra érdemes gebék vonszolták. Amikor közülük az egyik kiadta a páráját, tetemét — pörkölt formájában — megehettük. Az éhség aljassá teheti az embert: gondunk lett rá, hogy minél több paci adja be a kulcsot; púpozva raktuk meg a szekereket. Már vagy a negyedik lovat ettük meg, amikor a felsőbb parancsnokságnak feltűnt a gebék rendszeres elhullása s egy szép napon teherautókra cserélte ki a szekereket. Hiába vizsgáltuk meg a legnagyobb műgonddal a gépkocsikat, semmi ehetőt sem találtunk rajtuk. Azóta is ellensége vagyok az autónak.

* * *

Vasárnap este egy angol filmet néztem végig nagy önuralommal. Összezárva egy vonaton — ez volt a címe. Én úgy találtam, hogy egy ostoba fickó még ostobább történetét nézem, a végén azonban mégis az az érzésem támadt, hogy ennek a produkciónak volt valami mondanivalója, vagy ahogy divatos szóval mostanában mondják: üzenete. Lapzártáig nem jöttem rá, hogy micsoda. Ha csak az nem, hogy okos ember Ostendéből Bécsbe nem vonaton, hanem repülőn utazik. Csomót is kötöttem a zsebkendőmre, hogy el ne felejtsem.

Tabi László

ÜZEMEN BELÜLI KISVÁLLALKOZÁS

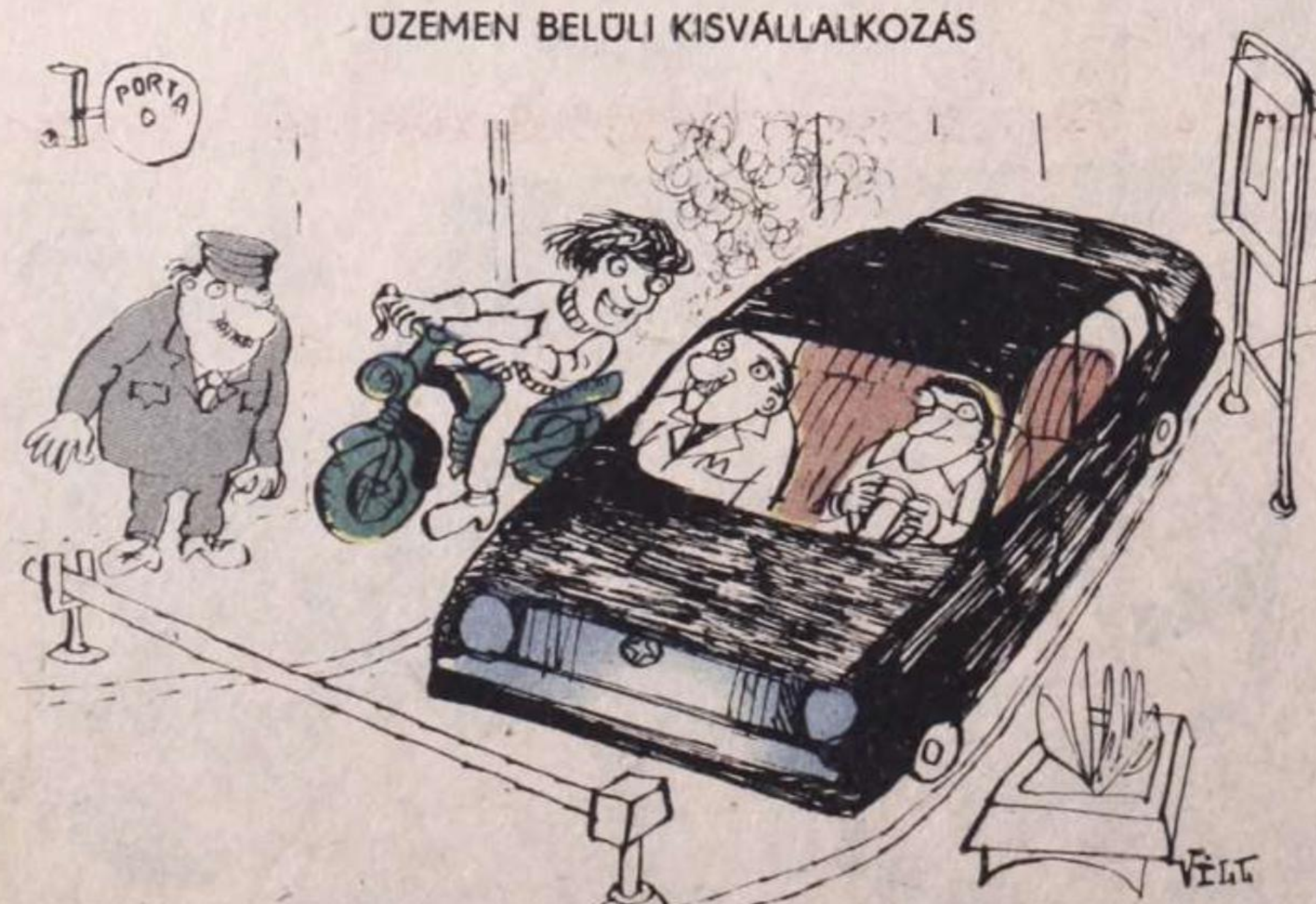

– Feleannyiért bárhová elviszem az igazgató elvtársat!

ÜZLETI AJÁNLAT

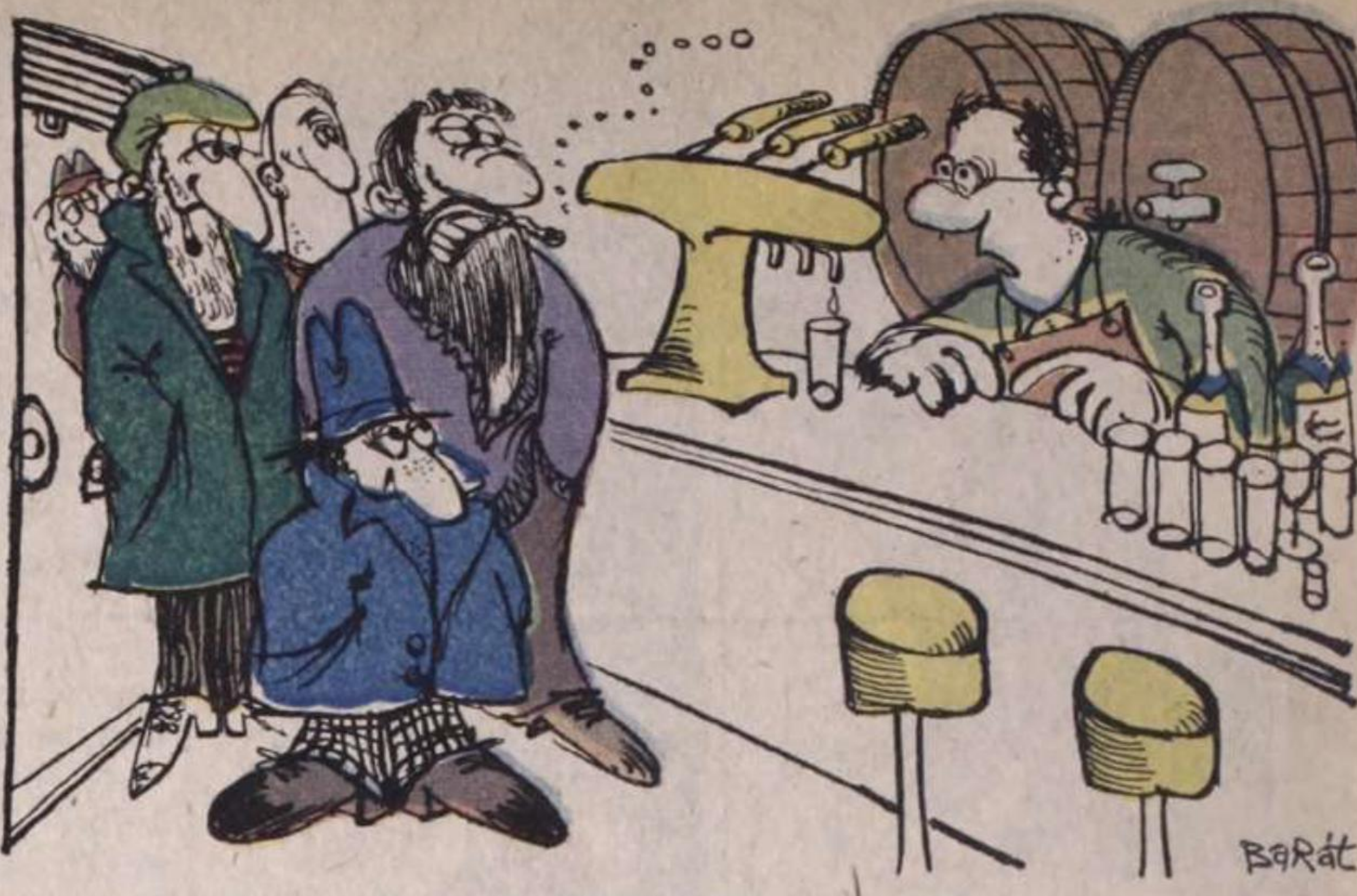

– Úgy döntöttünk, hogy fellenditjük a borozóját, ha reggel hat órakor kinyit.

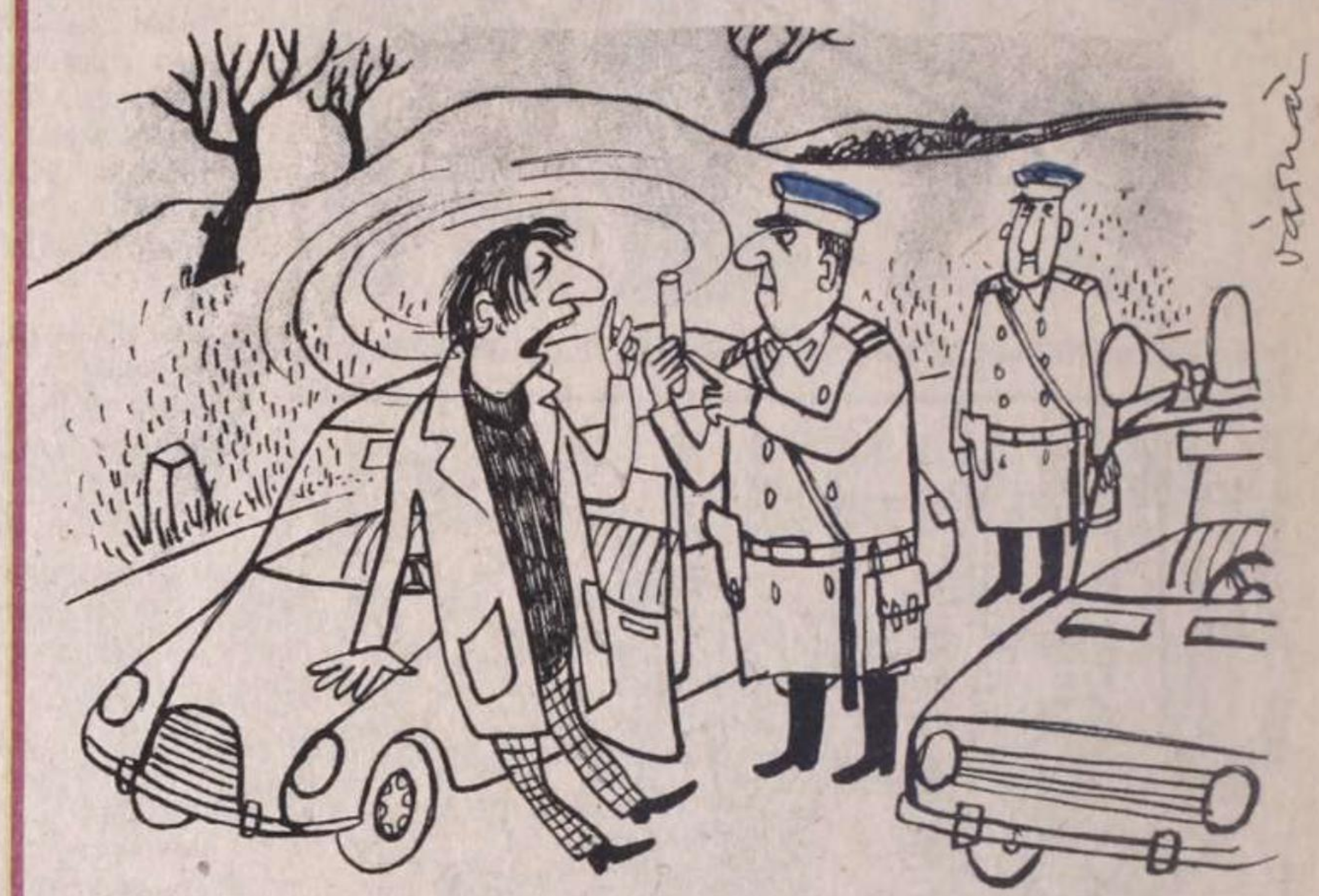

– Külföldön már kisérleteznek alkohollal hajtott autókkal. Nem akartam, hogy lemaradjunk!

HATÁRSZEMLE

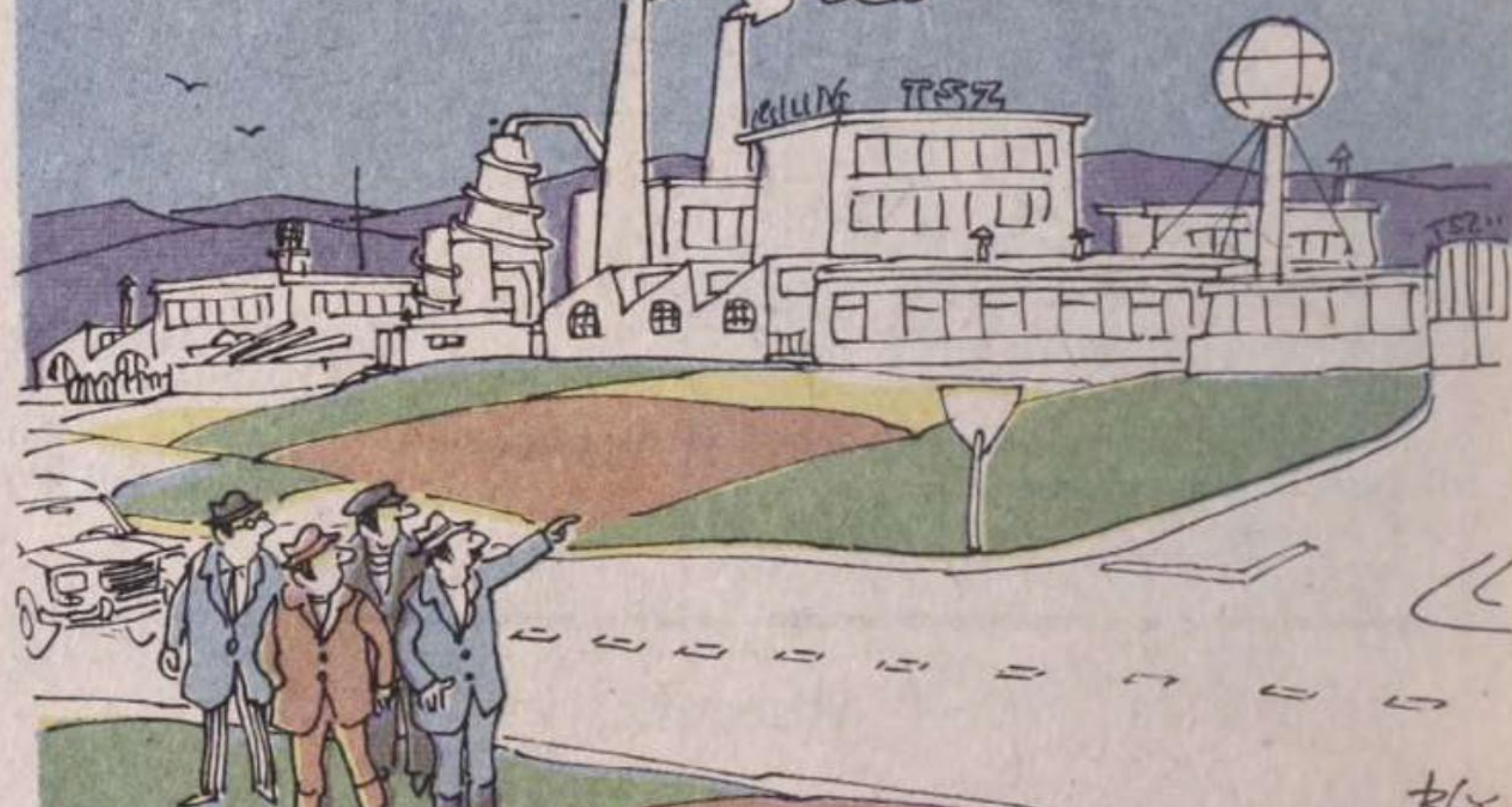

– A műanyag üzemrészünk pedig arrafelé terjeszkedhet.

MUMUS

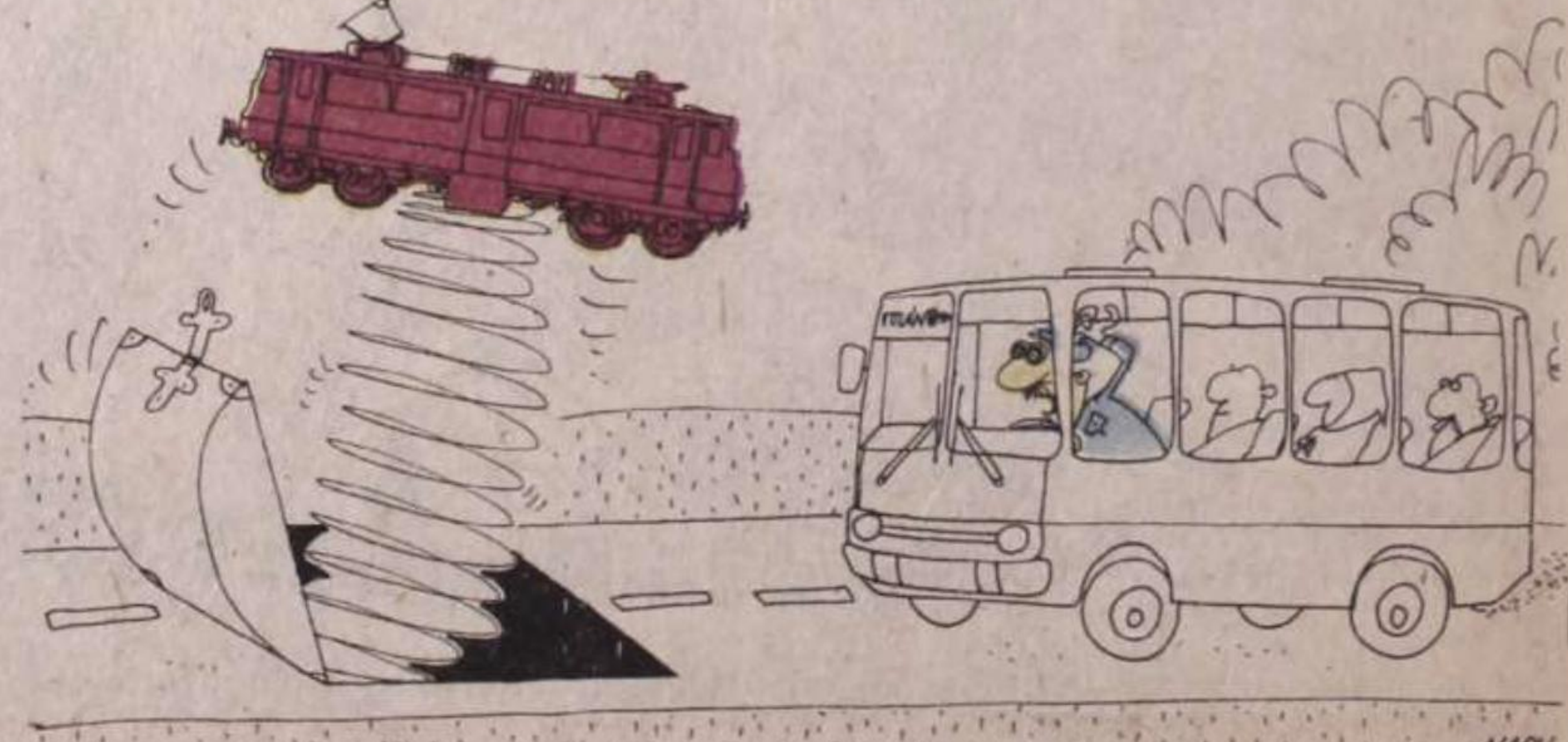

MAGÁNKIADÁS

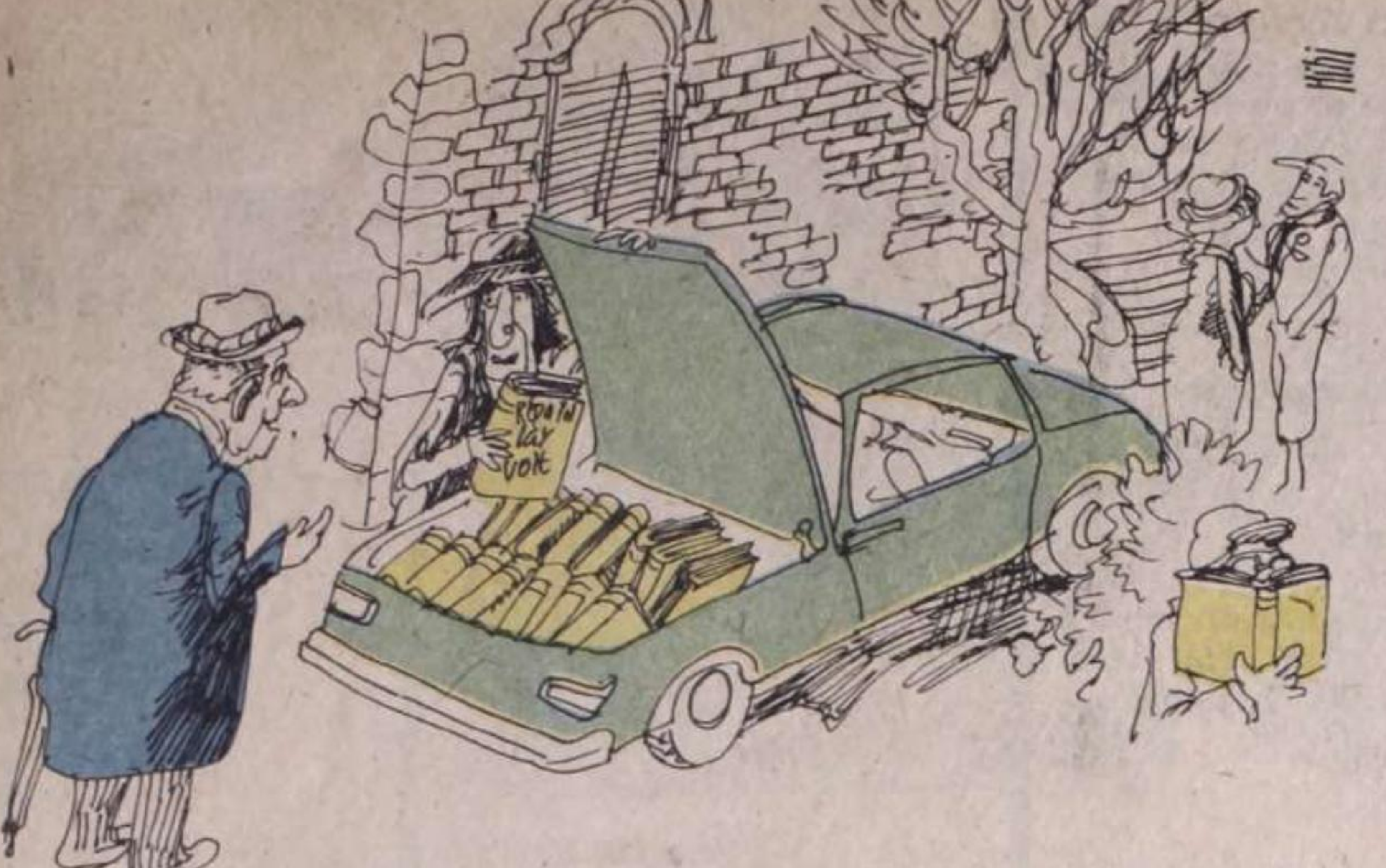

– Mondja, Pengős regénye nincs?

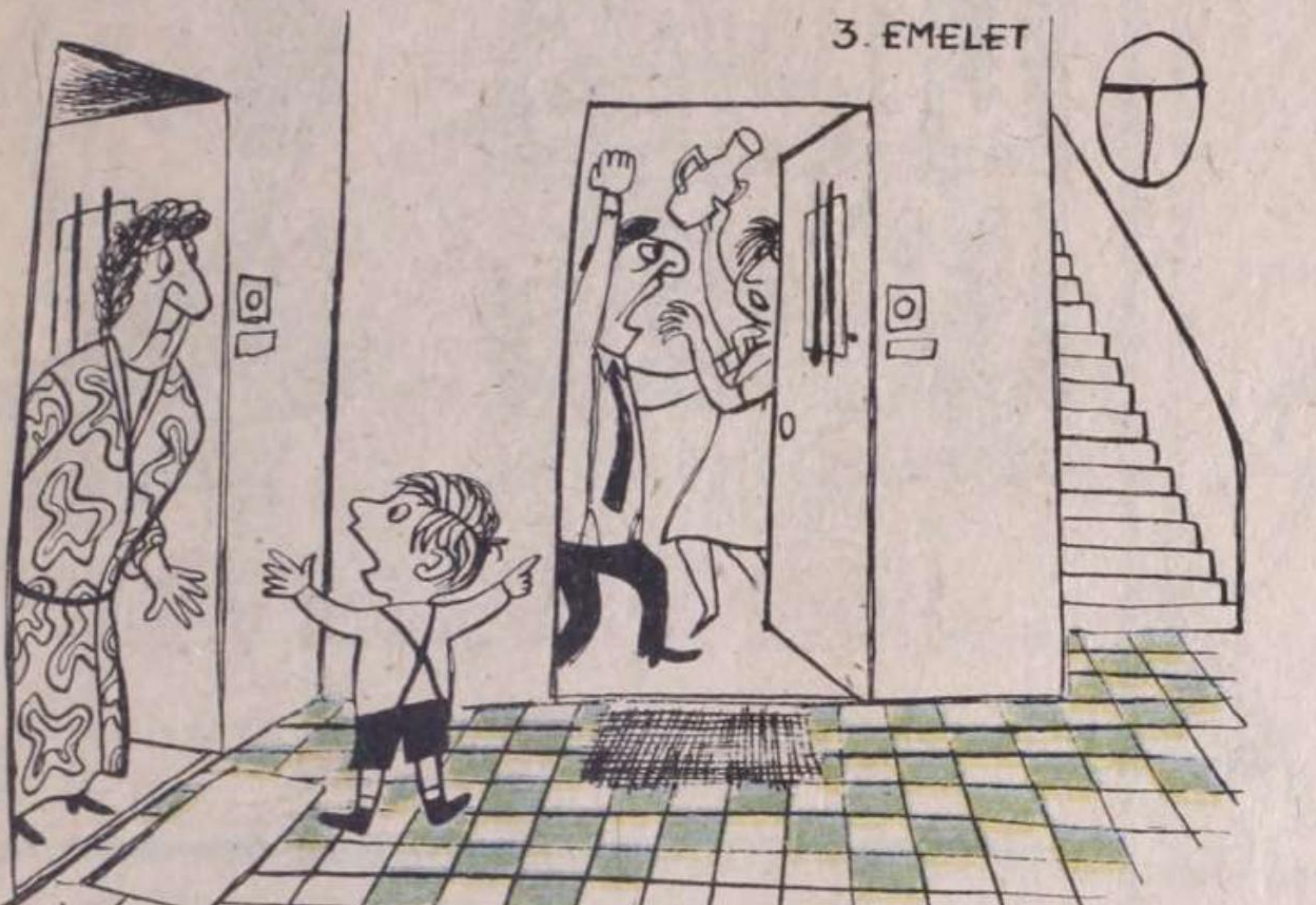

– Néni kerem, tessek már valamilyen semleges rendfenntartó erőket átküldeni hozzánk!

Kisvállalkozások mottója:

EJ, GYŰJTSD A TŐKÉT, NE SIRÁNKOZZ!

A tudomány áldozata

Ifjabb Máriás Huncut teljesen normális életet élt egészen negyvenéves koráig, amikor egyre nagyobb érdeklődést kezdett mutatni a népszerű tudományos műsorok, könyvek, újságcikkek iránt.

Az első komolyabb megrázkódtatás akkor érte, amikor egy szaklapban elolvasta dr. Hajder Ménkő professzor írását a vízivás ártalmairól. A neves szaktudós rámutatott, hogy a csapból folyó híg valami valójában nem víz, hanem kénsav, lúg, nitrát, ammónia, mezőgazdasági szerves és szervetlen anyag, petróleum és benzin, valamint rézgálic. Máriás Huncut megdöbbenéssel olvasta, hogy a vízivás következtében még három feje nő ki az embernek, továbbá esélye van a százlábúságra, s olyan mértékű meszesedésre, hogy ha az illető nekidől valaminek, falfirkálónak nézik. A professzor mindenesetre megnyugtatta olvasóit, hogy a tudomány már halad a megoldás felé, s mintegy három-négyszáz év múlva ismeretlenek lesznek ezek a gondok.

Máriás Huncutot ez különösképpen nem tette derűssé, ezért bekapcsolta televízióját, amely épp a Deltát sugározta. A műsorban éppen szabin nőgyógyászok számoltak be arról, hogy a magzatfejlődés szempontjából mennyire hátrányos az anya teste, ahol a magzat nem tud például golfozni, szolfézsleckét venni, s nem láthatja az eszmei fejlődését nagymértékben elősegítő Onedin családot sem. Máriás Huncutnak azonnal eszébe jutott, hogy embriókorában ő is hasonló körülmények között élt, s ez a tudat mintegy harmincöt percnyi gutaütést idézett elő nála, így már nem hallhatta, amint a szabin nőgyógyászok megnyugtatták a nézőket, hogy a megfelelő megoldás már nem ismeretlen, s 2600—2700 között várható a probléma megszűnése.

Máriás Huncut magához térve már félárbocra eresztett fülekkel hallgatta dr. Oxy Géniusz, a világhírű légbuborékkutató előadását, amelyben elmondta a levegővétel veszélyeit. Rámutatott, hogy a tüdő csak meghatározott ideig, mintegy 80—110 évig képes a levegőt feldolgozni, ami nevetségesen csekély idő, főként akkor, ha tudjuk, milyen lehetőségeket tartogat számunkra a jövő. Dr. Oxy Géniusz szerint uszkve négy-négy és fél évezred múlva a tüdő feladatait egy komputeres rexasztal fogja majd ellátni, s ugyane rexasztal felmutatásával utazhatnak majd a budapestiek a fővárosi tömegközlekedési eszközökön. Ezt különben Máriás Huncut már a rohammentőben hallgatta, mivel az adás következtében kapott három infarktust, öt epeömlést és egy középerős reflexbénulást.

Néhány hónapnyi kezelés után szerencsére gyógyultan távozott a kórházból, ám kielégítőnek mondható állapota nem tartott sokáig. Különböző népszerű tudományos művekből ugyanis értesült a cipőben járás ártalmairól és a mezítláb járás veszélyeiről, az alkoholfogyasztás hátrányairól és az absztinencia szövődményeiről, az olvasás szemrongáló hatásáról és a nem olvasás butító szerepéről, valamint az alvás káros hatásáról és a nem alvás tragikus oldaláról. Népszerű tudományos műveltsége már elérte azt a szintet, amikor állandóan úgy érezte, hogy nílusi krokodilok tartanak népitánc-bemutatót dobhártyájában, hogy tüdejében épp díszszemle zajlik, hogy mája voltaképpen az ökölvívó-válogatott edzőterme, hogy veséi voltaképp szanálásra ítélt józsefvárosi házak, amelyeket bulldózerekkel rombolnak szét, s lábai helyén kopoltyúk nőttek.

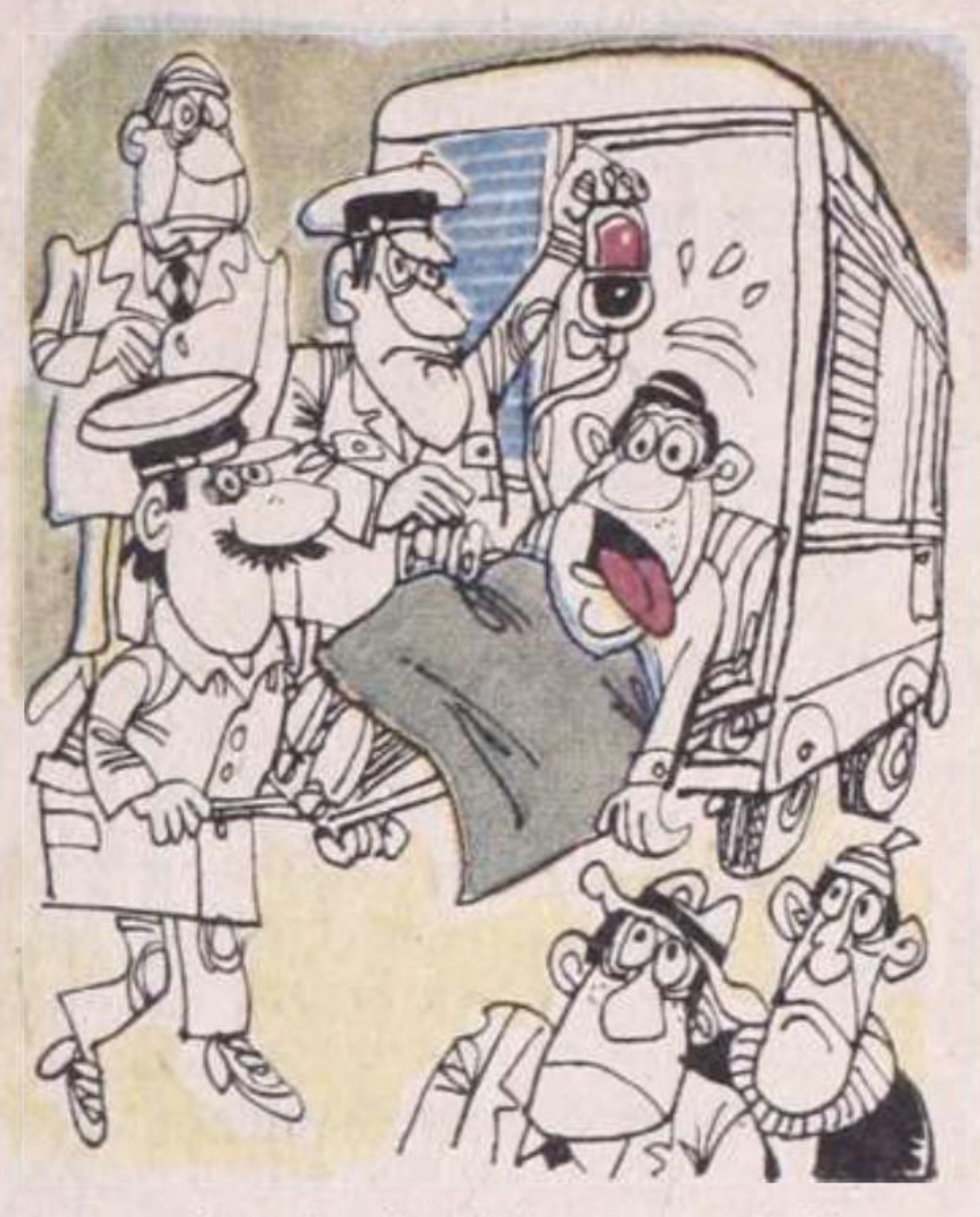

Tény, hogy a kopoltyúk megjelenése némi stresszhelyzetet teremtett Máriás Huncutnál, ám egy pillanatig sem búslakodott: tudta, hogy a megoldás mindössze néhány tízezer év kérdése.

Vezda János

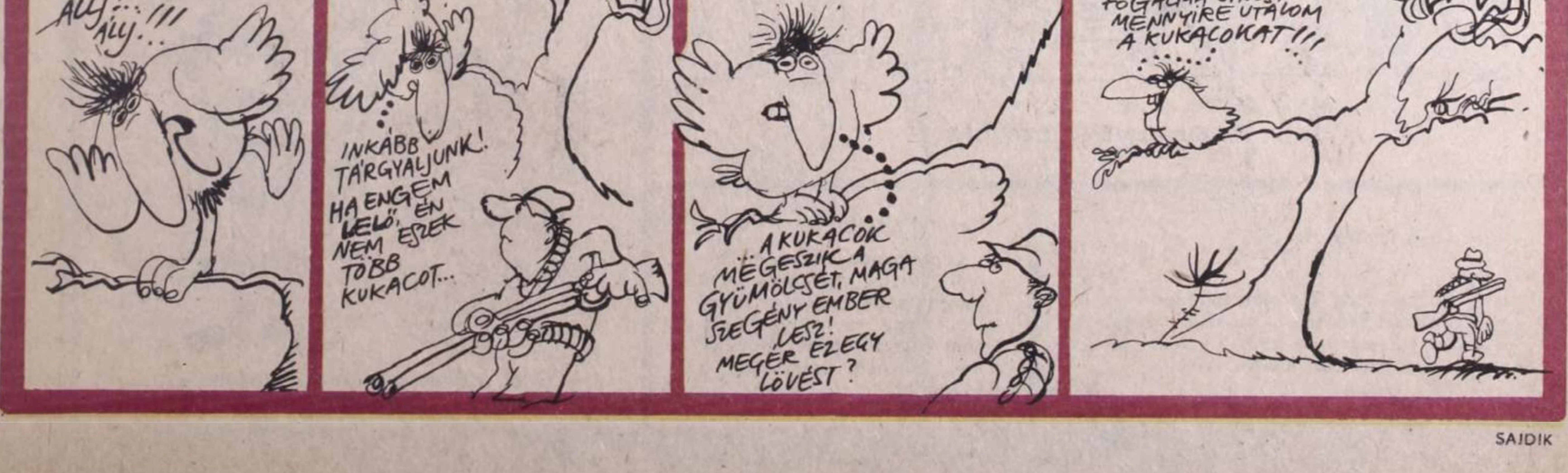
GOGÓ
ÁLLJ!!! ... ÁLLJ!!! ...
INKÁBB TÁRGYALJUNK! HA ENGEM LELŐ, ÉN NEM ESZEK TÖBB KUKACOT...
A KUKACOK MEGESZIK A GYÜMÖLCSÉT, MAGA SZEGÉNY EMBER LESZ! MEGÉR EZ EGY LÖVÉST?
HÚ DE SZERENCSE! FOGALMA SINCS, MENNYIRE UTÁLOM A KUKACOKAT!!!

SAJDIK

LUDAS FÓRUM

GRÓF SZÉCHENYI ISTVÁN KÉRDEZI:

HOGYAN VÉLEKEDNEK A HITELRŐL?

Szűr-Szabó József:

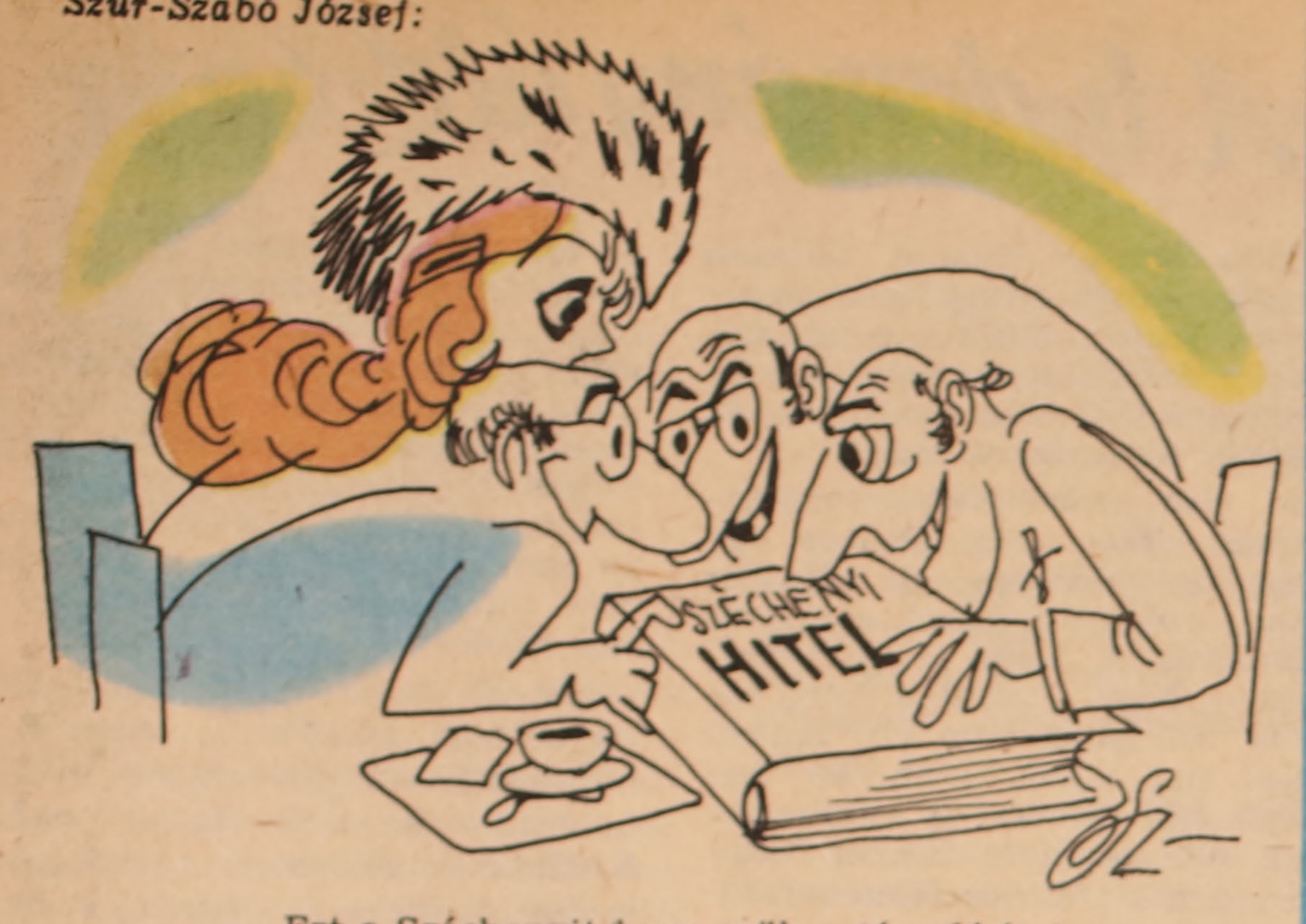

— Ezt a Széchenyit bevesszük a társulásba!

Árkus József:

A hitel olyan mint a pofon. Csak fordítva: jobb kapni, mint adni.

Peterdi Pál:

A hitel olyan mint a műjégpálya. Hol befagyasztják, hol folyósítják.

Dallos Jenő:

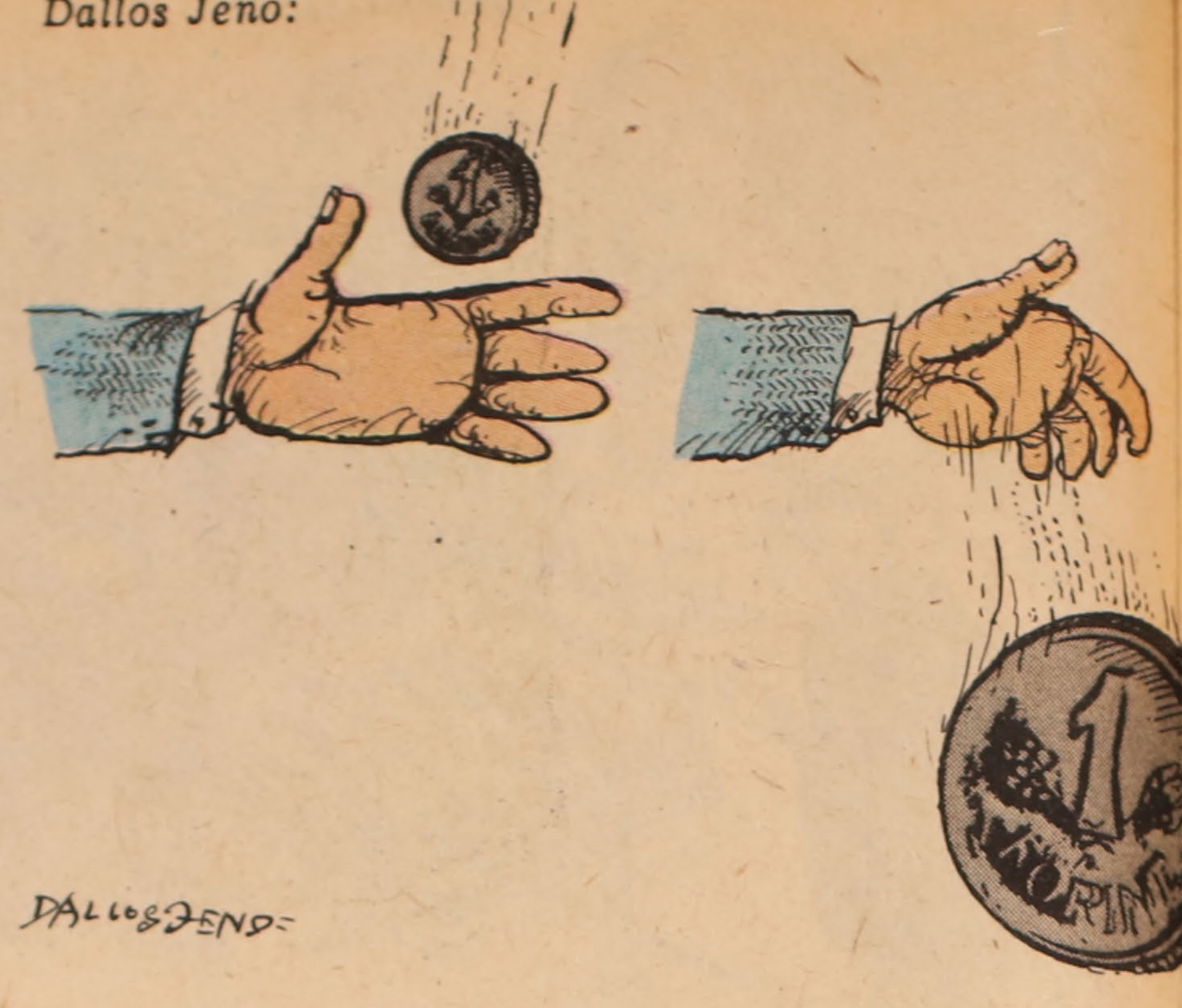

— Kapom. — Visszaadom.

Galambos Szilveszter:

Csak annak adok kölcsön, akiről biztosan tudom, hogy nem adja vissza. Így elkerülöm a felesleges izgalmakat.

Barát József:

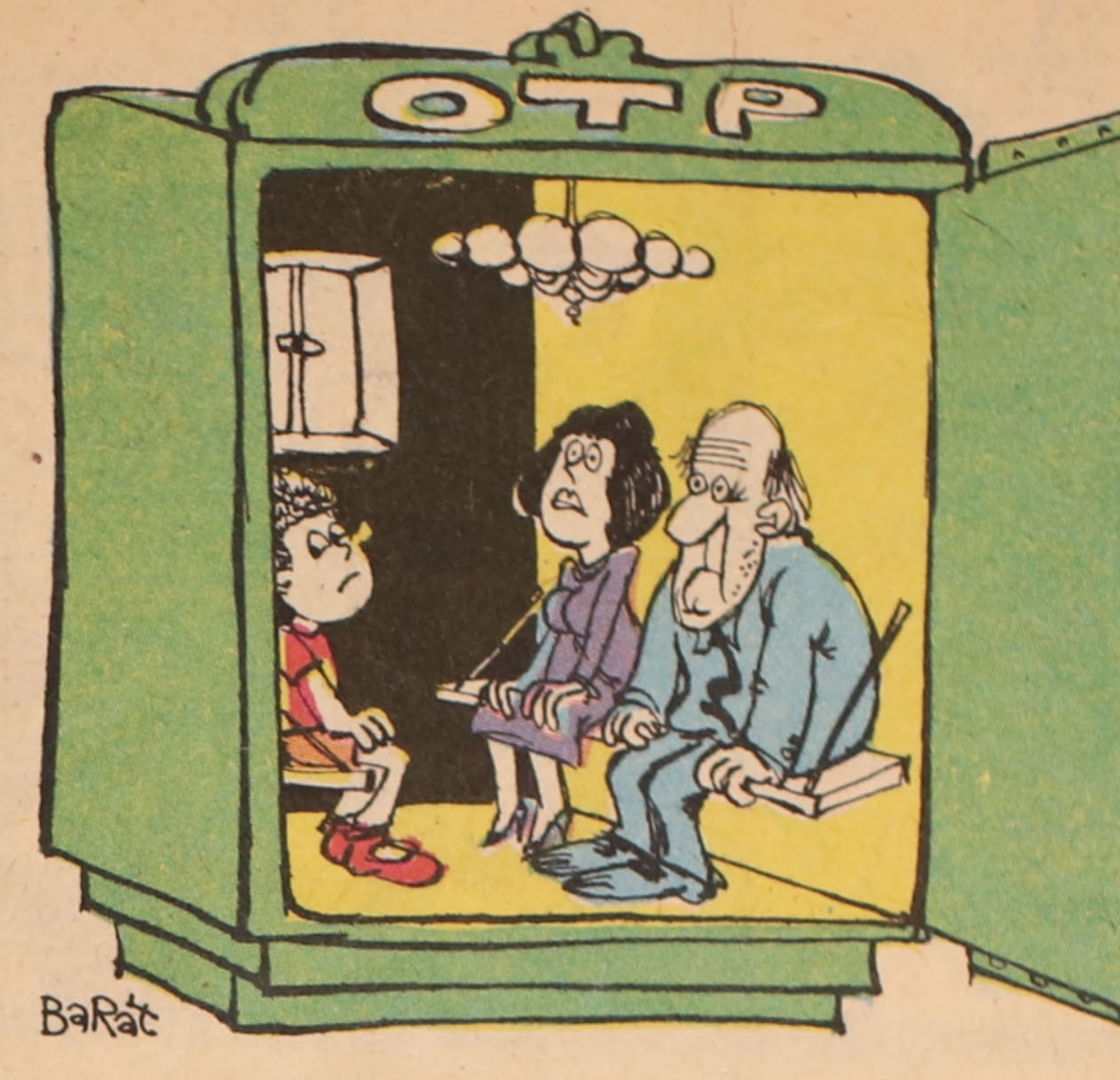

— Unokáim is fizetni fogják.

Mikes György:

Ma Grand Hotel, holnap egy grand hitel — se?!

Somogyi Pál:

Most adjak rá választ? Holnap megadom!

Radványi Barna:

A Világ mai Stádiumában jól jön a Hitel!

Hegedűs István:

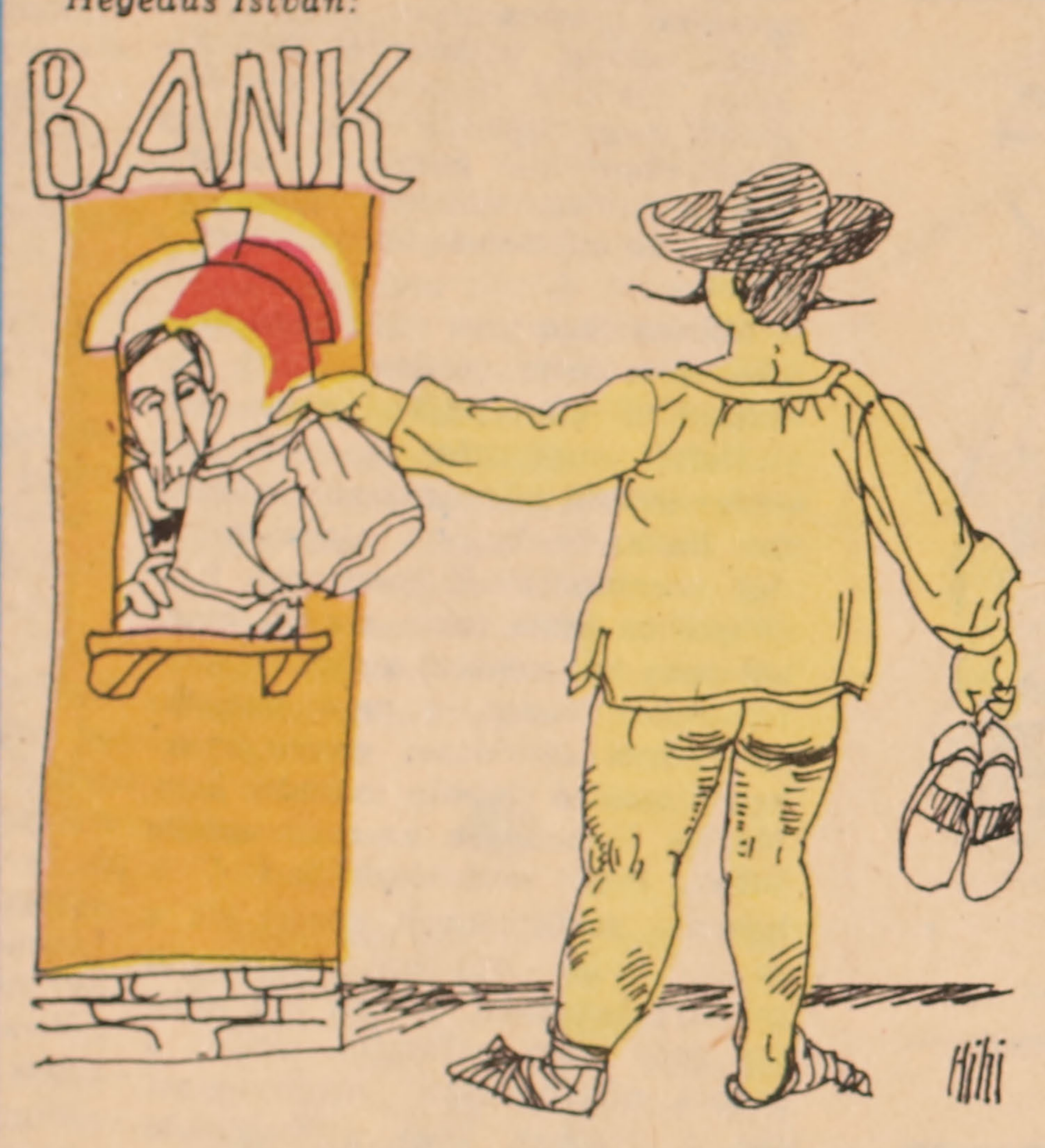

— . . . csak módjával, és hosszú lejáratra.

Krenner István:

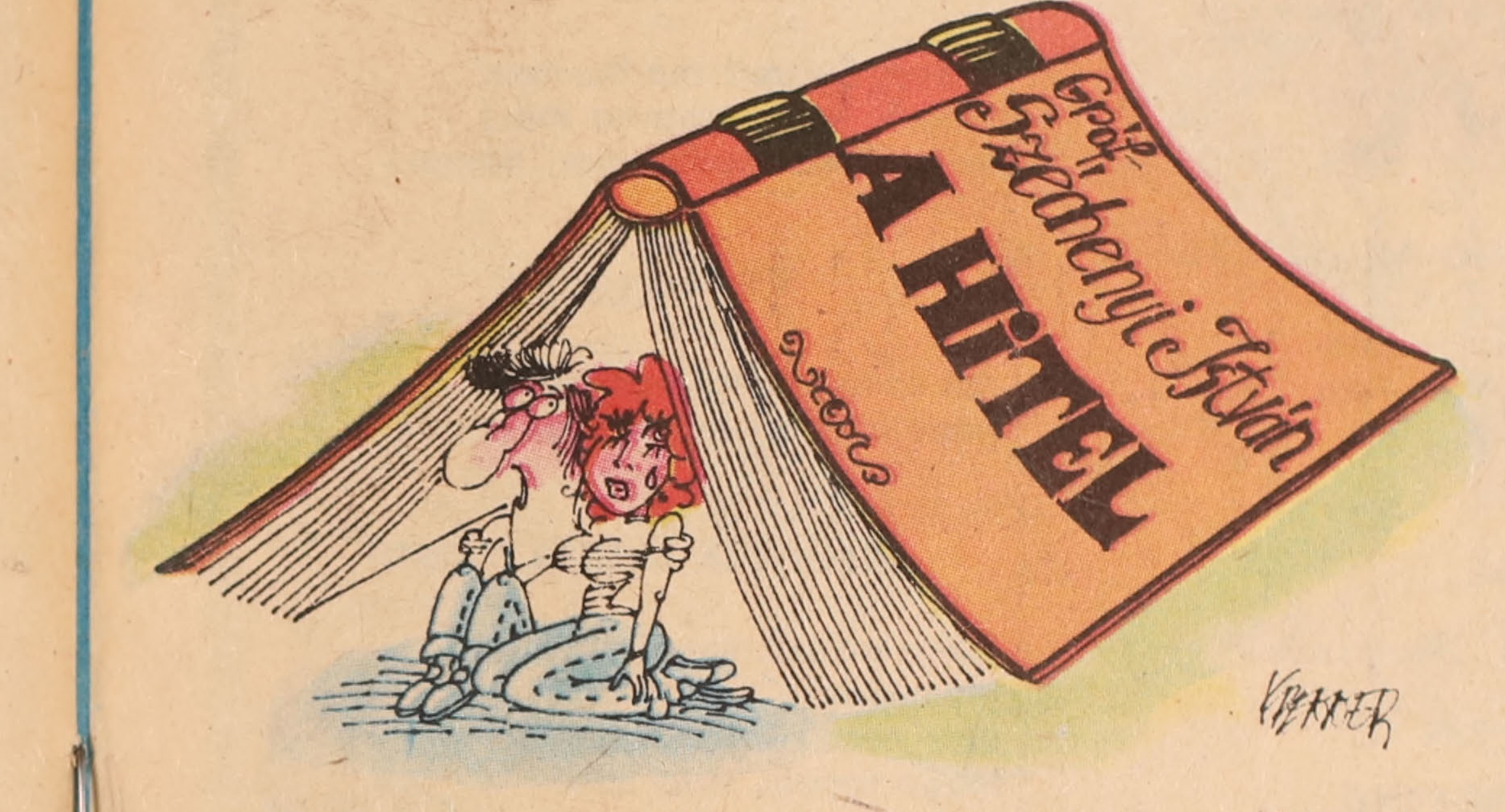

— Lakás nincs, de a HITEL megvan — csak egy kicsit kényelmetlen.

Föld S. Péter:

Úgy vélem, igaz, a mondás, miszerint kétszer kap, aki gyorsan kap.

Sajdik Ferenc:

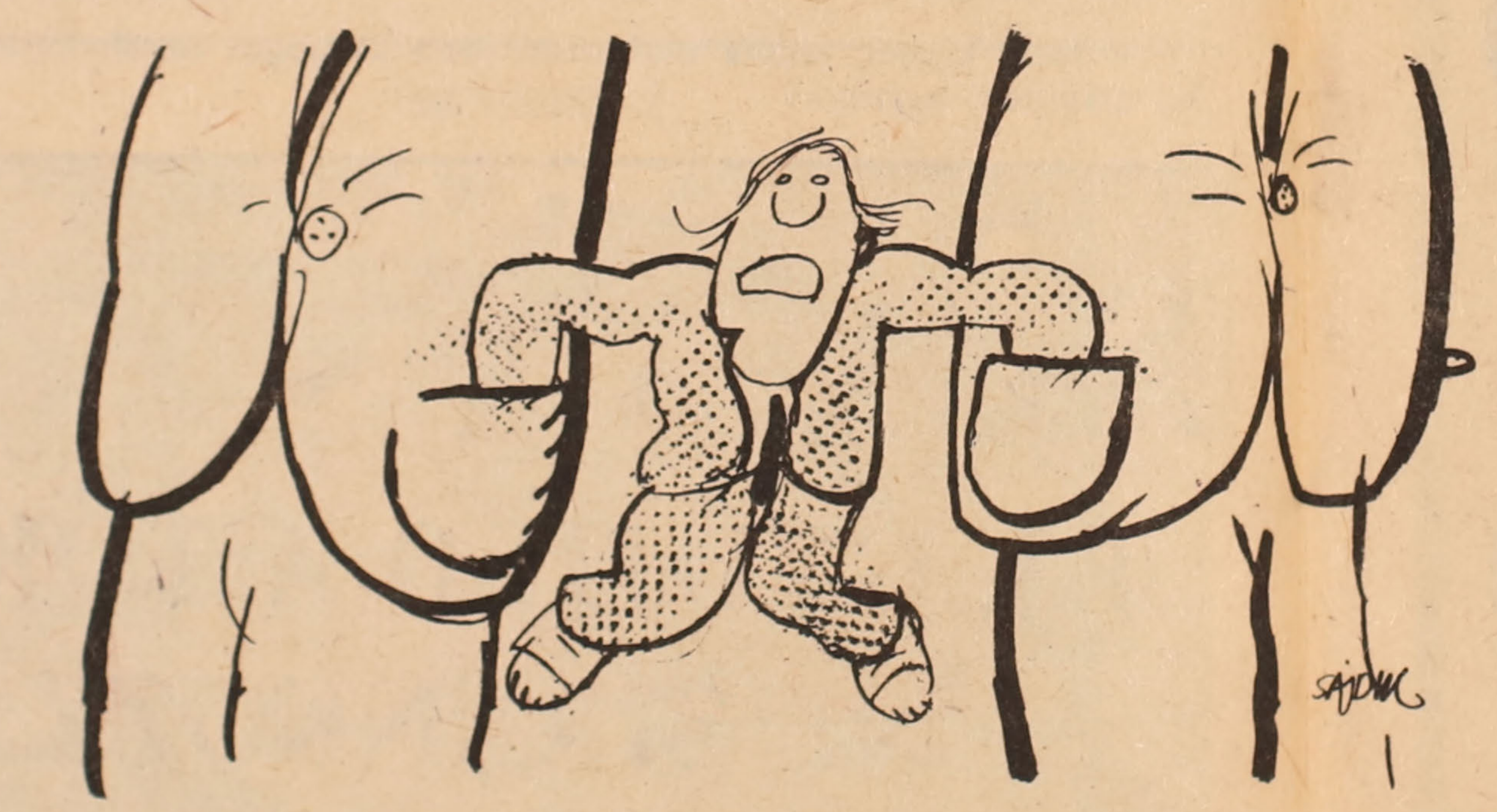

— Kis ember vagyok én ahhoz, hogy véleményem legyen.

Balázs-Piri Balázs:

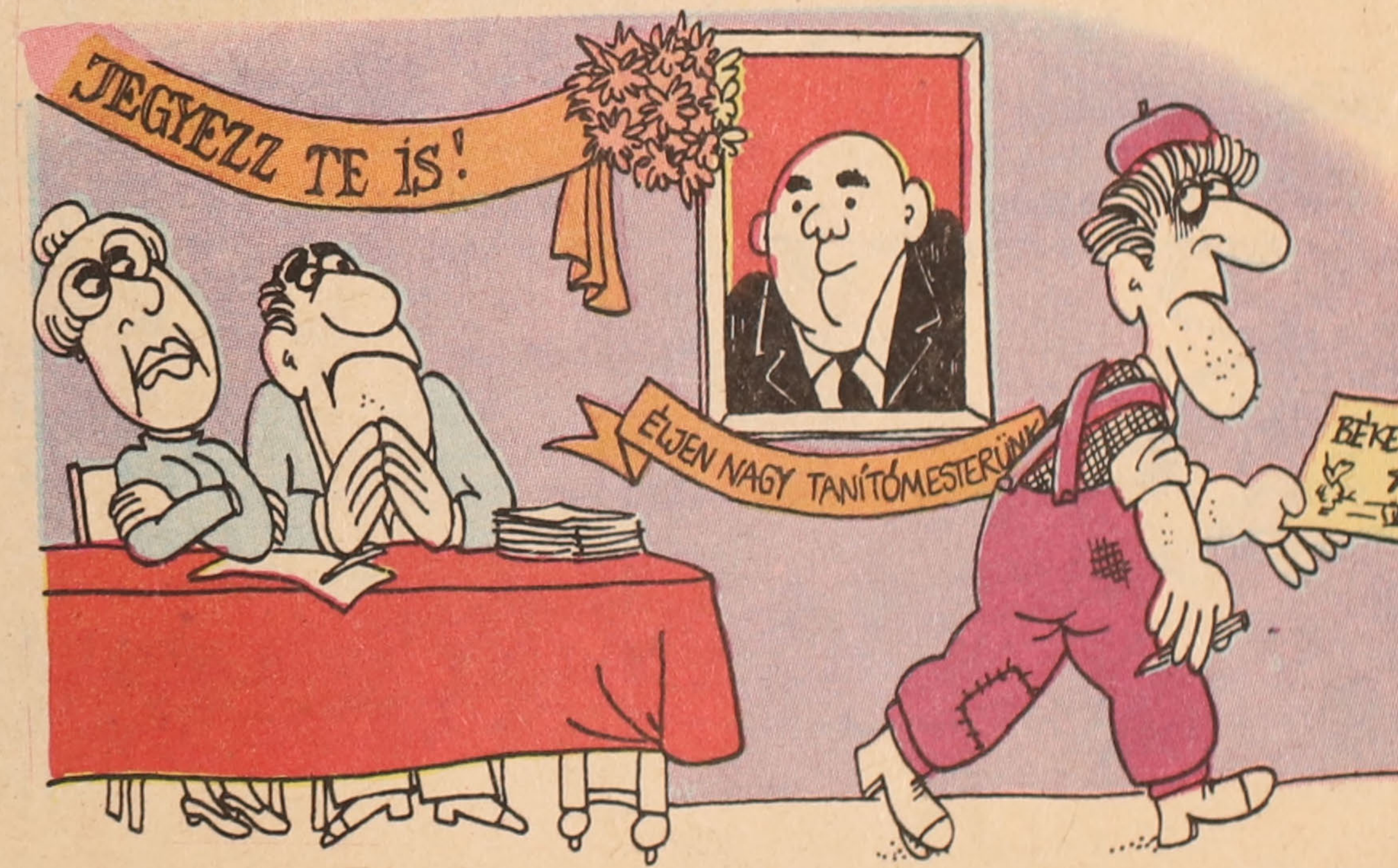

— Előfordult már, hogy valakinek nem volt hitele, mégis kapott kölcsönt.

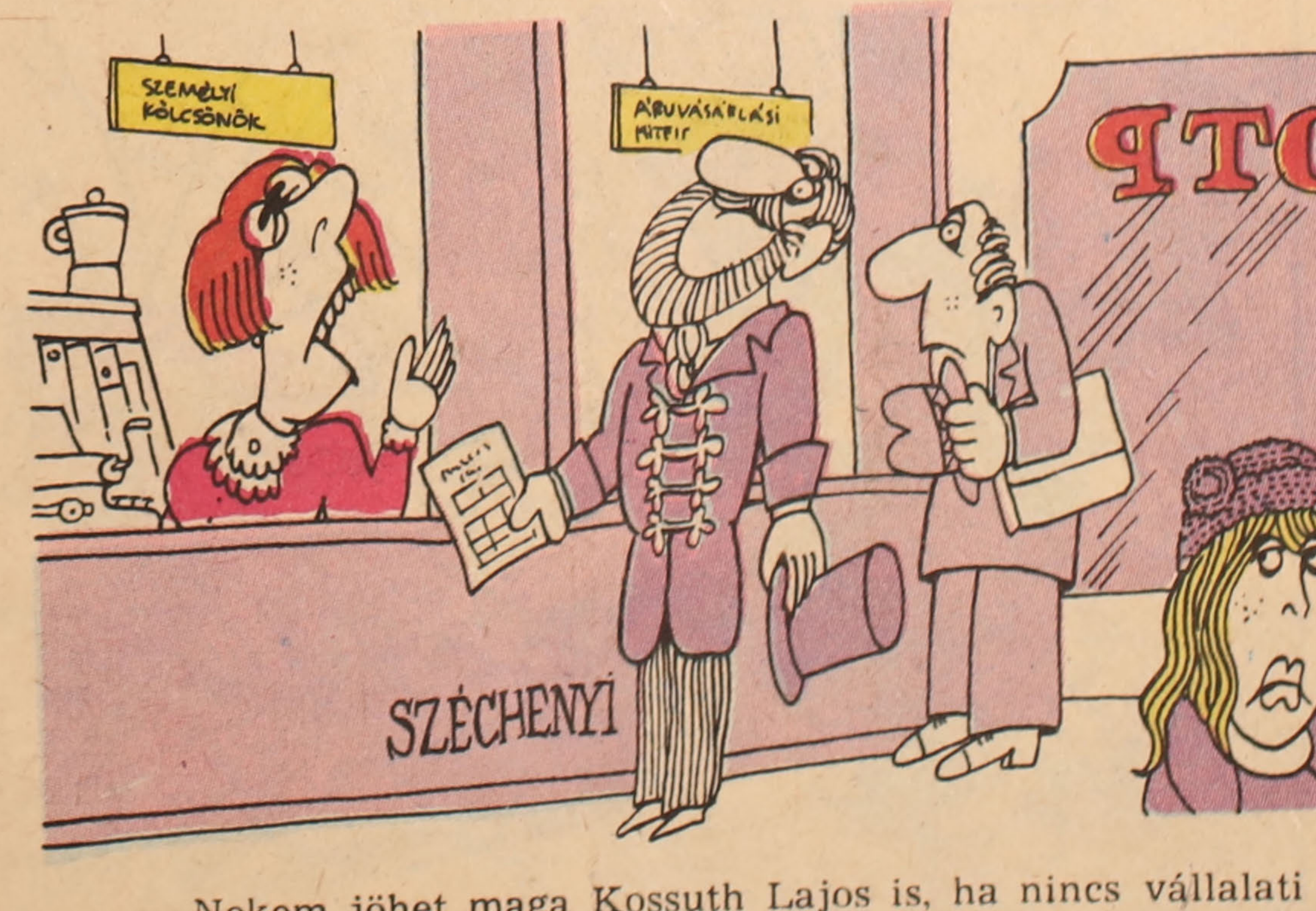

— Nekem jöhet maga Kossuth Lajos is, ha nincs vállalati igazolása, nem kaphat kölcsönt.

Lehoczki István:

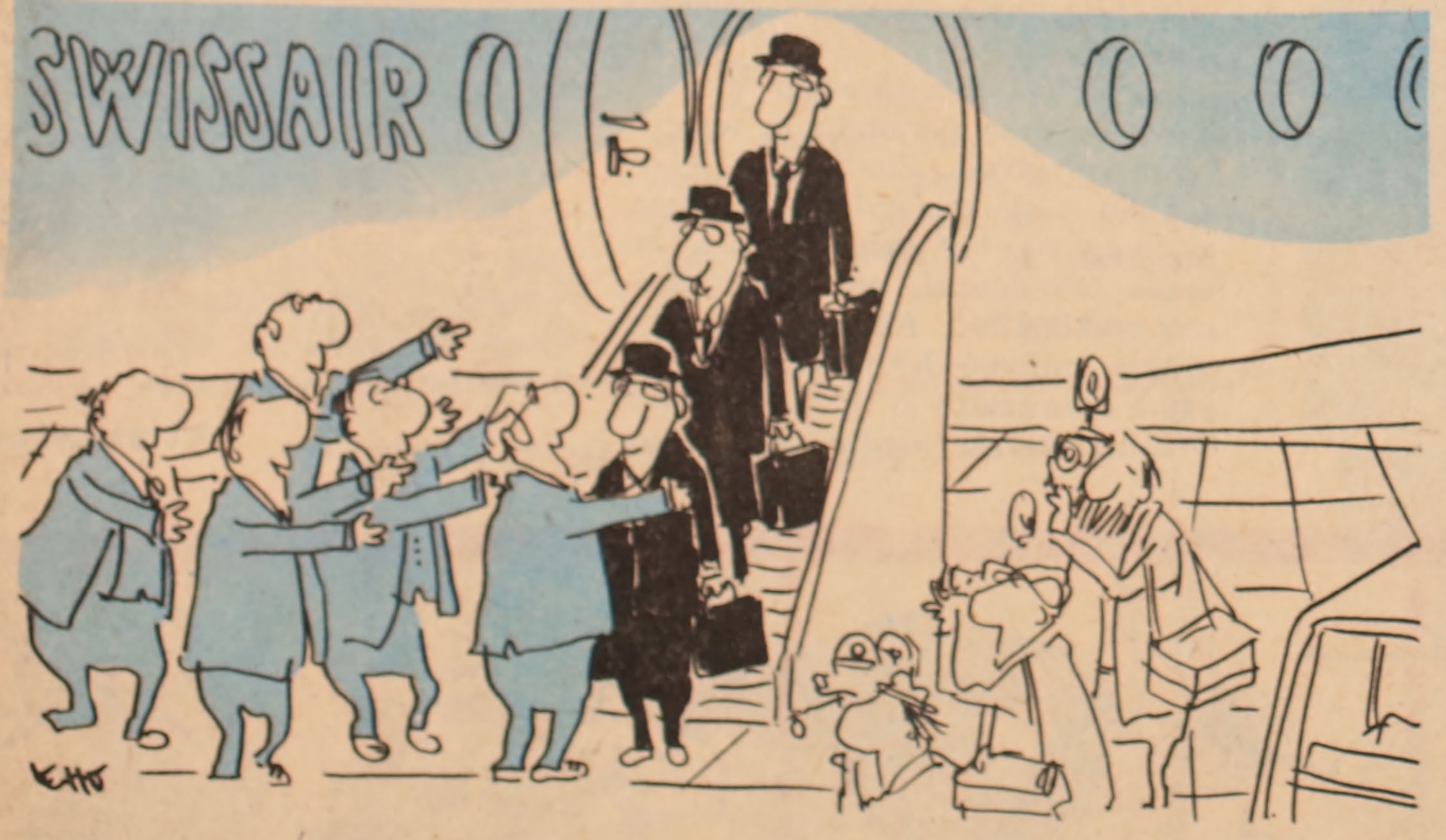

HITEL, REMÉNY, SZERETET

Fülöp György:

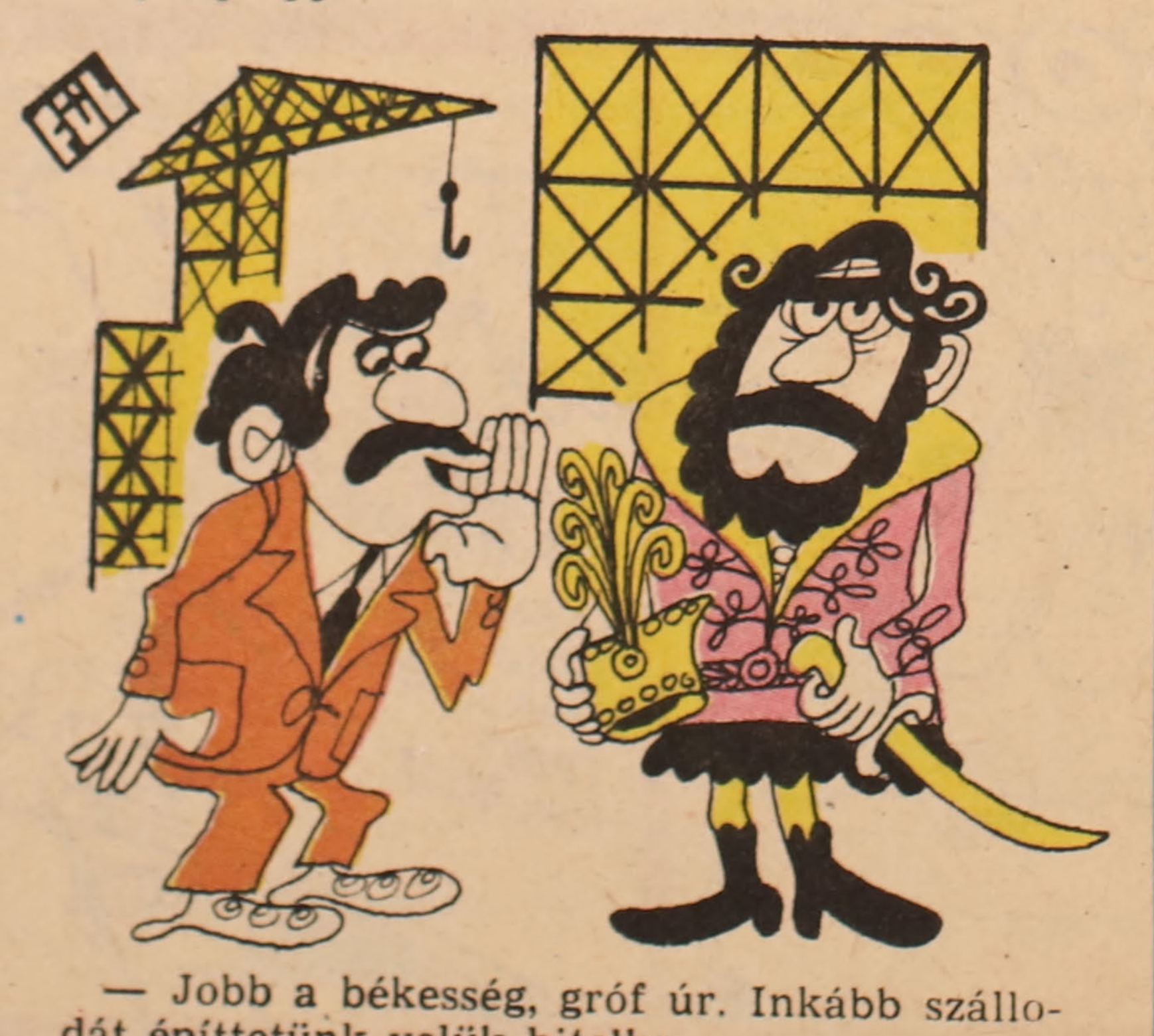

— Jobb a békesség, gróf úr. Inkább szállodát építtetünk velük hitelbe.

Földi Iván:

Én már annyi mindennek adtam hitelt, hogy csak azért nem vehetem fel a versenyt a Világbankkal, mert az kamatot is kap.

Szilágyi György:

A kérdésre most közvetett formában kap választ Széchenyi, bár kissé nyerset: a Ludas nekem nem folyósít kölcsönt, s én nem írok neki hitelbe verset . . .

Tormai László:

Legnagyobb hitelezőm Tormai László. Havonta annyi nyugdíjjárulékot vonnak le tőlem, hogy nem lenne szép nem visszafizetni ezt magamnak, ha nem érem meg a nyugdíjat.

EGYVELEG

LELKIFURDALÁS

Láttam egy szinte tökéletes tévéfilmet. Albee: Kényes egyensúlyát. Kitűnő kritikát kapott. Tőlem is.

A jómódú amerikai család konfliktusát részben (sőt: nagyrészben) az robbantotta ki, hogy legjobb barátjuk, egy házaspár beállított hozzájuk, félnek otthon, ezért odaköltöznek. Mégpedig nem egy-két napra. Véglegesen. Ezt közölték nemes egyszerűséggel.

A felnőtt leánynak nem tetszik az ötlet, pisztolylyal kergetné ki a betolakodókat. Az apa, az anya viszont úgy érzi, be kell fogadniok őket, utóvégre a legjobb barátaikról van szó. Ezen aztán összevesznek a lányukkal. Pedig lelkük mélyén nekik sem tetszik az ötlet, ezen összevesznek a lelkük mélyével. A barátoknak van ugyan előkelő, tágas új-angliai házuk, de hiába kelnek elő — rettegnek. És azonkívül ők a legjobb barátok. Ha egyszer ott akarnak lakni, hát ott akarnak lakni.

Ezen a ponton az én közép-kelet-európai, népi demokratikus beleérzésem felmondta a szolgálatot. Hazai realitásoktól megfertőzött agyvelőmnek nem való az ilyen finom ívű lélektani dráma. A következő gondolatok rajzottak fel bennem:

1. Mit tennék, ha vacsora után benyitna legjobb barátunk a feleségével, s közölné, nálunk akar lakni, mert beleállt a félelem? Nálunk akar lakni, de nem ideiglenesen, hanem most és mindörökké.

2. Kirúgnám őket. Lelkifurdalás ide vagy oda.

3. Ha megőrülnék, s mégis csak befogadnám őket, milyen minőségben fogadnám be: a) bérlőtárs, b) albérlő, c) jogcím nélküli rossz- vagy jóhiszemű albérlő?

4. Milyen arányban fizetík a lakbért, a gázt, a villanyt, a szemétdíjat és a háztartási biztosítást?

5. Hol kell bejelenteni a változást? a) a kerületi rendőrségen, b) az IKV-nál, c) a tanács lakásügyi osztályán?

A filmbéli konfliktus úgy oldódott meg, hogy a házaspár visszavonta kérését. Rádöbbentek, ők bizony fordított esetben nem fogadnák be a barátaikat.

Mert félni ugyan félnek, de azért nem hülyék.

Amiből kitetszik, hogy a New-England-i elegáns villanegyedben bonyolultak a lelkek, de a társbérlet ott is társbérlet.

EGYENLŐTLEN ESÉLYEK

Mondják: pusztítani könnyebb, mint alkotni. A legmeggyőzőbb bizonyíték erre maga az ember. Egyetlen ember megsemmisíthet kettőt, tízet, akár milliót is. De egyetlen ember létrehozásához minimum kettő kell.

KI KEZELI JOBBAN AZ ÉRVEKET?

Végh Antal, a jeles író tollából tavaly megjelent egy pamflet. Paff lett. Aki elolvasta. Én is. Mindenki azt tesz, amit akar, de ha én az ő helyében volnék, a Szabolcs megyei valóságról publikálnék ekkora szenvedéllyel (mint azt sokunk örömére egykoron tette), vagy szépírói kvalitásaimat csillogtatnám, amire ugyancsak volt példa az ő esetében, s nem arról perelnék, hogy a „fiúk" melyike rúgja jobban a bőrt, s melyik „ugatja a focit"; de arról sem, amit a Ludas Matyi újévi számában olvashattunk tőle (némileg lehangoltan), hogy ezmegaz a futballbíró elfogadott-e pénzt vagy sem.

Hanem, ha Végh Antaltól, mint írótól nem is ezt várná az egyszerű olvasó, a vele vitatkozó hírlapírótól sem éppen azt, ami a Hétfői Hírekben megjelent. Mert mivel érvel Végh Antal vitapartnere? Azzal, hogy ő látta egyszer futballozni Végh Antalt, ám a futballügyekben véleményt nyilvánító írónak a foci „. . . nem ment. A mezőnyben nem találkozott a labdával, mert nem érte utol, aztán egyszer-egyszer — 100—100 babos kötény után — (milyen elragadó metafóra!) diadalmasan eltalálta a golyóbist . . . Már akkor is tudtam, hogy könnyebb írni és degradálni, mint bemutatni, hogy kellene levenni és továbbítani a pettyest."

Elég gyengus ez a kontra! Ismerek egy sor egészen kiváló sporthírlapírót és szakírót, aki értően elemzi a futballt, de a labdakezelése enyhén szólva nem tökéletes. (Ha ugyan a labdát egyáltalán kezelni kell, nem lábalni). Ha ezen múlna, akkor talán a Végh—Szepesi vitát is egyszerű volna eldönteni: hívják ki egymást egy lábteniszre, vagy fejelő meccsre és aki győz, annak van igaza.

Novobáczky Sándor

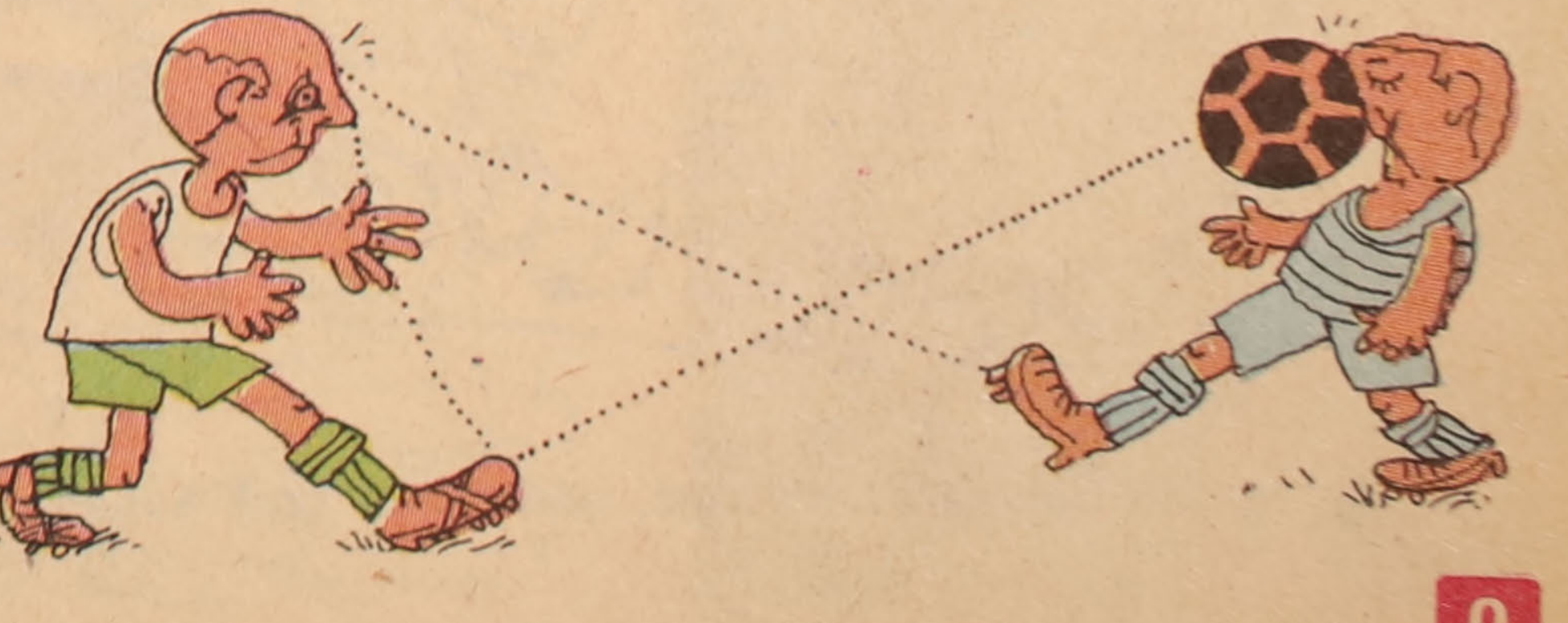

HÁROM NYOLCAS

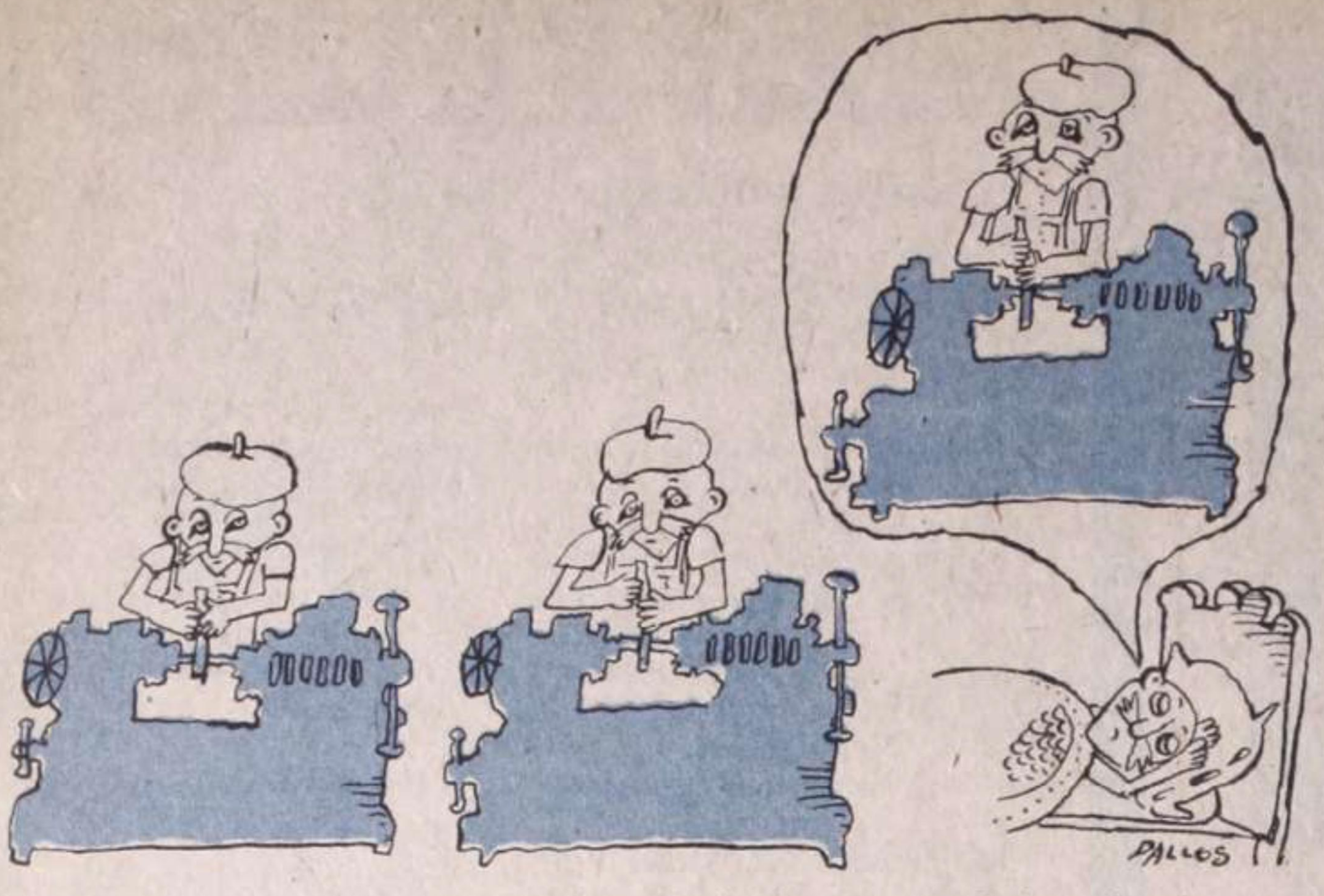

8 óra munka

8 óra szórakozás

8 óra pihenés

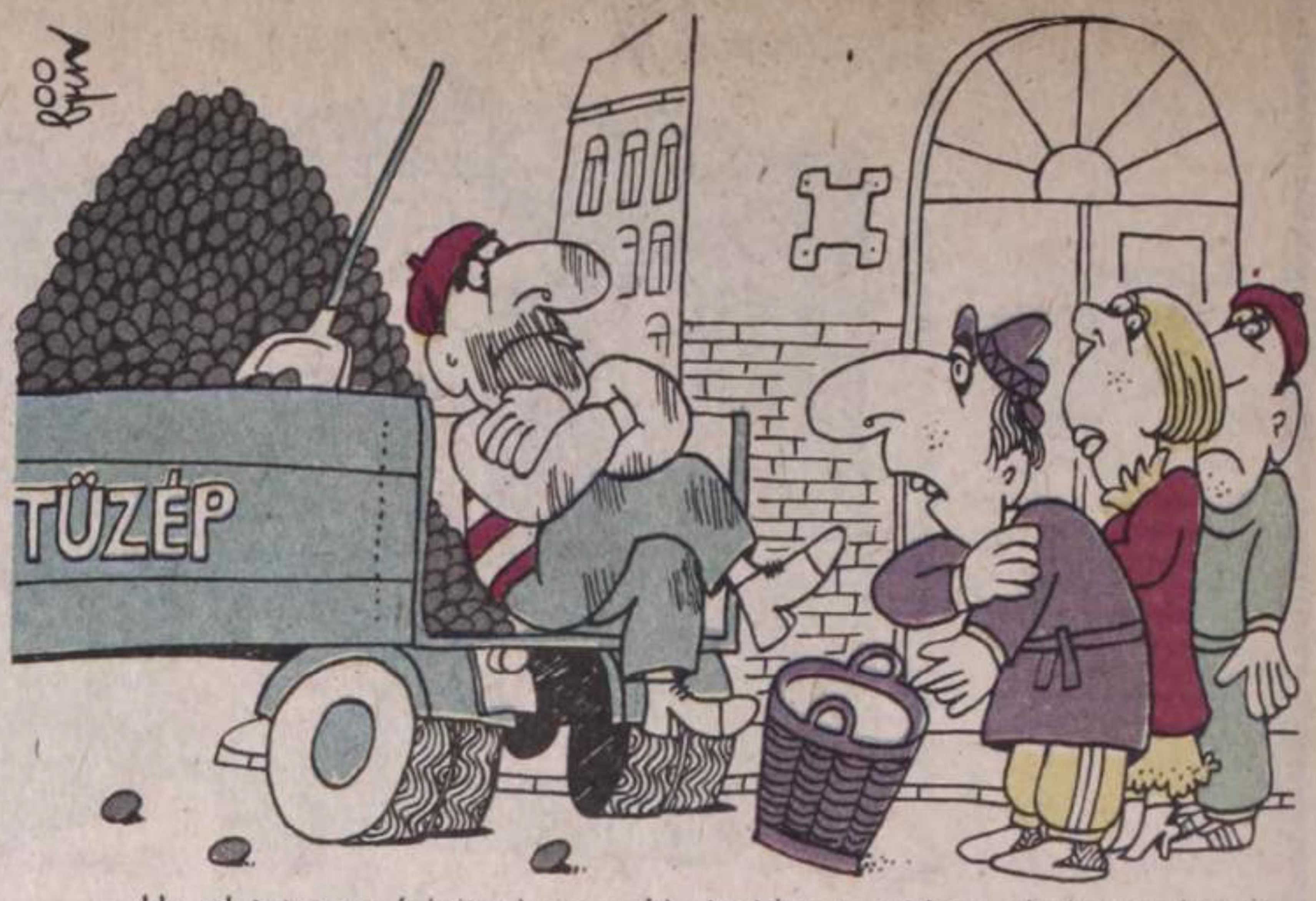

– Ha el tetszene felejteni azt a kis incidenst, ami az olajkazán beszerelésekor történt köztünk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovács felkeresi a pszichiátert.

— A feleségem miatt jöttem, doktor úr. Az a rögeszméje, hogy valaki el akarja lopni a ruháit.

— Biztos maga ebben?

— Már odáig fajult a dolog, hogy egy szakembert fogadott fel, aki őrzi a ruháit. Tegnap a ruhásszekrényben fedeztem fel ezt a pasast.

*

— Nos kérem — jelenti be az orvos a páciensnek, miután megvizsgálta — önnek okvetlenül be kell feküdnie operációra.

— Soha, doktor úr, inkább meghalok!

— Ahogy gondolja. Az egyik a másikat nem zárja ki.

AGYRÉM-RÍMEK

ELŐKELŐ PINCÉR

Olyan cifra, halk és
hideg, mint a halkés.

OLVASÓI RAJONGÁS

Prima író ez a Nexő:
bírálata éle metsző.
S ahogy egy cselekményt mexő!

A MOZI JELENE

Cinéma-verité-k
fonákja ma művészfilm,
színe ma veríték.

ZENÉSZ-BÉBI

Ajkad kissé szinkopás,
így a szopás kínszopás!

BŰNÜGY, KECSKERÍMBEN

Odafektette az ittast a sínre,
ezért vetették az inast a sittre.

POCSÉK DOBOS

Dobajával jobbadán
csupán ront a dob baján.
El a ritmust kéjjel szúrja,
dobbhártyámat széjjelkalapálja.

BOLYONGÓ AGGSZAKAL

Mikor hegyek halmazata
mögött feltűnt Alma-Ata,
felsóhajtott Balga tata:
„Az aztán
Hindosztán!
Azaz tán
Kazahsztán."
Majd legyintett: „Hátosztán?"

ÉRDEKNŐ

Hites uracskája igen deli tudor,
zsebében a buksza telisteli dudor.

NAGYIVÓ

Öt-hat óra beletele,
akkor lett csak tele bele.
Minden fülét telebéget:
„A szesz bee-bee-belet éget!"

FIESTA

Aréna. Sebzett marha-mar.
Torero, fuss, a marha mar!
Rohanj, ha marha mar, hamar!

NYELVLECKE

Azt tanuld meg legalább,
hogy angolul leg a láb!

ELFOGTÁK A TRÁK VEZÉRT

Szégyenkezik szegény fő-trák,
olyan vörös, mint a főtt rák.
Már nem kérdik, hova lót:
maga fogoly, lova hótt.

OTHELLO

Beléd szállt a test démona?
Imádkozzál, Desdémona!

GYÓGYKEZELÉS

Ere közé injekció,
ínye közé erőleves.

MEZTELEN VALÓSÁG

Meztelen-strand a nudisták meghódított tere,
nincs itt többé zsákbamacska, sem tódított here.

Timár György

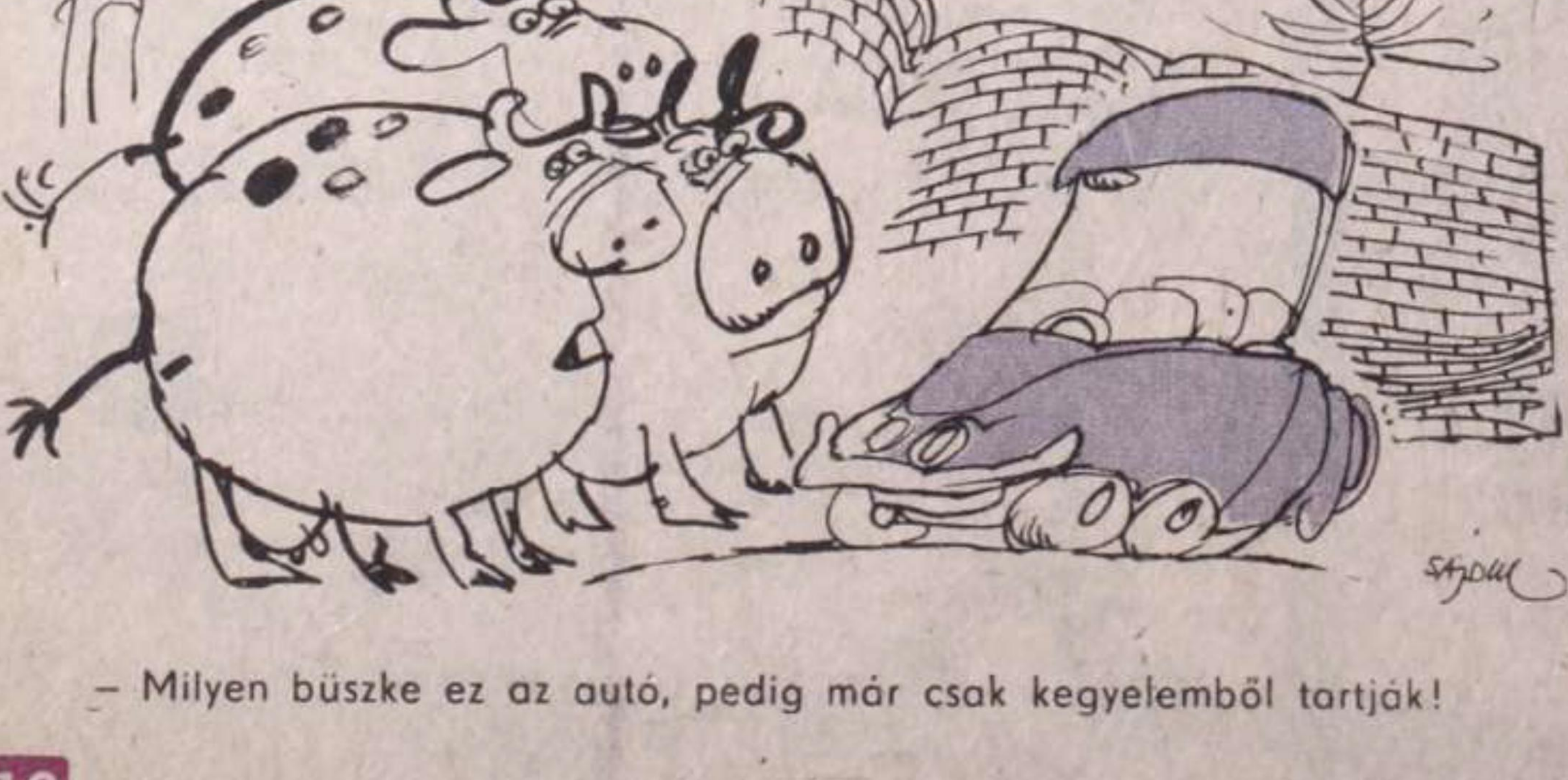

– Milyen büszke ez az autó, pedig már csak kegyelemből tartják!

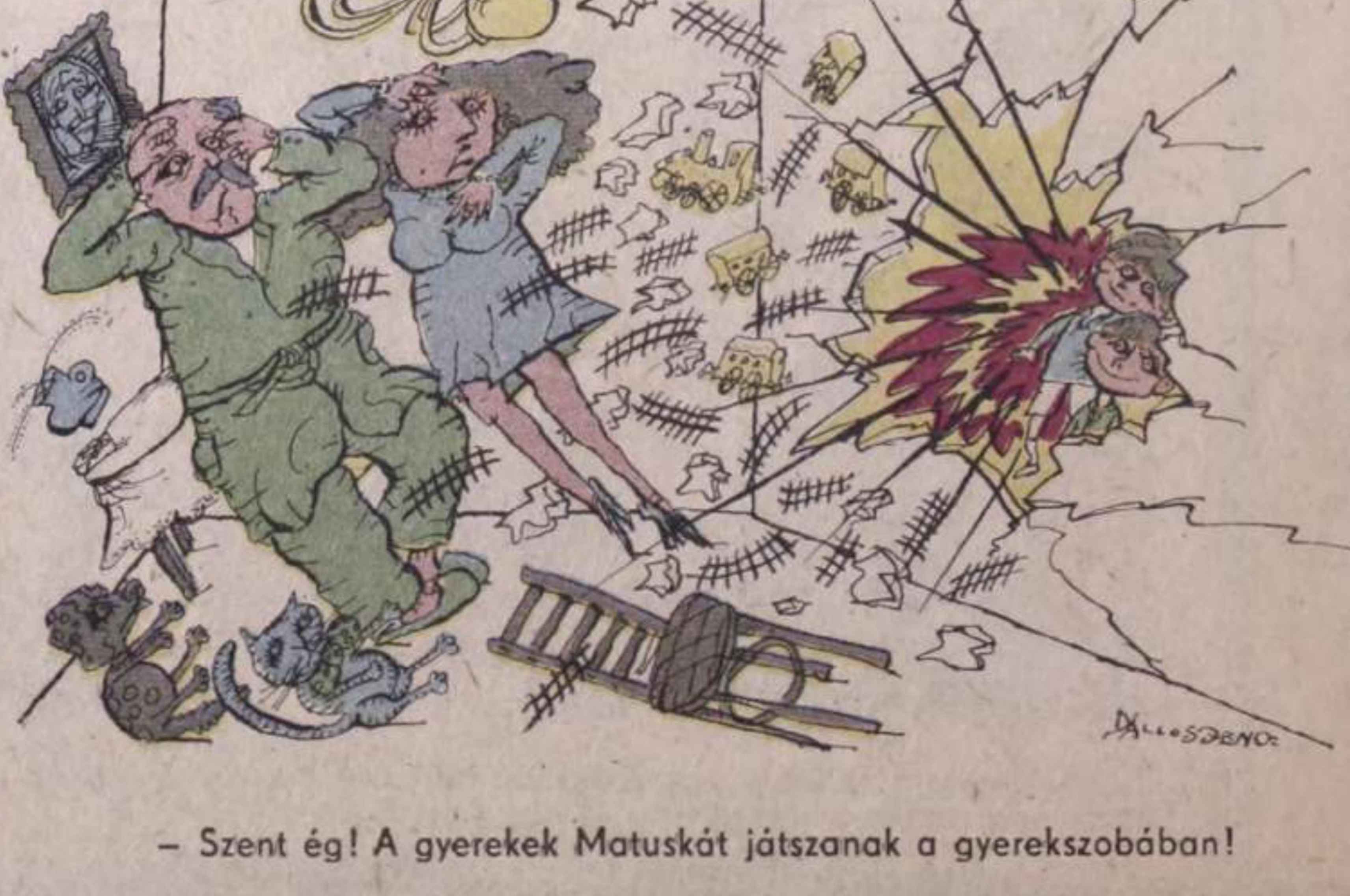

– Szent ég! A gyerekek Matuskát játszanak a gyerekszobában!

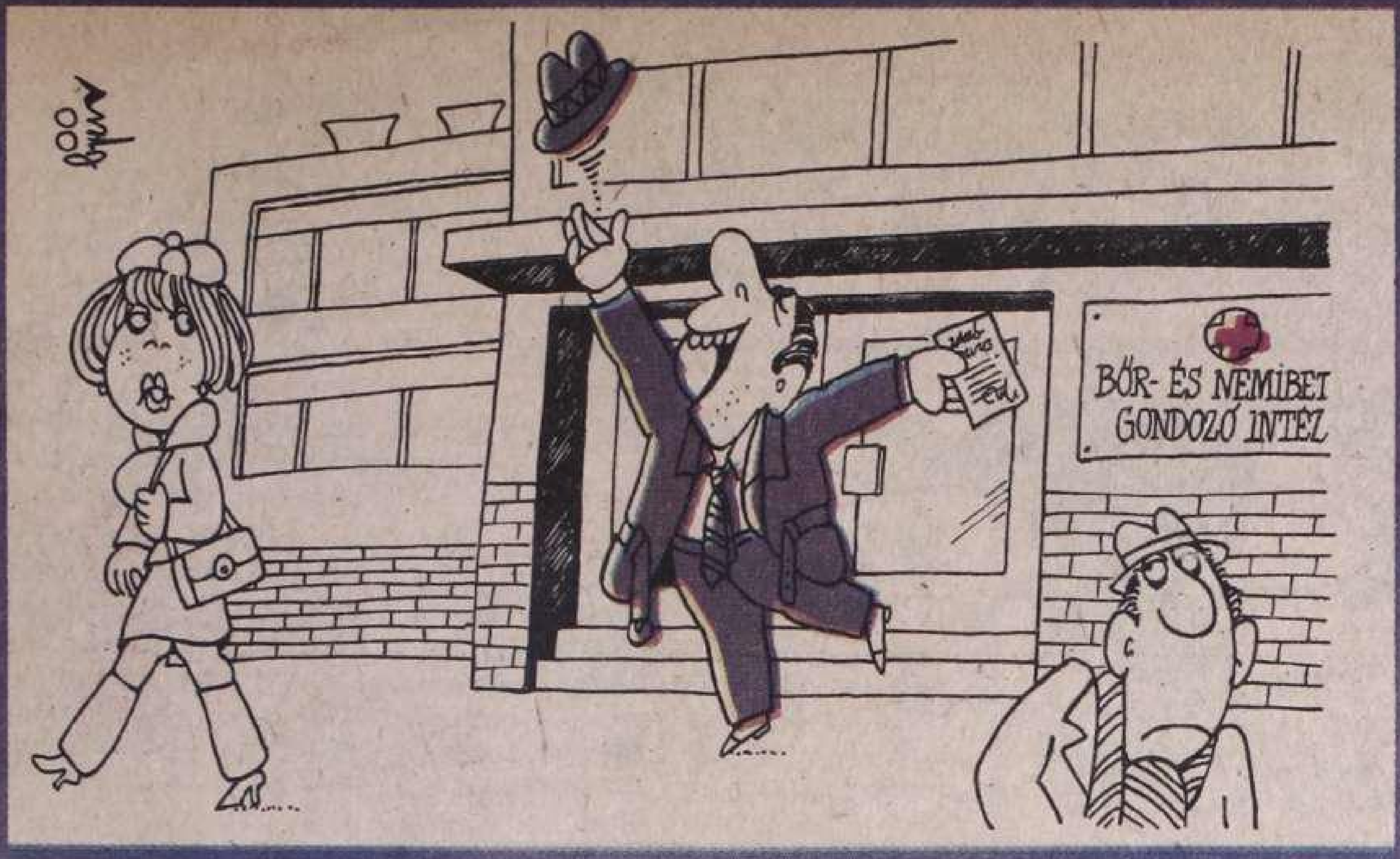
BŐR- ÉS NEMIBET
GONDOZÓ INTÉZ

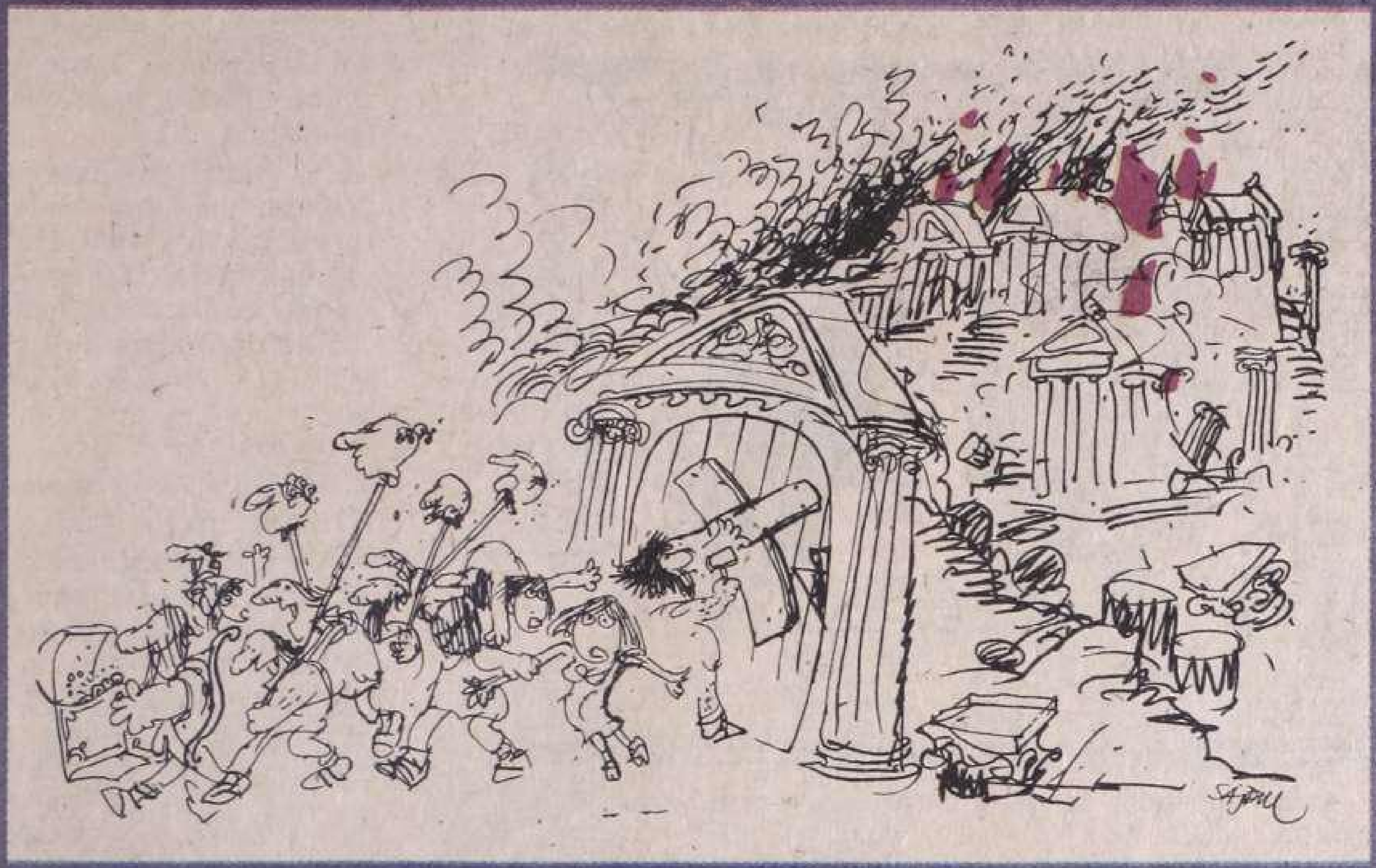

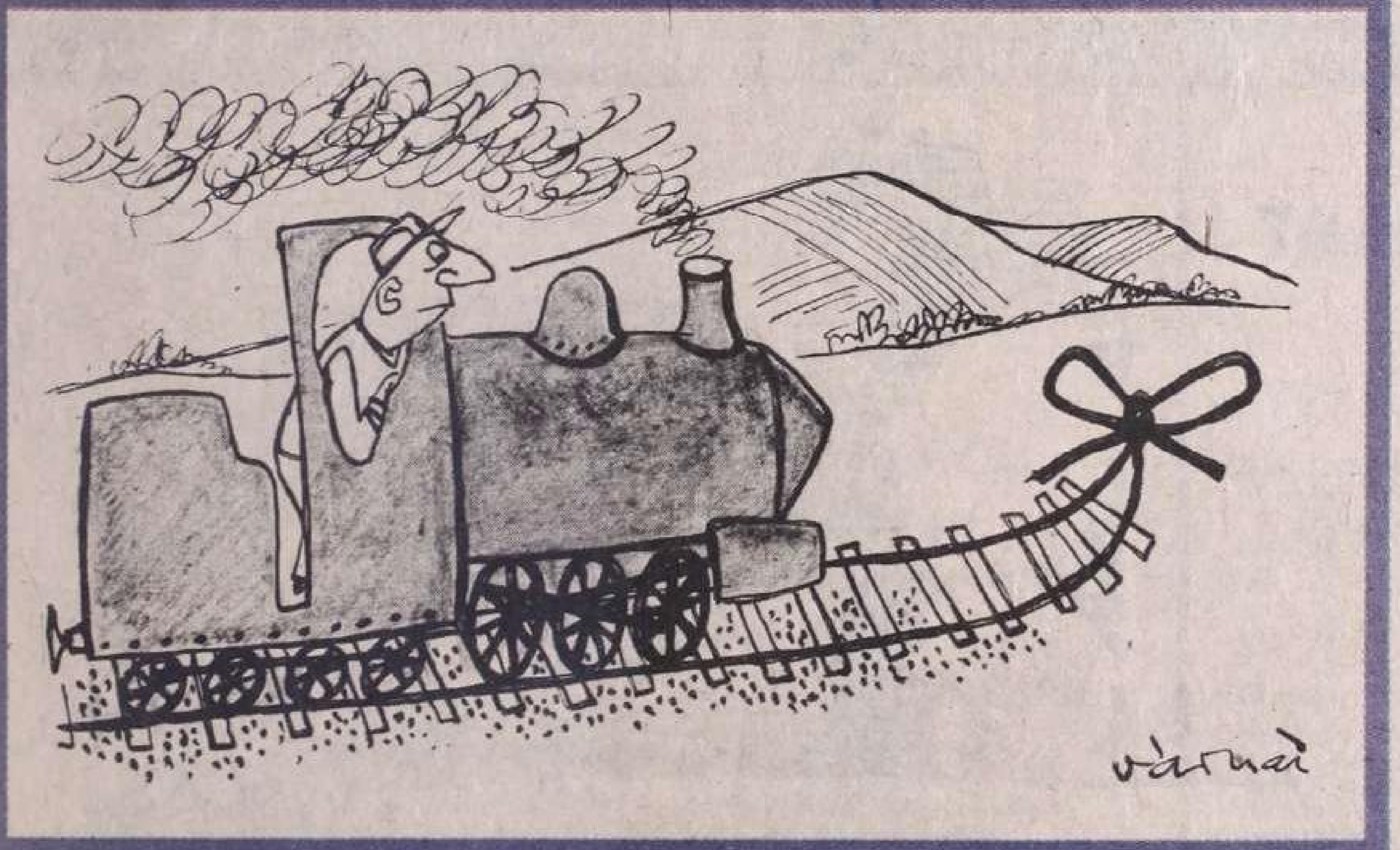

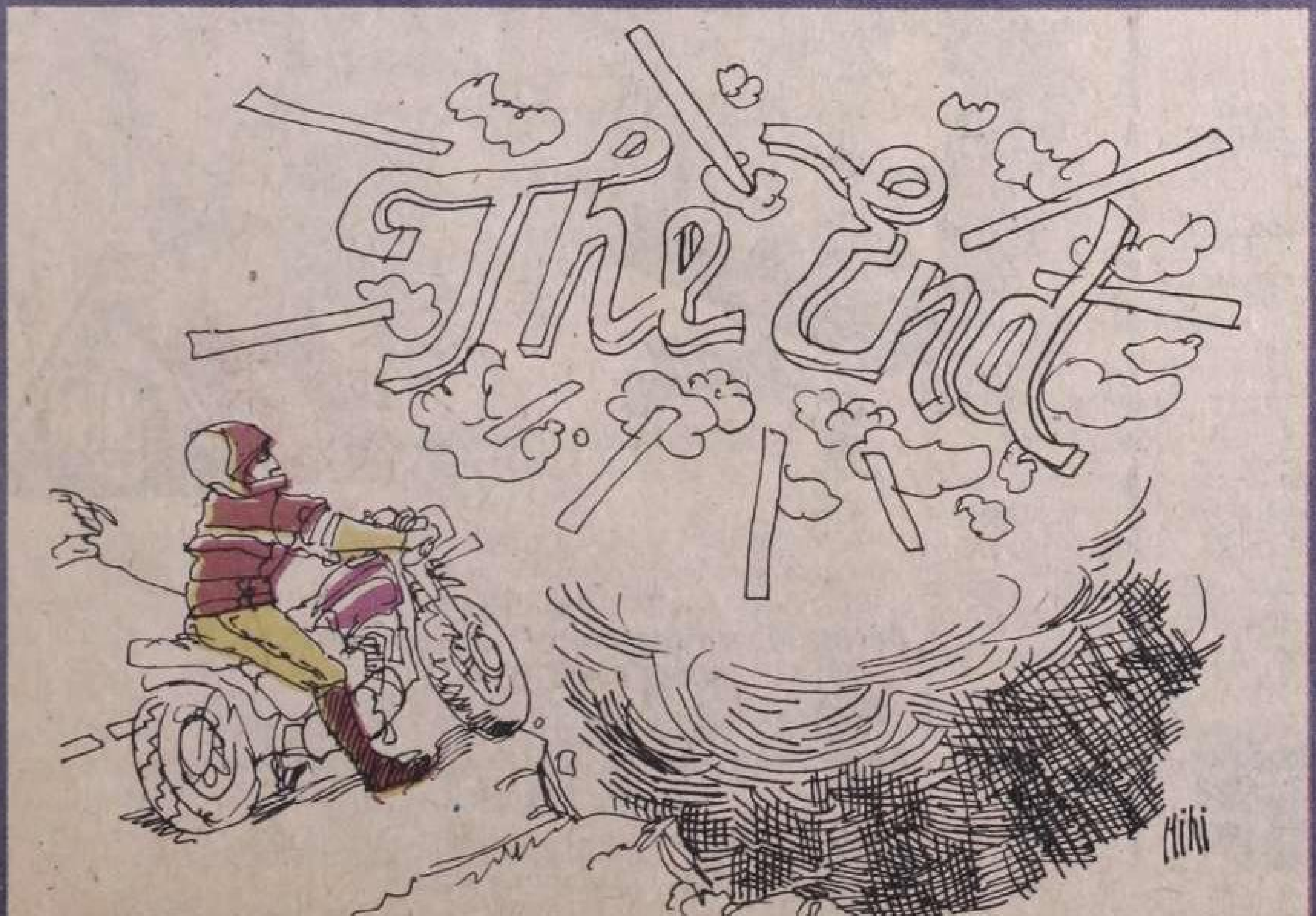

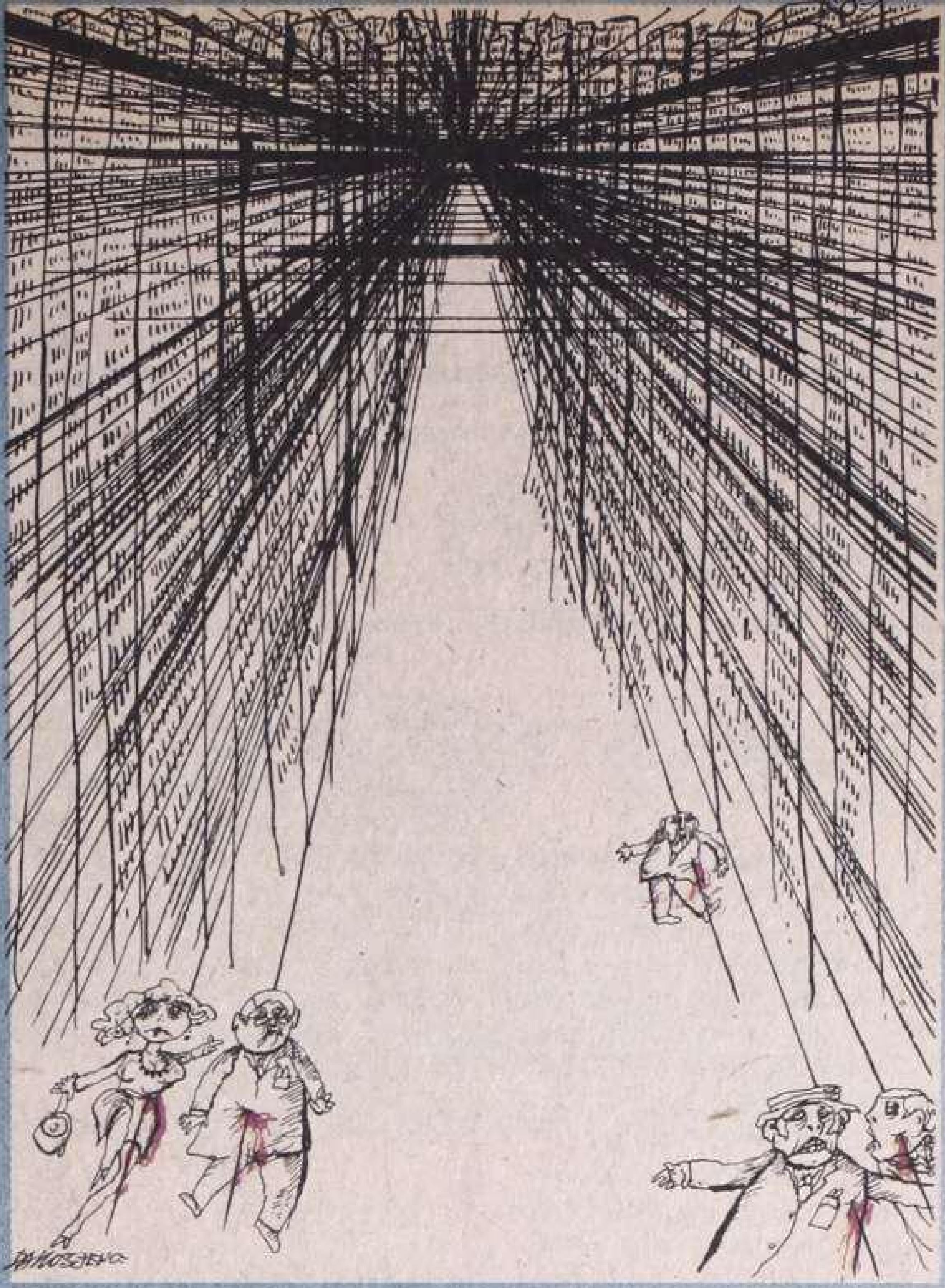

MEG-SZŰNT

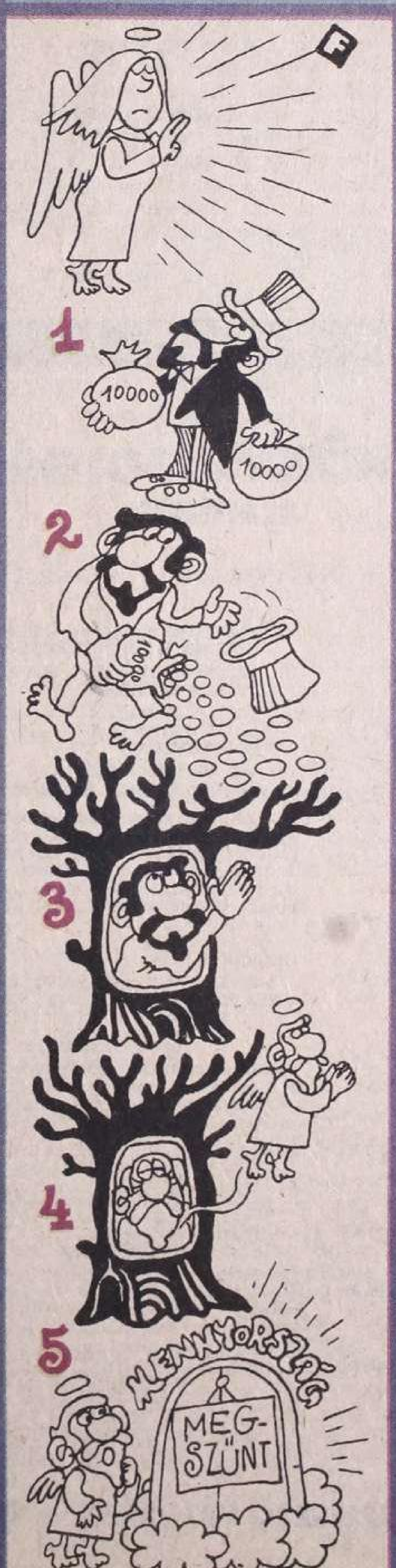
F
1
10000
10000
2
100
3
4
5
MENNYORSZÁG
MEG-
SZŰNT

BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
SAJDIK,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
HEGEDŰS

TRIBÜN

Bobby Robsont, az angol válogatott szövetségi kapitányát megkérdezték, mit szeretne csinálni, ha a futballkarrierje nem sikerülne. A válasz méltó volt a kérdéshez. Sőt...

— A fél karomat odaadnám, hogy híres zongorista lehessek.

●

Az amerikai profirögbi egyik ligája sztrájkkal kezdte az új bajnoki évadot. Pete Rozelle, a liga főtitkára megbeszélésre hívta a játékosok képviselőit. Doug Dieken, a Cleveland Browns csillaga utóbb így számol be az ügyről:

— A háromórás megbeszélésen egyetlen értelmes mondat hangzott el. Amikor a főtitkár megkért bennünket, hogy ne lopjuk el a hamutartóit.

●

A nagyegylet elnöke magából kikelve leckézteti a menedzsert:

— Megtiltom magának, hogy az újságírók kérdésére még egyszer azt válaszolja: „Nincs privát véleményem". Tőlem bármikor, bármiről megtudhatja, hogy mi a maga privát véleménye.

●

Fura kis riportrészletecske a Newcastle-under-Lyme Evening Sentinel című lapból.

„Mr. Brian Campbell kijelentette, hogy a legtöbb golfozó több ízben is golfozik. Az azonban nagyon valószínűtlen, hogy egy tetemet egynél többször égessenek el. Ilyenformán a két dolog között nehéz párhuzamot vonni."

●

Byron Butler, a BBC labdarúgó kommentátorainak főnöke tudja a megoldást.

— Az angol futball anyagi gondjai hamarosan megoldódnának, ha a menedzserek újra érettségiznének szerénységből, a jegyszedők udvariasságból, a klubelnökök pedig ugyanazokat az illemhelyeket látogatnák, amelyeket a szurkolók.

(p. p.)

BÜNTETŐ

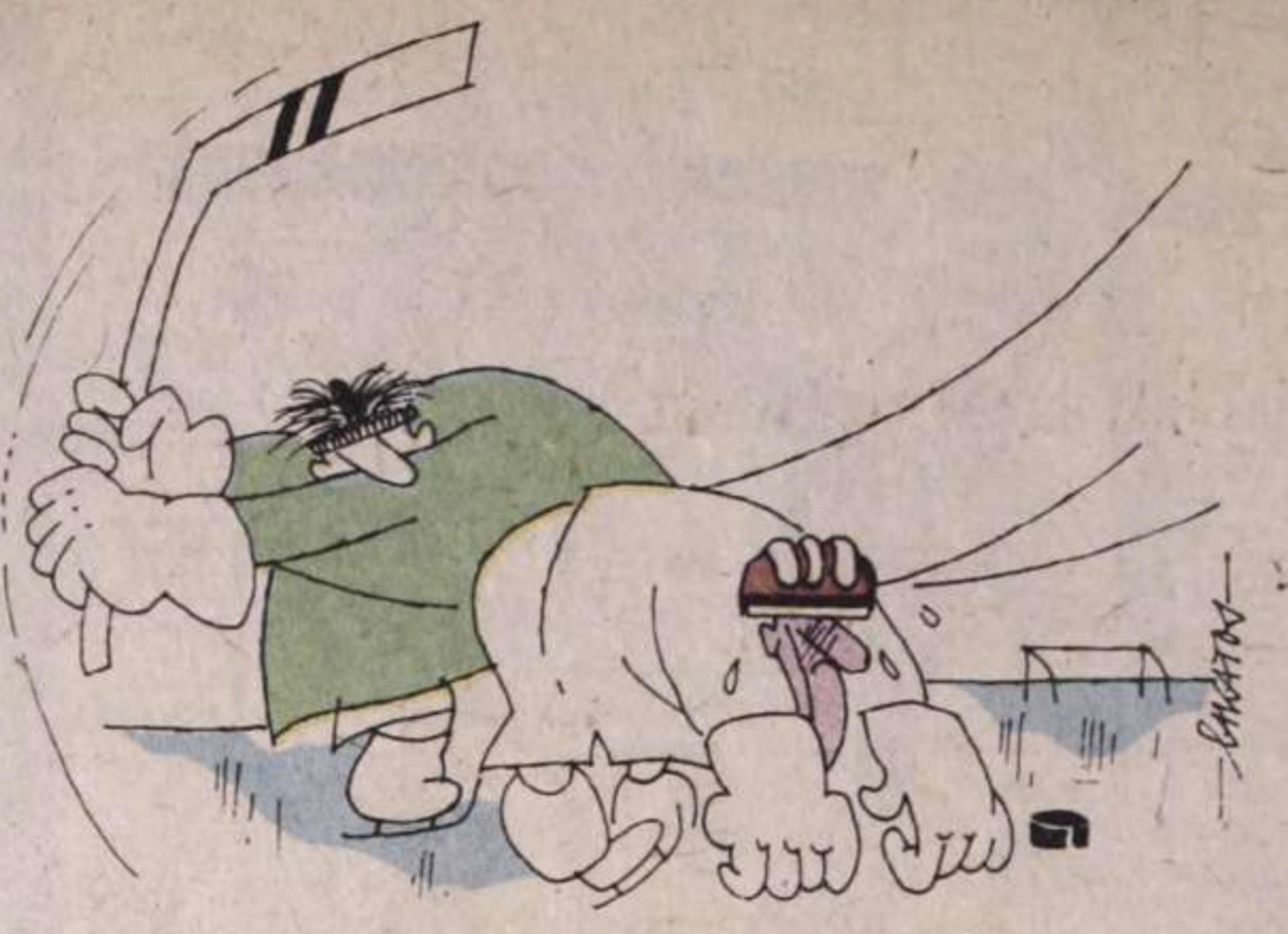

KÖZTÉRI SZOBOR

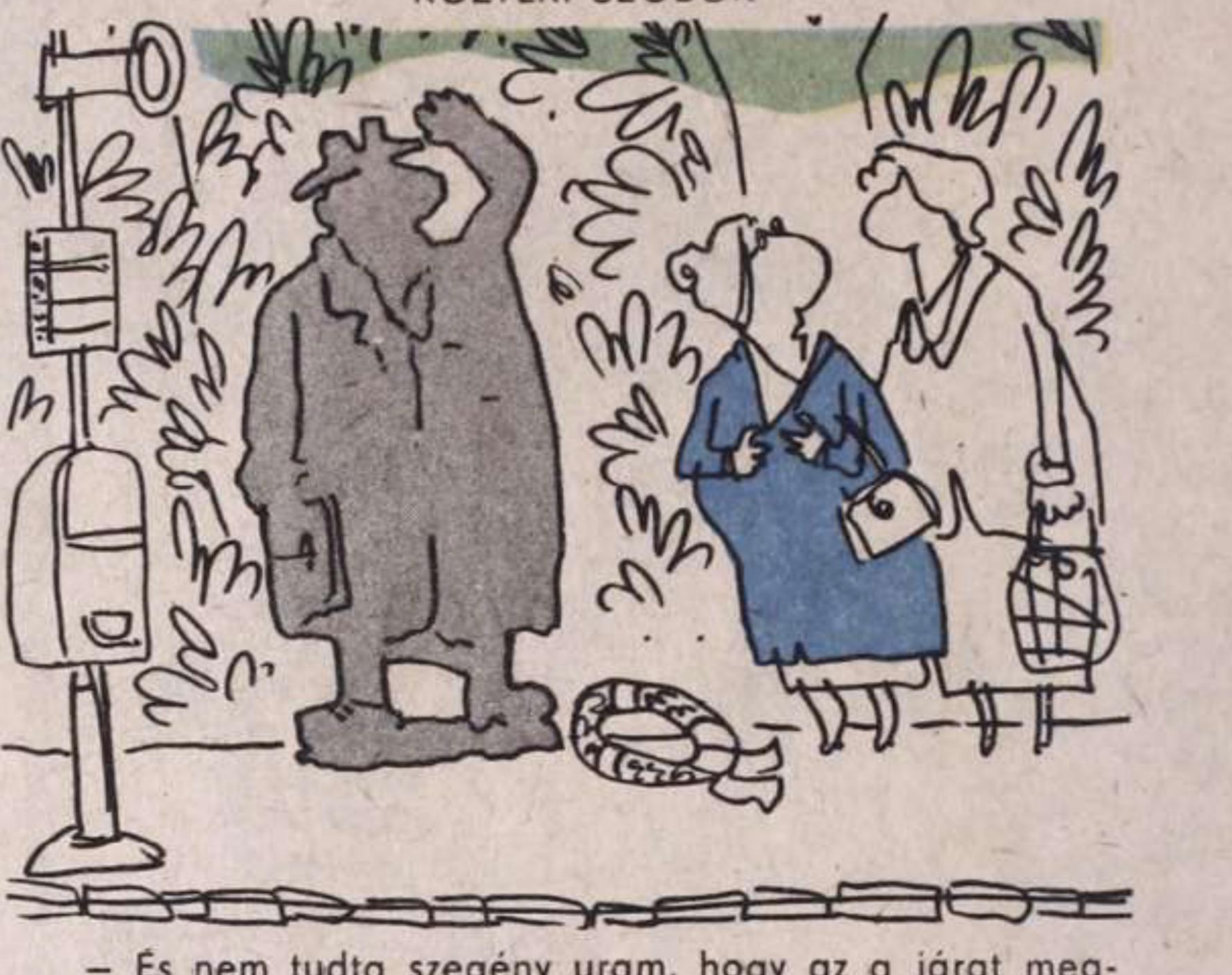

— És nem tudta szegény uram, hogy az a járat megszűnt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A hoteltulajdonos így szól a szállóvendéghez, miközben bevezeti a szobájába:

— Ebből az ablakból csodálatos kilátás nyílik a hegyekre. Elég ha bedob három frankot az automatába és a roletta nyomban felmegy pontosan öt percre.

*

— Pistike, miért nem jössz hozzánk játszani?

— Nem mehetek, nekem nagyon szigorú papám van. Ha a házifeladatomat csinálja, állandóan ott kell ülnöm mellette.

*

— Nos, hogy ment le a darab?

— Egy új színésznő játszotta Desdemonát, de olyan tehetségtelenül, hogy amikor Othello megfojtotta, a nézőtér tapsviharban tört ki.

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

a
SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
ajánlata

A MEZŐGAZDASÁGI KÖNYVHÓNAPBAN AJÁNLJUK

... pld. Bodor János: 88 SZÍNES OLDAL A KERTI KÁROSÍTÓKRÓL	50,— Ft
... pld. Brunner Tamás: TÖRPEGYÜMÖLCSFA-NEVELÉS	53,— Ft
... pld. Csepregi Pál: A SZŐLŐ METSZÉSE, FITOTECHNIKAI MŰVELETEI	93,— Ft
... pld. Debreczy Zsolt: TÉLÁLLÓ KAKTUSZOK ÉS PÁLMALILIOMOK	40,— Ft
... pld. DINNYETERMESZTÉS Szerk.: Nagy József —Zatykó Lajosné	45,— Ft
... pld. Kalmár Zoltán —Makara György: EHETŐ ÉS MÉRGES GOMBÁK	65,— Ft
... pld. M. Koch—Kostersitz: 400 TANÁCS KUTYAKEDVELŐKNEK 3., átdolgozott kiadás	50,— Ft
... pld. Kováts László: A PERMETEZÉS ÉS MŰTRÁGYÁZÁS TECHNIKÁJA A HÁZIKERTEKBEN (KHO)	29,50 Ft
... pld. MEZŐGAZDASÁGI LEXIKON 1—2. kötet Szerk.: Sárossy Istvánné. 2., átdolgozott kiadás	800,— Ft
... pld. Nemes Lajos —Szabó Dezső: KAKTUSZOK	110,— Ft
... pld. Pesti László —Nedeczky János: KERTFENNTARTÁS KÉNYELMESEN (KHO)	36,— Ft
... pld. Pirk Ambrus: ÖTLETEK A KERT BERENDEZÉSÉHEZ	43,— Ft
... pld. Schmidt Egon: MADÁRDAL ERDŐN-MEZŐN	23,— Ft
... pld. U. Sedlag: A CSODÁLATOS ROVARVILÁG	115,— Ft
... pld. SZIKLAKERT Szerk.: Seléndy Szabolcs	85,— Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon. Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés. Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget számítunk fel.

Címünk:
MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 5. Pf.: 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:
* részletfizetéssel ** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt: ....

....
A megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
Címe (irányítószámmal): ....
....
Részletfizetés esetén a következő rovatokat is szíveskedjék kitölteni:
Szül. hely. év: ....
Szem. ig. száma: ....
Munkahely: ....

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

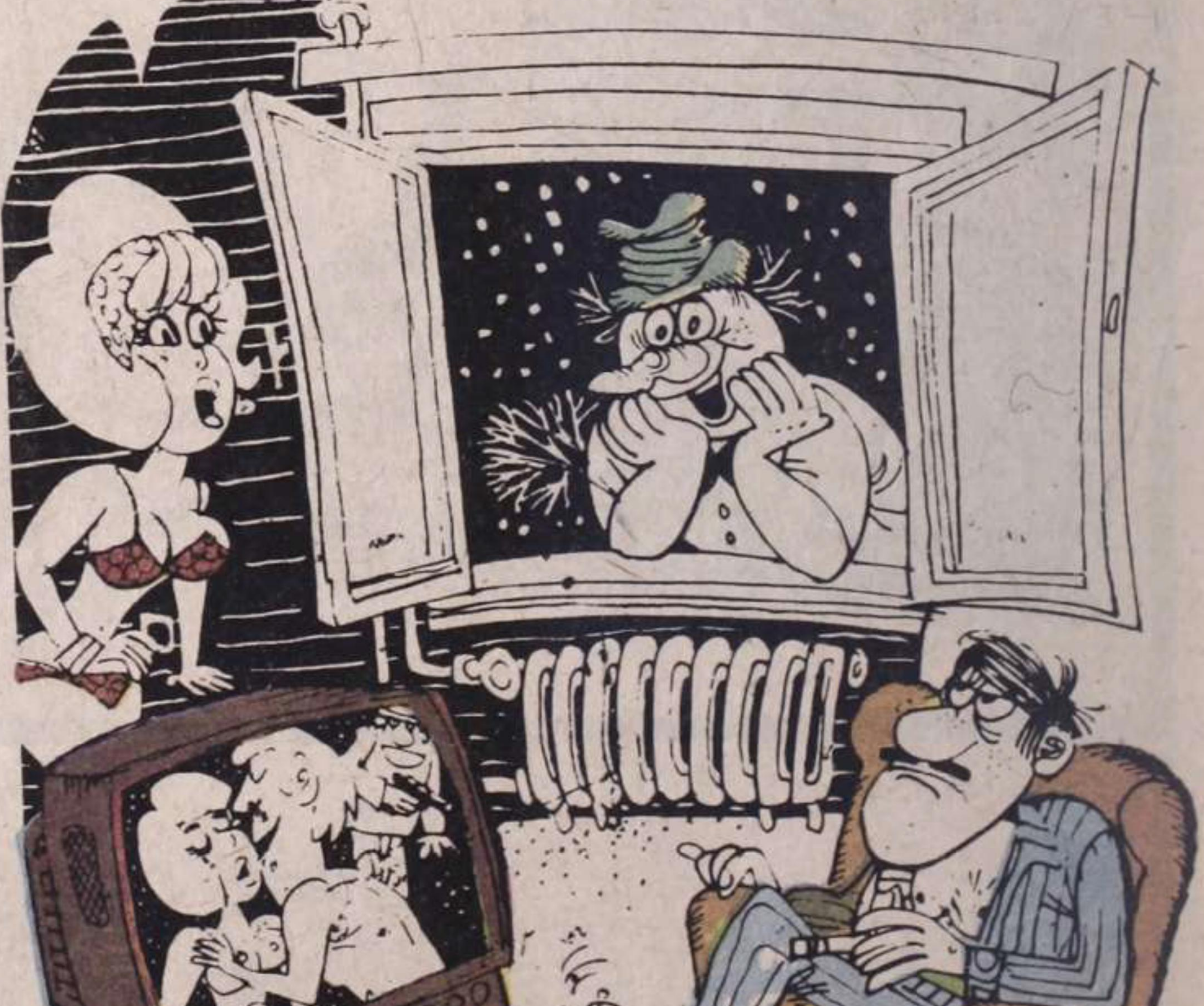

Mi fűtünk,
de öntől is függ: milyen eredménnyel.
MERT PÉLDÁUL
ha melege van és a fűtőtest szabályozása helyett kitárja az ablakot, akkor mi az utcát fűtjük.

AZ OLVASÓ OLDALA

MÉG MINDIG A T 4155/1974. SZÁMÚ ÜGYFÉL ESETE...

Harmadszor — de reméljük, most már utoljára — foglalkozunk a T 4155/1974. számú ügyfél esetével. Ezúttal a Szegedi Postaigazgatóság válaszát ismertetjük.

A távbeszélő-állomás felszerelésére vonatkozó kérelmeket a Posta az igénylők lakáscíme és ezen belül neve szerint tartja nyilván. A beérkező kérelmeket minden évben 1-el kezdődő iktatószámmal látják el és az igény az utca (illetve a megfelelő tápfej) szerinti nyilvántartásba kerül előjegyzésre. Az iktatókönyvet 5 év után selejtezik, ezért a közölt T 4155/1974. sz. kérelmező nevét, címét nem lehet megállapítani. Szegeden jelenleg 8000-nél több várakozó van.

Elvtársi üdvözlettel:
Vojnár László igazgatóhelyettes

Azt megértjük, hogy az iktatókönyveket nem lehet a végtelenségig raktározni és egyszer ki kell őket selejtezni. De mi történik, ha a bennük levő ügyfelek ügyei még nincsenek elintézve? Annál is inkább érdemi ez a kérdés, hiszen az említett ügyfél azt a választ kapta a postától, hogy többet ne írjon kérvényt, ügyével folyamatosan foglalkoznak. És még valami: ki foglalkozik a T 4155/1974 és a többi elfelejtett ügyfél ügyével, ha valamelyik lap — mint jelen esetben a Ludas Matyi — nem eleveníti fel a problémát?

JEGYEK ÉS PARAGRAFUSOK

Január 5-én délután 4 óra 40 perckor a Nyugati pályaudvar 25-ös pénztárában diákjegyet próbáltunk venni Debrecenig. Mivel január 1-től változott a kedvezmény, 33 százalékról 50 százalékra, a diákjegy megnevezést használtuk, hogy ne legyen félreértés. Feltételeztük, a pénztáros tudja, milyen jegyet kell ilyenkor kiadnia.

Miután megkaptuk a jegyet, vettük észre, hogy 33 százalékosat kaptunk. Újra beálltunk a sorba és megkértük a pénztárosnőt, hogy cserélje ki, de ő hajthatatlan maradt. Más pénztáraknál is próbálkoztunk, de mindenhol azt mondták: csak a 25-ös cserélheti ki, mert ott vásároltuk. Végül megtaláltuk a „felettes szervet", aki megvédte a pénztárosnőt és megerősítette, amit már tőle is hallottunk, miszerint csak 10 százalék levonásával cserélhetik ki a jegyet. Körülbelül tízperces vita után lemondtunk a 10 százalékról, mert láttuk, hogy a vita teljesen reménytelen. Visszaváltottuk a jegyet és kifizettük a büntetést, amiért a pénztáros rosszul értette, amit kértünk.

Azt szeretnénk kérdezni ezzel kapcsolatban: az utasnak akkor is kell 10 százalék felárat fizetnie, ha a pénztáros tévedésből 100 km-es jegy helyett 200 km-eset ad? S van-e olyan paragrafus, amely arra az esetre vonatkozik, amikor a pénztáros téved? Vagy csak arról van szó, hogy legyünk egy kicsit emberségesebbek?

Deilinger Judit, Ágoston Éva
egyetemisták
Debrecen, Pallagi u. 11. 4032

A CÍMZETT VÁLASZOL...

A LÁ 141 FÜLKESZÁMÚ KÖZTERÜLETI NYILVÁNOS TELEFONÁLLOMÁS

A Sashegyi u. 5. szám előtt levő Lá 141 fülkeszámú közterületi nyilvános telefonállomás fülkéjével kapcsolatos észrevételt a helyszínen megvizsgáltam. Az 1982. évi rekonstrukció során felszerelt új alumínium fülke ajtaja — a csuklópánt erőszakos rongálása miatt — deformálódott és nem záródik rendesen. A rongálás miatt meghibásodott ajtószerkezet javítása iránt intézkedtem. Az ugyancsak ismeretlen tettes által felfeszített panaszládát a Nyilvános Telefonosztály kicseréli.

Wastl Antal
Alközpontfenntartó osztályvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

ási társadalmi veszélyt is jelenthet. Azt mondják, napjainkban könnyen megmérgeződhetne Hamupipőke, a mostoha almája nélkül is.
A MEM Növényvédelmi és Agro-

Hiába, jó volt az idei termés. Jutott Hófehérke mostohájának is, Hamupipőke mostohájának is... Kíváncsian várjuk mi a helyzet Csipkerózsika mostohájának az almája körül...

(A Nők Lapjából ollózta Csákvári Géza)

átmenetileg. A tárgyalt időszakban az egy főre jutó fogyasztás évi 3,5 százalékkal nőtt, vagyis megháromszorozódott.
Érdekes megállapítás, hogy a

Újvágású matek, vagy régi vágású statisztika?

(A Népszabadságból nyirta Back István)

kekkel versengő szécsényi hárompontos bútorzár persze valamelyest drágább, mint a kétpontos, viszont fölszerelve — s ez a bútorgyárnak nyereség — fele annyi ideig sem tart,

Igaz, hogy nem olyan olcsó, viszont sokkal rosszabb.

(Az Esti Hírlapból ollózta Kotvász István)

— A tejiparban nincs megállás, nálunk az is nagy eredménynek számít, ha egy nap nem dolgozunk. Persze, ügyelet, azaz tejátvétel akkor is van.

No, hát másutt ezt az eredményt sokszorosan túlteljesítik!

(A Tolna megyei Népújságban fedezte fel Szöllősi Gyula, dombóvári olvasónk)

kell hangsúlyozni. Az üzemi pénztárakban magas az olvasók száma, szocialista brigádokban mintegy 38 ezren tevékenykednek a hármas jelszó jegyében. Nagy gondot fordítanak

Sok a pénz, hát sokan olvassák!

(A Vas Népében észlelte Unger Ernő, egyházasrádóci olvasónk)

Cikkünk nyomán...

KIÉ A KÁTYÚ?

(Megjelent a Ludas 1983. 1. számában)

A Ludas Matyi Január 6-i számában Somogyi Pál Betétlap című írására szeretnék reagálni. Bár a probléma csak érintette az Állami Biztosítót, a hasonló esetek számunkra is sok problémát okoznak. A jogi helyzet egyértelmű: az ilyen károkért a „kátyú" tulajdonosa felel és köteles a kárt megtéríteni. Somogyi azt is nyomozta, hogy kié a kátyú — de eredménytelenül.

Jómagam is több olyan nyomozást folytattam már, amikor egy kátyú, gödör, nyitvahagyott csatornanyílás, vagy éppen közúti táblát eltakaró gesztenyefa „üzembentartóját" kellett kideríteni. Úgy tűnik, az ilyen nyomozás csak San Francisco utcáin lehet eredményes, Budapesten és vidéken eredménytelen.

Persze, ha egy autó rongál meg egy közúti jelzőtáblát, a tulajdonos azonnal leveti inkognitóját és érvényt szerez kárigényének az autóson, illetve a biztosítón. A legtöbbször Illegalitásban Működő Kátyútulajdonosok magatartása már csak azért is érthetetlen, mert minden ilyen út a biztosítóhoz vezet, ugyanis az állami vállalatok közül szinte valamennyinek van olyan biztosítása, melynek alapján a biztosító — a vállalatra terhes következmény nélkül — megtérítheti a vétlen autós kárát.

Dr. Trunkó Barnabás
Budapest

HADIROCK, AVAGY...

Ismerek egy embert, aki alig meri kimondani a saját keresztnevét, mert Taszilónak hívják. Pedig nem is tehet róla. A lehetetlen nevű zenekarok viszont saját maguk adták saját maguknak az ízléstelen nevüket, s nem elég, hogy így hivatják magukat, de nem szégyenlik ezt nyílt helyeken is kikiabálni. És még nem is a legnagyobb baj, hogy ezt kiabálják, hanem repedtfazék hangjukon — tisztelet a kivételnek — más formában is zajonganak, növelve ezzel környezetünk amúgy is túlterhelt zajszintjét.

Nagy Lenke
Budapest, Ifjúmunkás u. 20.
1091

Tulajdonképpen irigyelnem kellene a Requiem zenekar tagjait, kiknek nincs más gondjuk, mint a John Lennonon esett sérelem. Én a fennálló nehézségek miatt kötelességemnek tartom a vitát a Requiem és hasonló zenekarokkal, miszerint, más is van és volt a világon, amelyekre emlékezni illenék import-rekviemezés nélkül is. Be kell vallanom, hogy engem jobban megrendített az inkvizíció, meg az előtte és utána levő századok bel- és külhoni mártírjai, kik az igazukért szenvedtek és haltak meg. Ezek csak legyenek meg a Requiem requieme nélkül? Del Medico Imre és mások a kákát már látják. Én segítek neki a csomót is megkeresni rajta. Egyet már találtunk — a Requiem életfelfogást.

Teljes tisztelettel
Morovics Béla
930 34 Holice na Ostrava CSSR

KULTURÁLTABB KÖZÉTKEZTETÉST

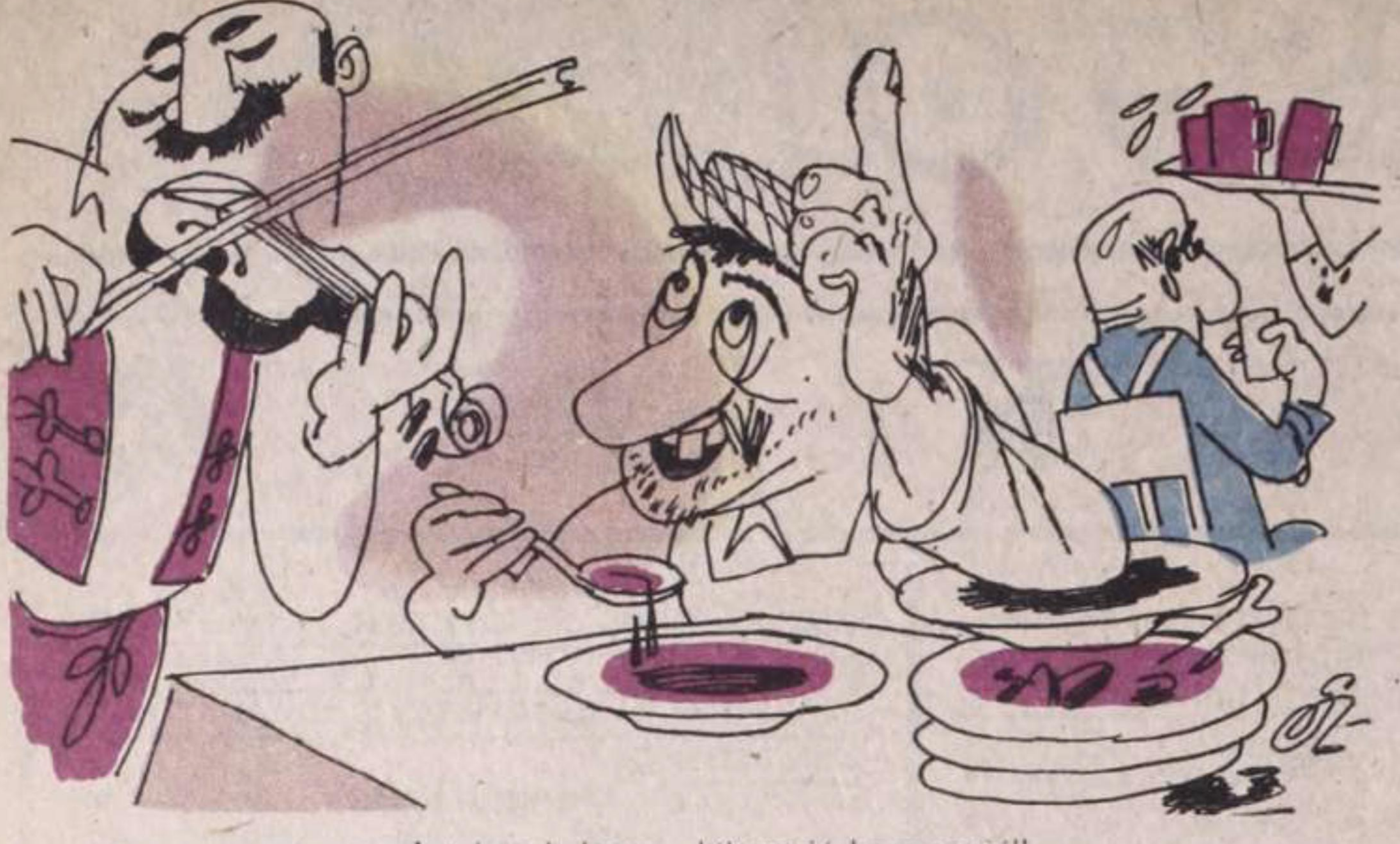

– Azt huzd, hogy „Libamáj-kacsamáj” ...

FOLKLÓR

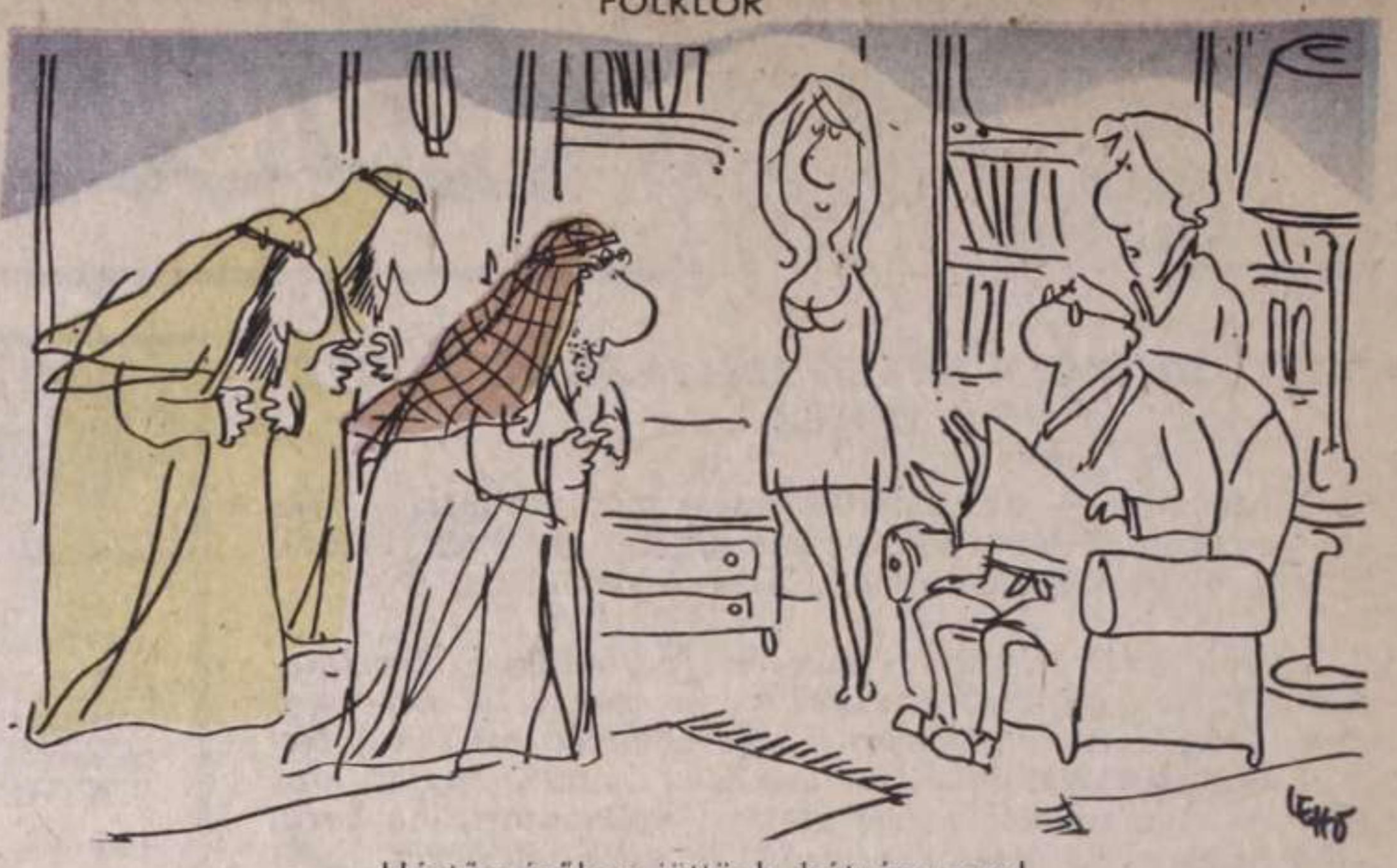

– Háztűznézőben jöttünk, bátyámuram!

PIPÁSKLUB

Nagy örömmel olvastam, hogy Kaposvárott, a Dorottya Szálló presszójában megalakult az ország első pipaklubja. A nagy örömöm után azonnal útra keltem, s egy másik város másik szállodájának másik presszójában felkerestem az országban elsőként megalakult pipás emberek klubját.

— Menjen innen a fenébe, maga őrült szaglász! — mondta egy mérges klubtag, akitől a szenvedélye iránt érdeklődtem.

— De mégis, miért ilyen ingerült? — kérdeztem tőle.

— Már az apám is ingerült volt, a dédapám is ingerült volt, és a nagyanyám szépanyja is ingerült volt — felelte. — Mindjárt kibarkácsítom a fejét, maga hütyü!

— Mi hozta ide? — ültem egy másik dühös klubtag mellé.

— Mi, mi!? Te dinnye! — nyomta el a cigarettáját a kézfejemen. — Engem reggeltől estig idegesítenek! Idegesít a családom, a kollégáim, a szomszédok, a közlekedés, a televízió, az időjárás, és már megint döglött a söröm, pedig drága! — öntötte a nyakamba az első osztályú lét.

— Azt hiszem, maga itt a legfiatalabb klubtag — menekültem egy keserű csecsemőhöz.

— Hagyjon nyugodtan fejlődni! — vágta hozzám a csörgőjét. — Már elegem van ebből az állandó dédelgetésből! Nem kérek tejbepapit, nem kérek cukimukit, nem kérek puszikát a popsimra, nem kérek védőoltást, whiskyt kérek! — óbégatott.

— Remélem, bátyám, maga nem harap!? — telepedtem egy bősz öregúr asztalához.

— Nem harapok, lövök! — fogott rám egy viharvert

elültöltőt. — Maga kilencszázharmincöt május huszonhamadikán este negyed tízkor felkérte táncolni a feleségemet, és nem hozta vissza. Maga kilencszáznegyvenkilenc augusztus hatodikán reggel nyolckor megmérgezte a kutyámat. Maga kilencszázhatvanhárom október ...

— Az nem én voltam! — mondtam.

— Akkor maga a végrehajtó, és lelövöm! — kiabált.

— Milyen érzés nőnek lenni itt a klubban? — húzódtam egy paprikás hölgy mögé.

— Maga is csak azt akarja, maga szagos divatmajom! — karmolt meg. — Eljöttem ide ebbe a csendes kis presszóba, ebbe az aranyos klubba, ebbe a csodálatos szállodába már húsz éve, és tessék, minden este, minden ronda férfi azt hiszi, hogy egy nő örökké csak azt akarja, amit akarok, takarodjon innen, vagy rendőrt hívok! — húzott közelebb magához.

— Mi a céljuk a klubbal? — rohantam az epés klubtitkárhoz.

— Ha még egy kérdést tesz fel a, sajtó, a rádió, a televízió, a filmhíradó, a tanács, a Köjál, vagy a Vöröskereszt, akkor kicsontozom a várost! — vett elő egy bonckést.

— És milyen klubprogramokat terveznek? — másztam át a bárpult másik oldalára.

— Pipás esteket — válaszolta. — Csakis pipás esteket! Amikor a klubtagok kiadhatják, kicserélhetik a mérgüket. Mert vegye tudomásul, hogy még nagyon sok ilyen klub kellene az országban! — ordította, és szájon vágta az elvakult mixernőt, aki dühében lopta a rövid italt.

A jelre a klubtagok egymásnak estek és az esti találkozó végére pozdorjává törték a presszót, a szállodát és az ambulanciás kocsit. Ez a záloga annak, hogy a pipásklub a jövőben is mindenki kedvére működik majd.

Tormai László

ÉN, TE, ÖN

A fenti címmel nyitja meg karikatúra-kiállítását január 27-én a Gábor Andor klubban Nagy Tamás, akinek rajzaival már többször találkozhattak olvasóink lapunkban.

— Mint sok más gyerek, én is előbb kezdtem el rajzolni, mint írni. Gyermekkori munkásságom tanúja a házfal és a házmester, ahol laktunk. Emiatt nemcsak a stílusom csiszolódott, hanem fizikailag is megerősödtem. Jelenleg grafikusként statisztikai ábrák készítésével foglalkozom, kikapcsolódásként karikatúrákat rajzolok. Kérem, döntsék el önök, jobb lett volna, ha a házmester egyszer utolér ... ? — kéri látogatóitól az ifjú karikaturista.

A kiállítás helye: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. Megtekinthető hétfőtől péntekig 13 óra és 17 óra között.

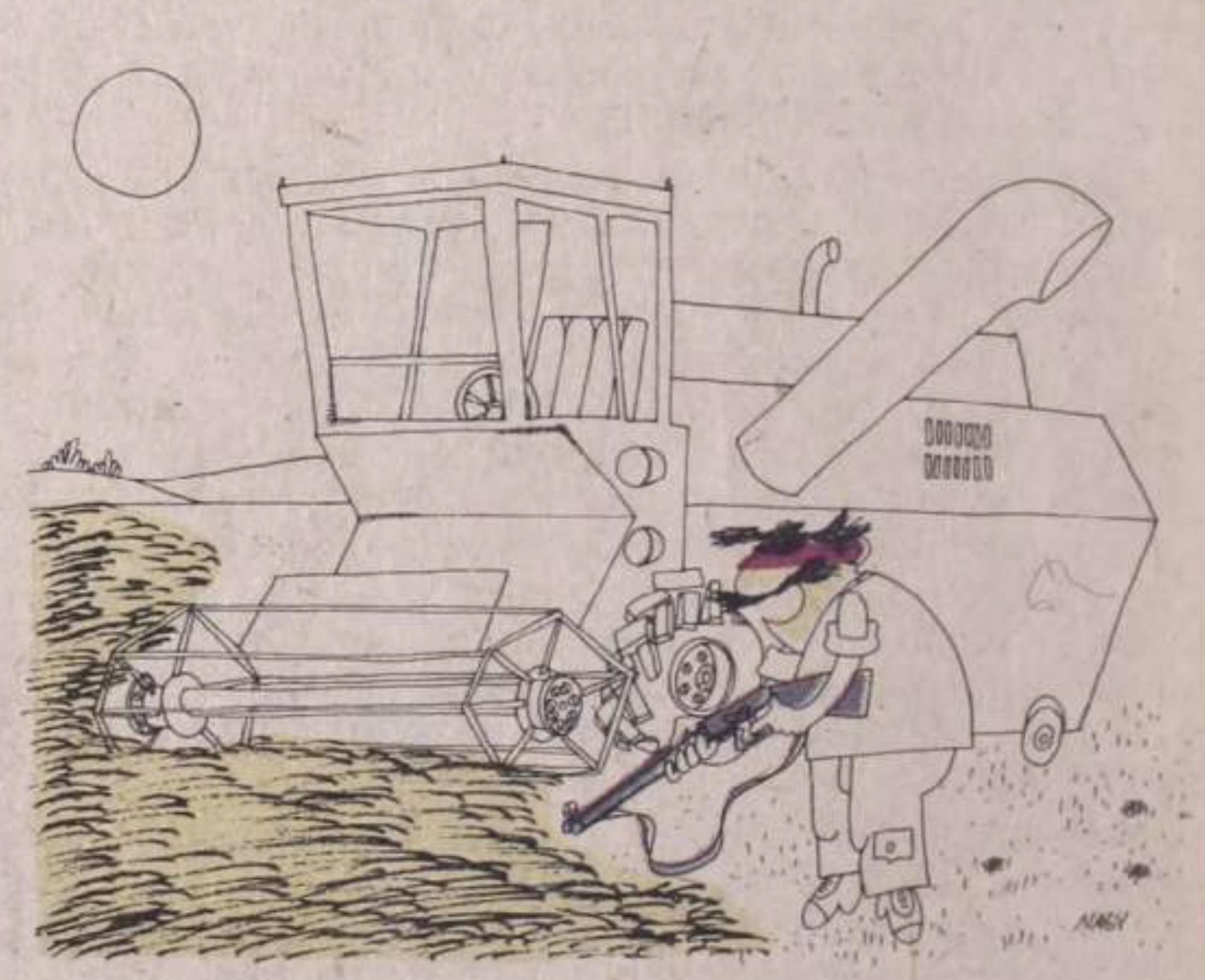

– Állj, vagy lövök!

MELLÉKÜZEMÁG

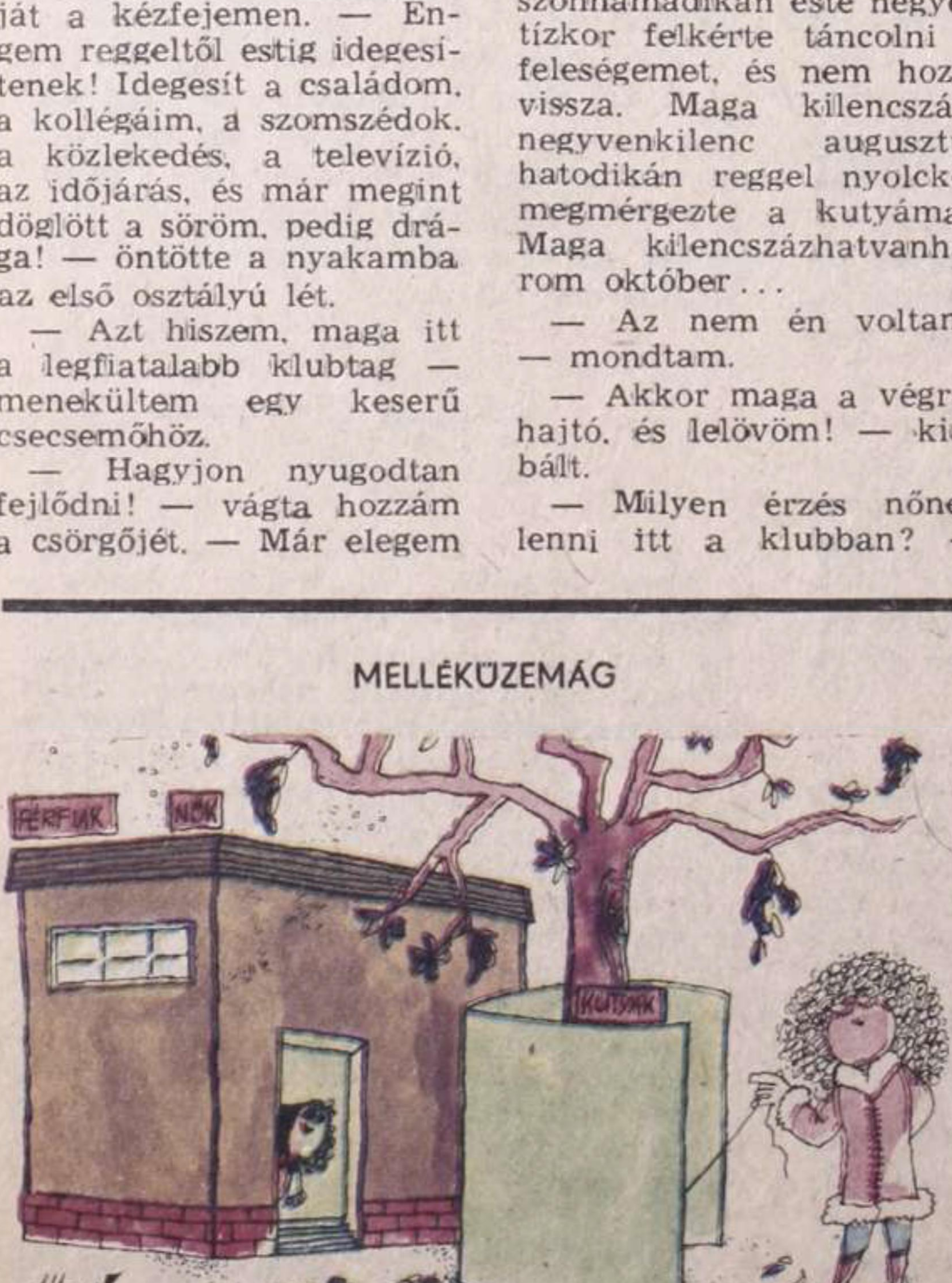

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Két nő üldögél a presszóban. Elsétál előttük egy jól öltözött, szivarozó öregúr.

— Látod — mondja az egyik nő —, egy ilyentől szívesen elválnék!

ÁTSZERVEZÉS

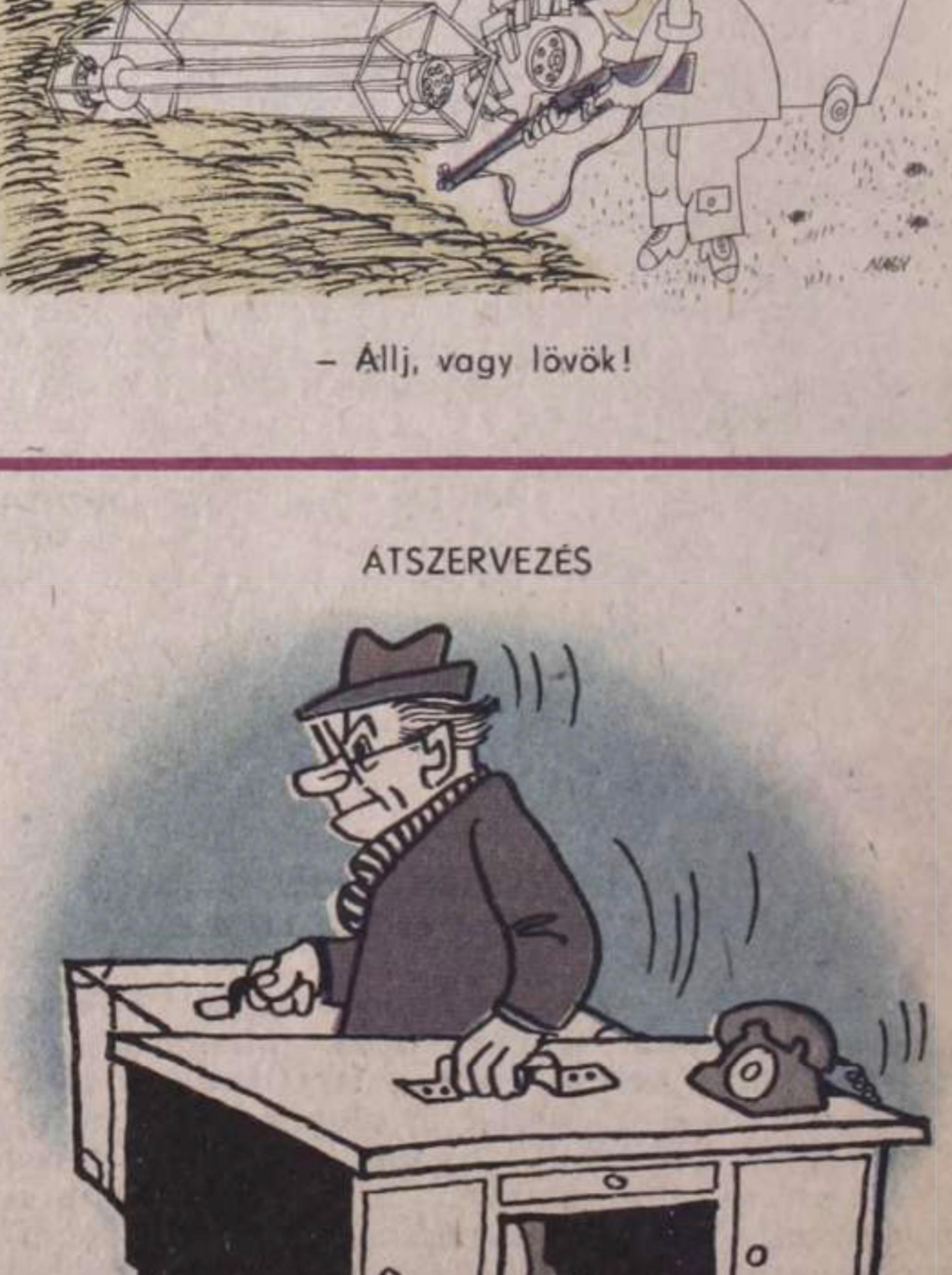

IMPORT HUMOR

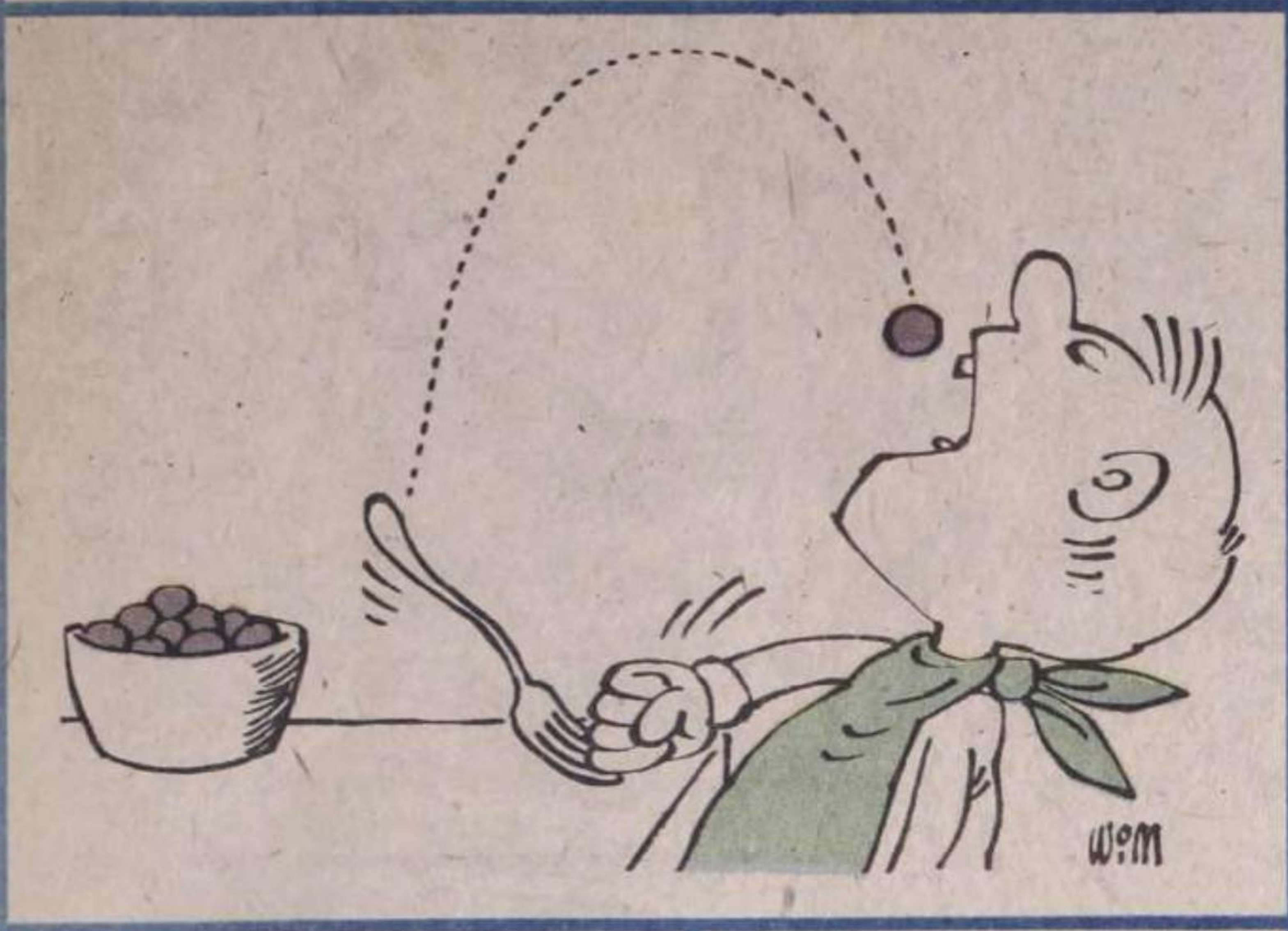

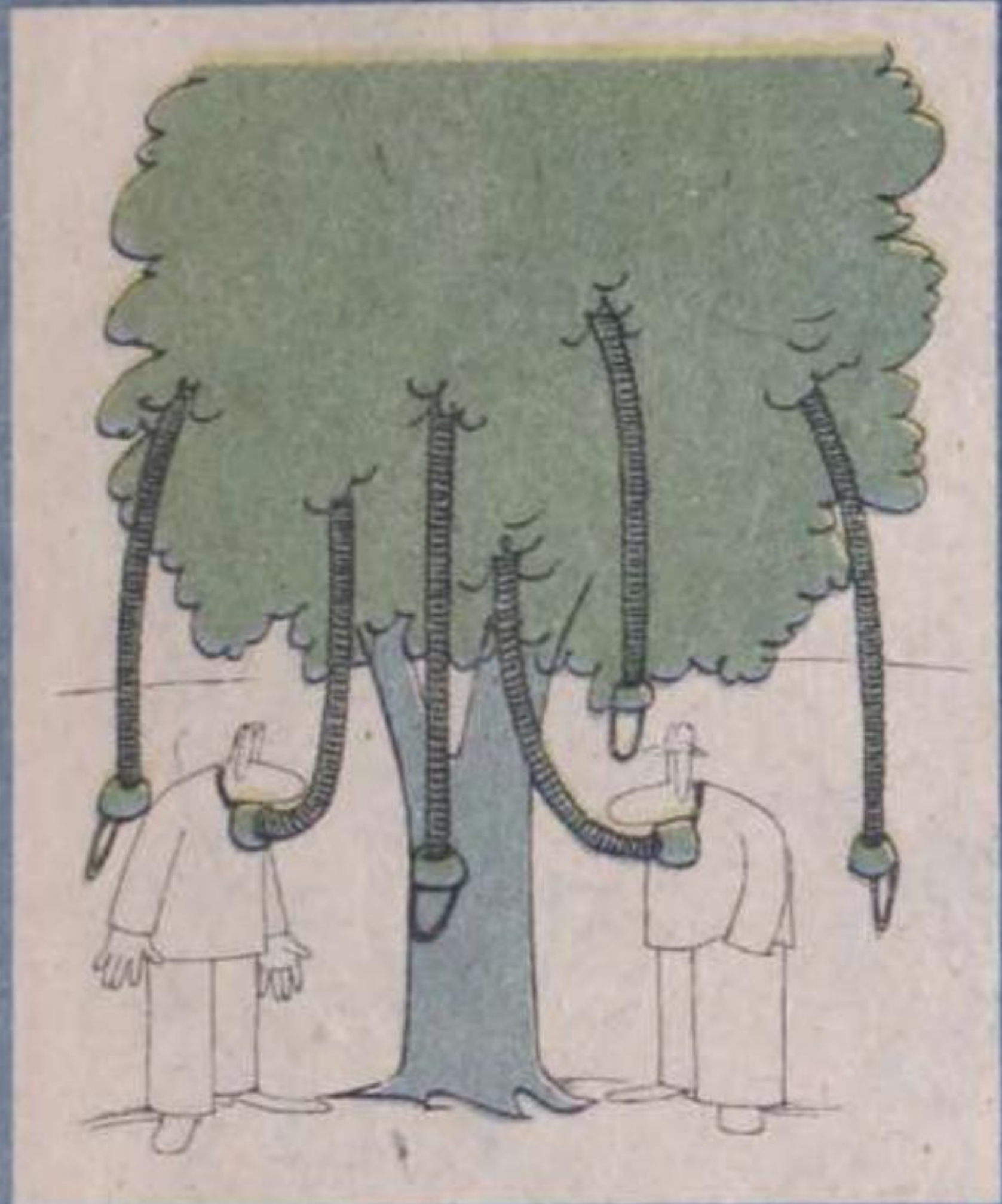

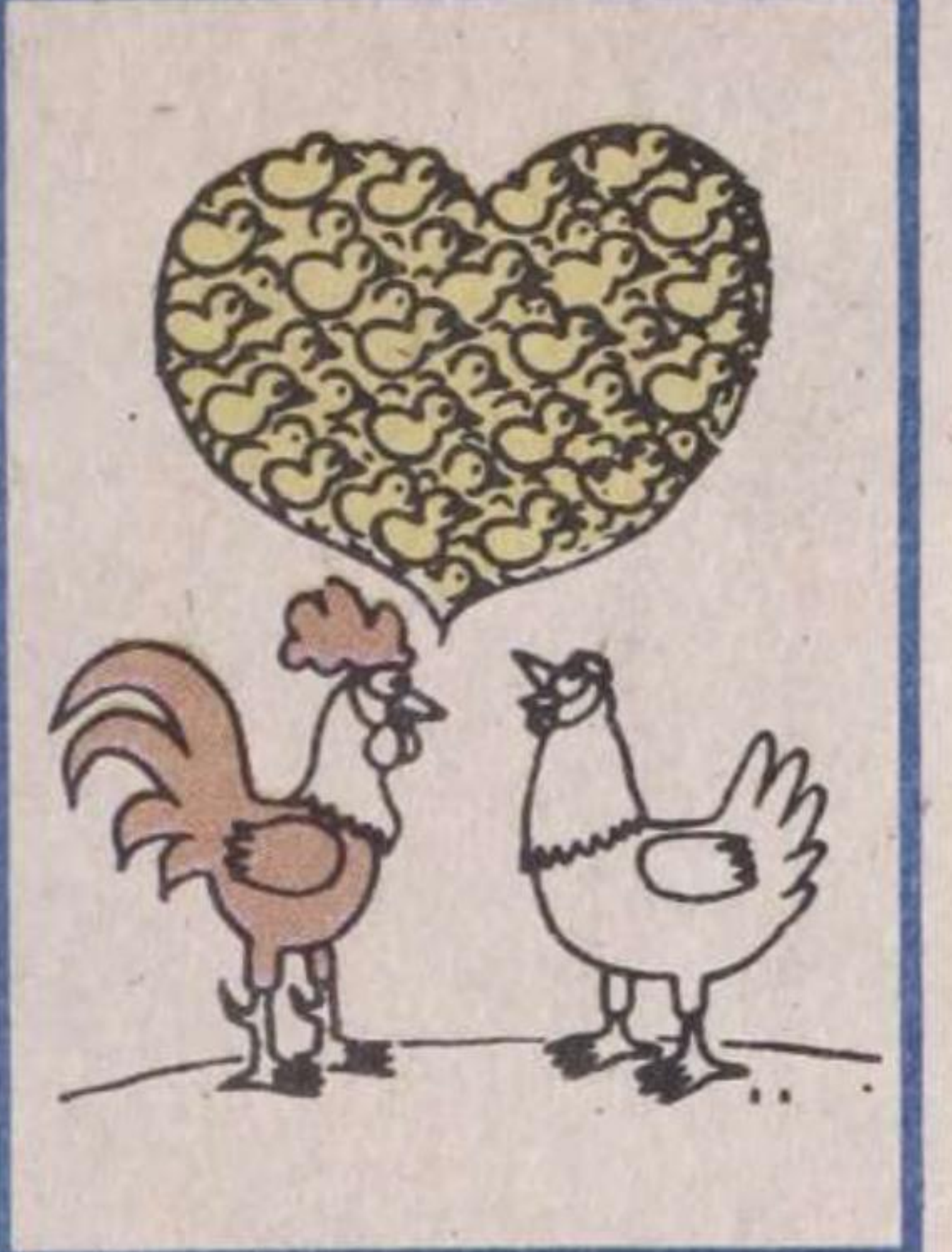

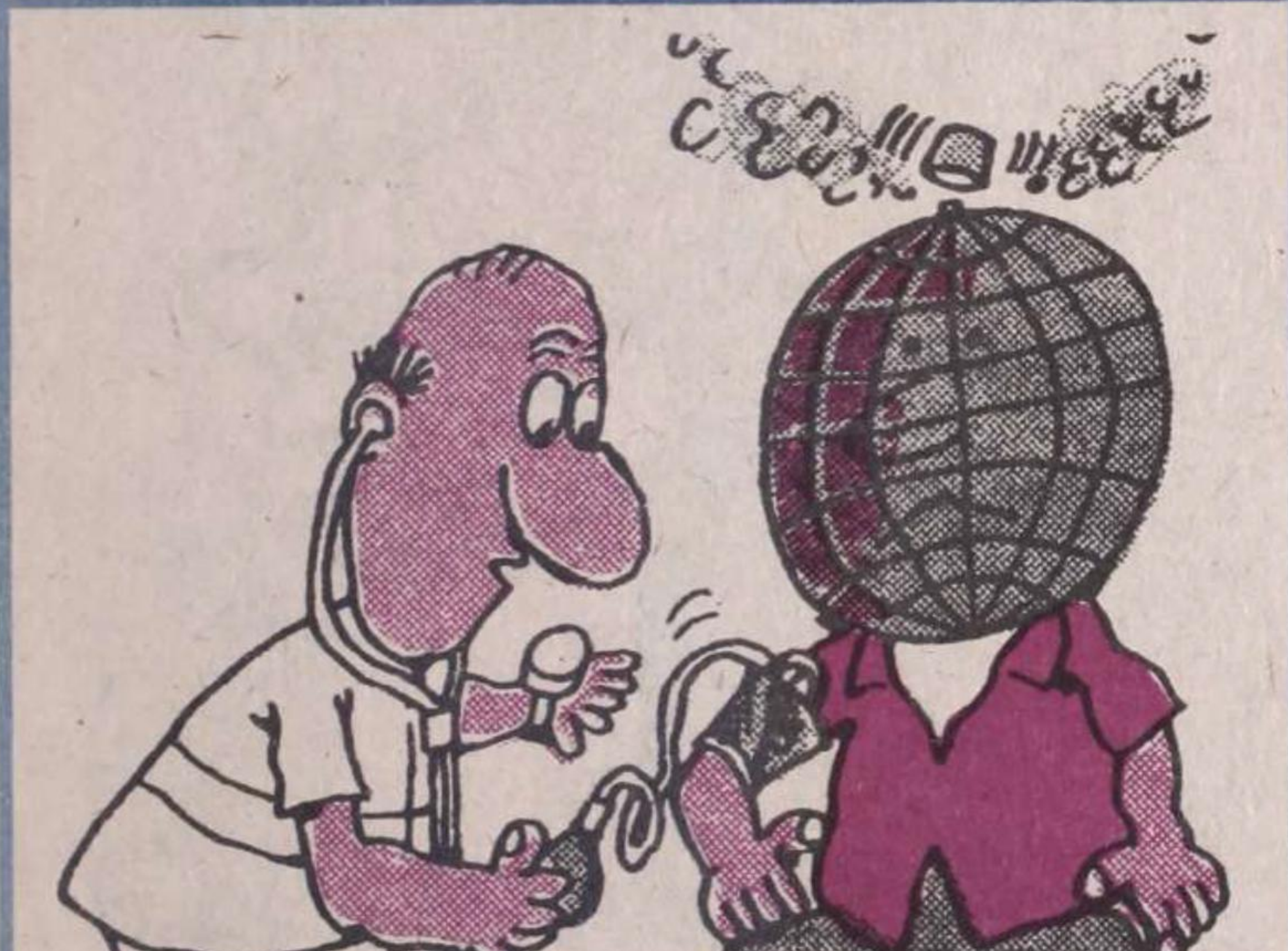

Családi öröm

Kapornai kissé spiccesen állít be az anyakönyvi hivatalba: — Uraim — kiáltja — van szerencsém bejelenteni, hogy a feleségemnek ma hajnalban ikrei születtek! — Mért mondja, hogy „uraim”, amikor egymagam vagyok a szobában? — kérdi a tanácsi hivatalnok. Kapornai elgondolkodik, majd így szól: — Vízszintes 1 — függőleges 23. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 31-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Zenemű jellemzője
14. Itt ül a masiniszta, ki a gőzöst igazítja
15. Hegedű tartozéka
16. Hajdan: nagybirtok
18. Nem él társasági életet
20. Sértetlen
21. A háború vége
23. Energiahordozó
25. Kopogtat az ajtón
26. Lóerő
27. Ökör lesz belőle
28. Azonos betűk
29. Szófaj
31. Aranyos kis kutya
34. Kell a búzának
36. Baráti nép
37. Jósda, jóshely
39. Helyrag
40. Kívánság
43. Azonos betűk
44. Kártyát? Magot? Bukfencet?
45. A nátrium jele
46. Város a Balaton közelében
48. Z. H.
49. Becézett Ibolya
51. Ö betű a sürgönyben
52. Állami jövedelem
53. Orosz étel (káposztaleves hússal)
55. Halacskák tanyája
60. Magyar vármegye
62. Építmény szónok vagy műsor részére
64. Ízesítő
65. J-vel: indiai testgyakorlat
66. Krivoj- . . . (ukrán város)
67. A tantal jele

FÜGGŐLEGES

1. Ütőkártya
2. A Szovjetunió egyik köztársasága
3. Mesterkélt, gyatra rím
4. Például: sót a vízben
5. Győr német neve
6. Amire az ember visszagondol
7. A Pál utcai fiúk hősies közkatonája
8. . . és virul
9. Kellemetlen zajt hallat
10. A sírig tart
11. Az ókor első tragédiaköltője (kordéjáról nevezetes)
12. Vizet ad
17. Jóeszű
19. Szorgalmas rovar
22. Történelmünk egyik nagy alakja
24. A jövőbe lát
30. Egy szeletke a narancsból
32. Dutyi
33. Iparos
35. Gyilkolta
36. Római 900
38. Borospincében található
41. Süteményféleség
42. J. K.
47. Olasz folyó
50. . . . por és hamu vagyunk
52. Hajdani labdajáték (névelővel)
54. Nem áll a lábán biztosan
55. Egy bizonyos mennyiség (mondjuk: ételből)
56. A szerelem istene
57. Mesés történet
58. Olasz névelő
59. Utóvizsga röv.
61. Fekvőhely
63. . . . king (kínai város)

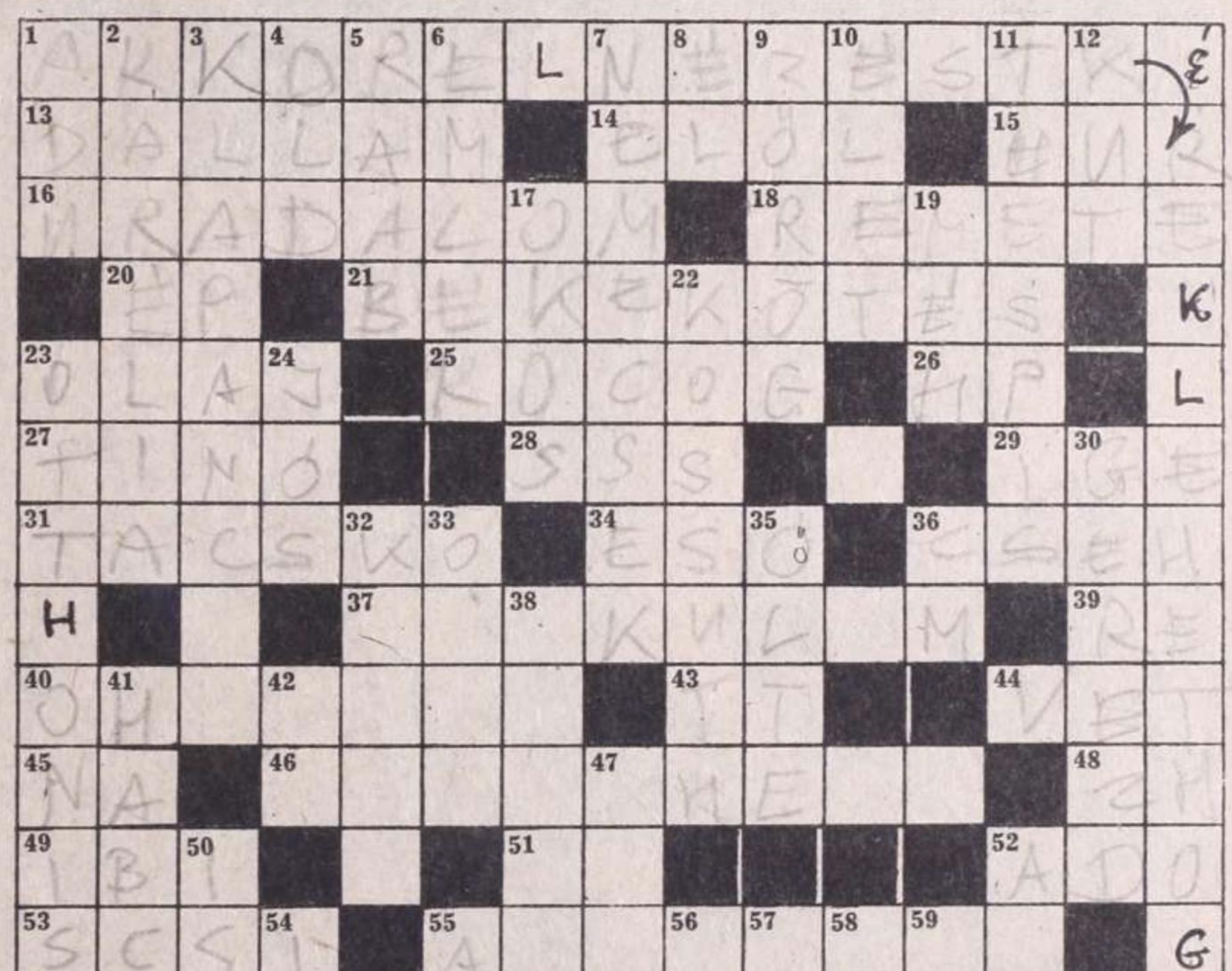

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-04
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

IRIGY ASSZONY

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Irigylem magát, bárcsak volna ilyen akaraterőm.

200—200 forintot nyert:

Bogár János, Orosháza, Hajnal u. 2. 5900
Horváth Róza, Bp. VI., Eötvös u. 24. 1067
Fülöp Ferenc, Bp. XIII., Mautner S. u. 56. 1135

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Vegyes disznóságok a 8—9. oldalon

Hegedűs István: A balgaság dicsérete

Fülöp György: Magyarok Bangkokban

Galambos Szilveszter: Éjszaka az Almássy téren

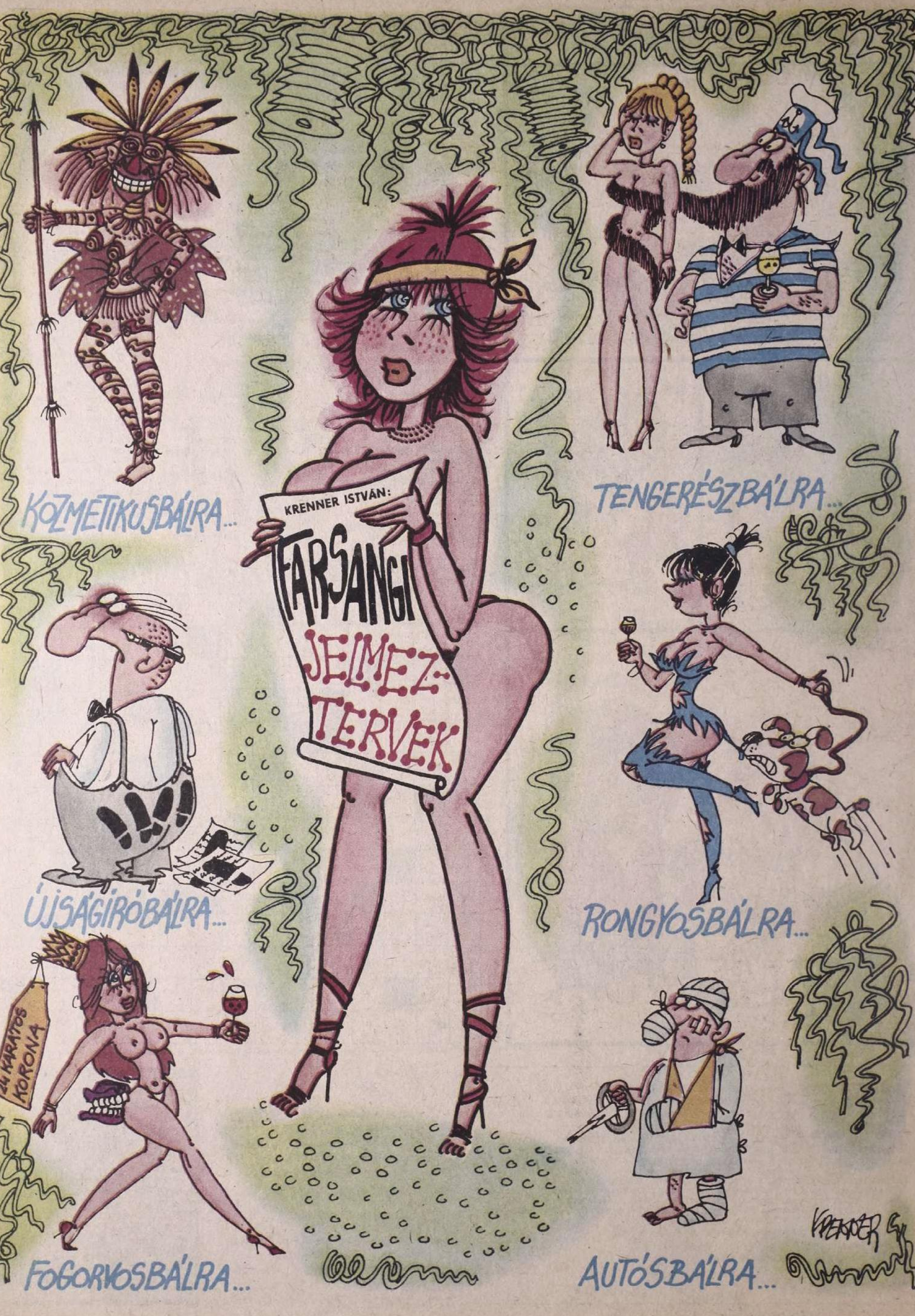
KRENNER ISTVÁN:
FARSANGI
JELMEZ-
TERVEK
KOZMETIKUSBÁLRA...
TENGERÉSZBÁLRA...
ÚJSÁGÍRÓBÁLRA...
RONGYOSBÁLRA...
24 KARÁTOS KORONA
FOGORVOSBÁLRA...
AUTÓSBÁLRA...
KRENNER